

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 20.7.2011
COM(2011) 453 galīgā redakcija

2011/0203 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvo uzraudzību un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2011) 952 galīgā redakcija}

{SEC(2011) 953 galīgā redakcija}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu paredz noteikumus, kas ir cieši saistīti ar to valsts noteikumu koordinēšanu, kuri attiecas uz piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu uzraudzības sistēmu (piemēram, noteikumus, kuri reglamentē uzņēmējdarbības atļaušanu, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības izmantošanu, izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu pilnvaras šajā saistībā, kā arī kredītiestāžu uzraudzības pārskatīšanu). Tomēr minētajā direktīvā, Direktīvā 2006/49/EK un it sevišķi to pielikumos ir arī paredzēti konsultatīvās uzraudzības noteikumi. Lai turpinātu tuvināt tiesību aktu noteikumus, kas izriet no Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK transponēšanas dalībvalstu tiesību aktos, kā arī lai nodrošinātu, ka uz tiem tieši attiecas tie paši konsultatīvās uzraudzības noteikumi, jo tas ir būtiski, lai darbotos iekšējais tirgus, uz šiem konsultatīvās uzraudzības noteikumiem attiecas Regulas [*inserted by OP*] priekšlikums, ar kuru šis priekšlikums kopā veido kopumu.

Šajā priekšlikumā ir ietverti šādi jauni elementi: noteikumi par sankcijām, efektīvu korporatīvo pārvaldību un noteikumi, kas novērš pārmērīgu paļaušanos uz ārējiem kredītreitingiem. Tādēļ šis paskaidrojuma raksts attiecas vienīgi uz šiem jaunajiem elementiem. Pārējie šīs direktīvas elementi ir spēkā esošu tiesību aktu atkārtojums vai pielāgojums ierosinātajai regulai. Skaidrības labad šis priekšlikums arī apvieno noteikumus par kredītiestādēm un tām ieguldījumu sabiedrībām, uz kurām attiecas Direktīva 2006/49/EK. Detalizētāk tas ir izklāstīts 5. nodaļā turpmāk tekstā. Izmaiņām saistībā ar „Bāzeles III” vienošanos pievēršas regulas priekšlikumā, izņemot noteikumus par kapitāla rezervēm, kuri ietilpst šajā direktīvas priekšlikumā. Tādēļ šajā paskaidrojuma rakstā ir izklāstīti tikai kapitāla rezervju mērķi un juridiskie elementi. „Bāzeles III” vispārīgais konteksts, arī ietekmes novērtējuma un sabiedriskās apspriešanas rezultāti, ir detalizēti paskaidrots regulas priekšlikumā.

1.1. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

1.1.1. Sankcijas

Efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas ir īpaši svarīgas, lai nodrošinātu atbilstību ES noteikumiem, kas regulē banku darbību, aizsargātu banku pakalpojumu lietotājus un nodrošinātu banku pakalpojumu tirgu drošumu, stabilitāti un integritāti.

Nozarēs, uz ko attiecas šī direktīva un regula, piemērojamo valstu sankciju režīmu analīze ir atklājusi valsts iestādēm pieejamo sankciju pilnvaru un izmeklēšanas pilnvaru tiesiskā regulējuma atšķirības un nepilnības.

Sankcijas, kas ir atšķirīgas vai pārāk nepilnīgas, var būt nepietiekamas, lai efektīvi novērstu šīs direktīvas un regulas pārkāpumus, lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību un līdzvērtīgu konkurences apstākļu attīstību. Tādēļ Komisija ierosina stiprināt un tuvināt dalībvalstu tiesisko regulējumu par administratīvajām sankcijām un pasākumiem, nodrošinot pietiekami preventīvas administratīvās sankcijas, kas piemērojamas par šīs direktīvas un regulas galvenajiem pārkāpumiem, administratīvo sankciju atbilstošu piemērošanu, sankciju publiskošanu, kā arī mehānismus, kuri veicina ziņošanu par pārkāpumiem.

1.1.2. Korporatīvā pārvaldība

Finanšu tirgu sabrukumu 2008. gada rudenī un tam sekojošo kredītresursu trūkumu var skaidrot ar vairākiem bieži savstarpēji saistītiem faktoriem gan makroekonomikas, gan mikroekonomikas līmenī, kā pausts ES finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupas ziņojumā, kas publicēts 2009. gada 25. februārī, un jo īpaši ar pārmērīga riska uzkrāšanos finanšu sistēmā. Riska pārmērīga uzkrāšanās daļēji skaidrojama ar finanšu iestāžu, sevišķi banku, korporatīvās pārvaldības nepilnībām. Lai gan ne visas bankas cieta pārvaldības sistēmas nepilnību dēļ, Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (*BCBS*) atsaucās uz “vairākām korporatīvās pārvaldības kļūdām un nepilnībām”.

Šajā jomā pārmaiņu nepieciešamība ir plaši atzīta. Uzņēmumi, kompetentās iestādes un starptautiskās struktūras (*ESAO*, Finanšu stabilitātes padome (*FSP*) un *BCBS*) ir pārskatījušas vai pārskata savu pašreizējo praksi un pamatnostādnes. Korporatīvās pārvaldības stiprināšana ir Komisijas prioritāte, jo īpaši saistībā ar tās finanšu tirgu reformu un krīzes novēršanas programmu.

1.1.3. Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem reitingiem

Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem kredītreitingiem rodas tad, kad finanšu iestādes un institucionālie ieguldītāji paļaujas vienīgi vai mehāniski uz reitingiem, ko piešķirušas kredītreitingu aģentūras, atstājot novārtā savus uzticamības pārbaudes un iekšējā riska pārvaldības pienākumus. Pārmērīga paļaušanās uz kredītreitingiem var veicināt finanšu tirgu dalībnieku pūļa instinktu, piemēram, parādu instrumentu paralēlu pārdošanu pēc tam, kad instrumenta reitings ir pazemināts zem ieguldījumu kategorijas, kas var ietekmēt finanšu stabilitāti, jo īpaši tad, ja dažas nozīmīgākās kredītreitingu aģentūras veic maldīgus novērtējumus.

1.1.4. Iestāžu aizdevumu procikliskums

Procikliskuma ietekmē notiek virzība līdzī ekonomiskajam ciklam un paplašinās ekonomiskā cikla svārstības. Viena no pašreizējo uz risku pamatoto kapitāla prasību iezīmēm ir tāda, ka tās mainās ekonomiskā cikla laikā. Ja kredītiestādes spēj šīs prasības izpildīt, nav nekādu skaidri noteiktu regulatīvu ierobežojumu attiecībā uz risku, ko tās var uzņemties, un pēc tam uz to aizņemto līdzekļu īpatsvaru.

1.2. Vispārīgais konteksts

1.2.1. Sankcijas

Komisija 2010. gada paziņojumā par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē¹ ir paredzējusi ES tiesību aktus, lai noteiktu minimālos kopējos standartus sankciju režīmu svarīgākajos jautājumos, pielāgojot tos katras nozares specifikai.

Pirmkārt, sankcijas, kas piemērojamas par galvenajiem Kapitāla prasību direktīvas pārkāpumiem, piemēram, licencēšanas prasību, konsultatīvās uzraudzības un ziņošanas pienākumu pārkāpumiem, dalībvalstīs atšķiras, un sankcijas ne vienmēr ir pietiekami efektīvas, samērīgas un preventīvas.

¹ COM(2010) 716 galīgā redakcija.

Otrkārt, pastāv konkrētas atšķirības attiecībā uz sankciju piemērošanas līmeni dalībvalstīs, tostarp dalībvalstīs, kuru banku nozares lieluma ziņā ir līdzīgas, un dažās dalībvalstīs nekādas sankcijas nav piemērotas vairāk nekā gadu, kas var norādīt uz ES tiesību normu vāju izpildi.

1.2.2. Korporatīvā pārvaldība

Eiropas Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā² paziņoja, ka tā: i) ņemot vērā finanšu krīzi, pārskatīs finanšu iestāžu noteikumus un praksi korporatīvās pārvaldības jomā un ii) vajadzības gadījumā izstrādās ieteikumus vai pat ierosinās reglamentējošus pasākumus, lai novērstu iespējamus korporatīvās pārvaldības sistēmas trūkumus šajā nozīmīgajā ekonomikas nozarē.

Komisija 2010. gada jūnijā publicēja Zaļo grāmatu par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību un atalgojuma politiku³ un tam pievienotu dienestu darba dokumentu⁴, kurā analizēti korporatīvās pārvaldības pasākumu trūkumi finanšu pakalpojumu nozarē un apsvērti turpmākie iespējamie virzieni.

Šīs sabiedriskās apspriešanas rezultātā vērojama plaša vienprātība attiecībā uz konstatētajiem trūkumiem, saņemot atbalstu no dažādām valsts iestādēm un dalībvalstīm. Ziņojumā par biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojumu un atalgojuma politiku finanšu pakalpojumu sektorā⁵ arī Eiropas Parlaments ir atzinis finanšu iestāžu korporatīvās pārvaldības standartu un prakses stiprināšanas nozīmību. Paužot viedokli attiecībā uz Komisijas Zaļo grāmatu par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību un atalgojuma politiku⁶, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja to atzinīgi vērtē un atbalsta ierosināto rīcību.

1.2.3. Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem reitingiem

Finanšu stabilitātes padome (FSP) starptautiskā līmenī nesē noteica principus, lai samazinātu iestāžu un finanšu iestāžu paļaušanos uz ārējiem reitingiem⁷. Principos aicināts tiesību aktos svītrot vai aizstāt atsauces uz šādiem reitingiem, ja ir pieejami piemēroti alternatīvi kredīspējas standarti, un pieprasīt bankām veikt patstāvīgus kredītnovērtējumus. Ierosinātie noteikumi atbilst FSP principiem.

1.2.4. Kapitāla rezerves

Kapitāla saglabāšanas rezervju un it sevišķi preciklisku rezervju mērķis ir mazināt procikliskuma risku un pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas risku, kas minēts iepriekš 1.1.4. punktā.

1.3. Spēkā esošie Kopienas noteikumi priekšlikuma jomā

Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu nosaka, ka kredītiestādēm jāīsteno noturīgi pārvaldības pasākumi. Tomēr tā nenosaka, kādiem konkrēti vajadzētu būt šiem pārvaldības pasākumiem.

² COM(2009) 114 galīgā redakcija.

³ COM(2010) 284 galīgā redakcija.

⁴ SEC(2010) 669 galīgā redakcija.

⁵ 2010/2009(INI).

⁶ INT/527.

⁷ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

Lai mazinātu paļaušanos uz ārējiem reitingiem, Direktīvā 2006/48/EK bankām ir uzlikts pienākums patstāvīgi veikt uzticamības pārbaudi aktīviem, kas ir pamatā pārvēršanai vērtspapīros.

1.4. Atbilstība pārējiem politikas virzieniem

Saistībā ar Eiropas uzraudzības sistēmas reformu kapitāla prasību un krīžu pārvaldības un risinājumu uzlabošana, kā arī ierosinātā korporatīvās pārvaldības reforma kredītiestādēs ir nozīmīga finanšu pakalpojumu sektora kopējās reformas daļa. Korporatīvās pārvaldības reforma būtu jāskata arī saistībā ar neseno Komisijas paziņojumu par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē.

Komisija ir sākusi horizontālu iniciatīvu, lai mudinātu nozari palielināt sieviešu pārstāvību valdēs, un pēc gada novērtēs, vai pašregulācijas iniciatīvas ir sniegušas vēlamu rezultātu, un, ja nebūs sniegušas, apsvērs likumdošanas pieejas. Ņemot vērā, ka ietekmes novērtējums parāda, ka šis jautājums attiecas uz banku nozari, šajā posmā pieņemtā pieeja atbilst augšupējai pieejai. Tomēr, ja pēc gada, veicot plašāku novērtējumu, tiks konstatēts, ka ir nepieciešams izdot tiesību aktus, būs jāpielāgo šajā nozarē piemērotā pieeja.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

2.1. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

2.1.1. Sankcijas

Komisija veica sabiedrisku apspriešanu, kura beidzās 2011. gada 19. februārī, par pasākumiem, kas paredzēti, lai stiprinātu un tuvinātu sankciju režīmus finanšu nozarē⁸, tostarp par jautājumiem attiecībā uz banku nozari, kuri noteikti, pamatojoties uz Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas veikto pētījumu par valstu sankciju režīmiem šajā nozarē⁹.

Komisija saņēma atbildes no dažādiem respondentiem, tostarp no plašām banku nozares ieinteresētajām aprindām (uzraudzības iestādēm, centrālajām bankām, bankām un banku asociācijām), kas sniedza apsvērumus par to, vai šajā nozarē ir nepieciešama Savienības rīcība, par garantētās saskaņošanas līmeni, ierosināto konkrēto rīcību un par iespējamām ieguvumiem un zaudējumiem.

Paredzētās darbības sankciju režīmu stiprināšanai un tuvināšanai tika apspriestas arī ar dalībvalstīm 2011. gada 17. janvārī Finanšu pakalpojumu komitejas sanāksmē.

2.1.2. Korporatīvā pārvaldība

Šī iniciatīva un ietekmes novērtējums ir izstrādāts, veidojot plašu un pastāvīgu dialogu un rīkojot apspriedes ar visām galvenajām ieinteresētajām aprindām, tostarp vērtspapīru

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm.

⁹ Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja: “*Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers*”, 2009. gada marts/47, pieejams <http://www.c-eps.org/home.aspx>. Šī ziņojuma informācija ir pēc tam atjaunināta, pamatojoties uz apsvērumiem, kas saņemti no dalībvalstīm.

regulatoriem, tirgus dalībniekiem (emitentiem, starpniekiem un ieguldītājiem) un patērētājiem.

Aptaujas anketas par korporatīvās pārvaldības praksi tika nosūtītas 10 dažādu nozīmīgu, biržā kotētu ES reģistrētu banku un apdrošināšanas uzņēmumu pētnieciskai izlasei. Aptaujas papildināja 30 turpmākas pārrunas ar padomju locekļiem, uzņēmumu ģenerāļsekretāriem, finanšu direktoriem, risku direktoriem, iekšējiem kontrolieriem.

Aptaujas anketa, kurā lūgts paust savu viedokli un norādīt savu lomu attiecībā uz finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību, tika nosūtīta arī Eiropas banku uzraudzītājiem. Tāpat aptaujas anketu par īstenoto praksi un vēlmēm attiecībā uz finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību saņēma lielāko Eiropas institucionālo ieguldītāju un akciju turētāju asociāciju pētnieciskā izlase. Turpmākas sanāksmes ar apmēram 30 ieguldītājiem notika 2010. gada 2. februārī.

Visbeidzot, ar Zaļo grāmatu tika uzsākta sabiedriska apspriešana no 2010. gada 2. jūnija līdz 1. septembrim par iespējām, kā labot kļūdas attiecībā uz finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību. Atbildes un to analīzi var apskatīt Komisijas tīmekļa vietnē¹⁰.

2.1.3. Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem reitingiem

Komisija rīkoja sabiedrisku apspriešanu par jautājumiem attiecībā uz ārējiem reitingiem, apskatot arī pārmērīgu paļaušanos uz tiem. Apspriešana beidzās 2011. gada 7. janvārī, piesaistot 93 atbildes. Tika ierosinātas vairākas iespējas, sākot no stimuliem izmantot iekšējos modeļus līdz pat prasībai uzņēmumiem veikt patstāvīgu riska pārvaldību, nepaļaujoties vienīgi vai mehāniski uz ārējiem reitingiem. Atbildes un to analīzi var apskatīt Komisijas tīmekļa vietnē¹¹.

2.1.4. Kapitāla rezerves

Kapitāla rezerves ir daļa no BCBS 2010. gada vienošanās, un tādējādi par tām notika plaša apspriešanās gan saistībā ar Bāzeles vienošanos, gan Komisijas īpašas apspriešanas satvarā.

2.2. Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

2.2.1. Sankcijas

Pētījums, ko 2008. gadā veica Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja,¹² sniedza informāciju par valstu tiesību aktos noteiktajām administratīvajām sankcijām un banku uzraudzītāju sankciju faktisko izmantošanu. Komisija 2011. gadā apkopoja papildu informāciju par valstu tiesību aktos paredzētajām sankcijām par Kapitāla prasību direktīvas galvenajiem pārkāpumiem.

Ierosinātie pasākumi pamatojas uz šo informāciju un sabiedriskajā apspriešanā iegūtajām atbildēm.

¹⁰

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010.

¹¹

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title.

¹²

Skatīt atsauci 9. zemsvītras piezīmē.

2.2.2. Korporatīvā pārvaldība

Īstenojot apspriešanās procesu un gatavojot Zaļo grāmatu, Komisijas dienesti 2009. gada 12. oktobrī organizēja arī publisku konferenci, kurā piedalījās daudzas ieinteresētās personas. Diskusiju galvenais temats bija direktoru padomes loma un kompetence, pārvaldības jautājumi attiecībā uz iekšējo kontroli un riska pārvaldību, akcionāru, uzraudzītāju un obligāto revidentu attiecīgā loma.

Zaļā grāmata arī pamatojas uz analīzi un pētījumiem, ko starptautiskā, kā arī Eiropas un valstu līmenī veikušas vai veic valsts vai privātās organizācijas. Komisijas dienesti savā darbā izmantoja atzinumus, ko sniedzis Eiropas Korporatīvās pārvaldības forums (EKPF) un *ad hoc* padomdevēju grupa korporatīvās pārvaldības jautājumos, kurā darbojas daži EKPF locekļi un citi atzīti korporatīvās pārvaldības speciālisti.

2.2.3. Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem reitingiem

Komisija aktīvi piedalās iepriekš minētās FSP darbā. Turklāt tā piedalās BCBS, kas savās likviditātes, reitingu un pārvēršanas vērtspapīros darba grupās arī strādā, lai samazinātu paļaušanos uz reitingiem.

2.2.4. Kapitāla rezerves

Tehnisku darbu saistībā ar kapitāla rezervēm ir paveikušas arī Kapitāla prasību direktīvas darba grupas apakšgrupas, kuru locekļus ir iecēlusi Eiropas Banku komiteja.

2.3. Ietekmes novērtējums

2.3.1. Sankcijas

Paziņojumam par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē bija pievienots ietekmes novērtējums, kurā analizēti galvenie politikas risinājumi sankciju režīmu tuvināšanai un stiprināšanai attiecībā uz finanšu pakalpojumu noteikumu pārkāpumiem, tostarp banku nozarē. Šim priekšlikumam pievienots otrs ietekmes novērtējums, kurā sīkāk apskatītas konkrētas problēmas kapitāla prasību jomā.

Galvenais ierosināto pasākumu mērķis ir nodrošināt labāku atbilstību ES banku noteikumiem, palielinot valstu sankciju režīmu efektivitāti un preventīvo būtību. Lai to panāktu, jāsasniedz šādi darbības mērķi:

- sankciju tiesiskā regulējuma pastiprināšana un tuvināšana, nodrošinot:
 - atbilstošas administratīvās sankcijas par Kapitāla prasību direktīvas galvenajiem pārkāpumiem;
 - administratīvo sankciju atbilstošu piemērošanu;
 - sankciju publiskošanu;
- pārkāpumu atklāšanas veicināšanas mehānismu pastiprināšana un tuvināšana, nodrošinot:
 - efektīvus mehānismus, kas sekmē ziņošanu par pārkāpumiem.

2.3.2. Korporatīvā pārvaldība

Šīs iniciatīvas vispārējais mērķis ir nodrošināt efektīvas riska pārvaldības stiprināšanu Eiropas kredītiestādēs un ieguldījumu sabiedrībās. Paredzētajiem pasākumiem būtu jāpalīdz izvairīties no pārmērīga atsevišķu kredītiestāžu riska un galu galā no pārmērīga finanšu sistēmas riska uzkrāšanās. Lai sasniegtu šo mērķi, šī iniciatīva ir vērsta uz šādiem darbības mērķiem:

- palielināt padomju veiktās riska uzraudzības efektivitāti,
- uzlabot riska pārvaldības funkcijas statusu, kā arī
- nodrošināt, ka riska vadības uzraudzītāji veic efektīvu pārraudzību.

Lai sasniegtu šos mērķus, Komisija ir izvēlējusies uzlabot esošo tiesisko regulējumu.

Prasības par padomes sastāvu un padomes locekļu atlasī nodrošinās atbilstošāku uzvedību, kompetenci un darba slodzi un palielinās atbildību. Informētas, kompetentas padomes un efektīva riska pārvaldības funkcija palielinās kredītiestāžu spēju noteikt un pārvaldīt jaunatklātus riskus, tādējādi samazinot pārmērīga riska uzņemšanos. Informācijas izpaāšanas prasības veicinās lielāku pārredzamību, radot informētāku tirgu un uzlabojot tirgus disciplīnu.

Ieceļot padomēs atšķirīgākus kandidātus, var tikt dota iespēja tiem, kas nav bijuši padomē, kļūt par padomes locekļiem. Tas palielinātu dalībai padomē piemērotu kandidātu izvēli un uzlabotu kompetenci. Tādēļ priekšlikuma jebkāda iespējamai negatīvai ietekmei uz piemērotu kandidātu izvēli nevajadzētu būt īpaši nozīmīgai.

Stingrākām prasībām Eiropas līmenī varētu būt negatīva ietekme uz Eiropas kredītiestāžu konkurētspēju starptautiskā līmenī. Tomēr pozitīvai ietekmei uz ieguldītājiem, noguldītājiem un citām ieinteresētajām personām, vajadzētu mīkstināt iespējamo konkurētspējas kritumu, kas radies stingrāku prasību dēļ. Uzlabota riska pārvaldība veicinātu bankas nozares noturību.

Priekšlikums neradīs ne būtiskas izmaksas kredītiestādēm, ne būtisku ietekmi uz aizdevumiem.

2.3.3. Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem reitingiem

Vispārējo daļu par pārmērīgu paļaušanos attiecībā uz ierosinātajiem elementiem ietvers gaidāmajā ietekmes novērtējumā par jauno iniciatīvu, kas paredzēta kredītreitinga aģentūrām (gaidāma 2011. gada jūlija sākumā).

2.3.4. Kapitāla rezerves

Kapitāla rezerves ir daļa no Bāzeles vienošanās, tādējādi to ietekmes novērtējums veikts kopā ar visu pārējo pasākumu ietekmes novērtējumu un izklāstīts šai direktīvai pievienotajā regulā.

3. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

4. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

4.1. Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 53. panta 1. punkts. Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK, kuras aizstātu ar šo direktīvu un ierosināto Regulu [*inserted by OP*], ir būtisks instruments iekšējā tirgus izveidei gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību jomā. Šis priekšlikums aizstāj Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz to valsts noteikumu koordinēšanu, kas reglamentē uzņēmējdarbības atļaušanu, būtiskas līdzdalības iegādi, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu, izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu pilnvaras šajā saistībā, kā arī kas reglamentē sākumkapitālu un kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību uzraudzības pārskatīšanu. Šā priekšlikuma galvenais mērķis un temats ir saistīts ar tādu valsts noteikumu koordinēšanu, kas attiecas uz piekļuvi kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību darbībai, to pārvaldības modalitātēm un uzraudzības sistēmu. Tādējādi šā priekšlikuma pamatā ir LESD 53. panta 1. punkts.

Priekšlikums papildina ierosināto Regulu [*inserted by OP*] un izveido vienotas un tieši piemērojamas konsultatīvās uzraudzības prasības kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām, jo šādas prasības ir cieši saistītas ar finanšu tirgu darbību saistībā ar kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību turējumā esošo aktīvu skaitu, un priekšlikuma pamatā ir LESD 114. pants.

4.2. Subsidiaritāte

Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kas noteikti LESD 5. pantā, ierosinātās rīcības mērķus nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un tāpēc šie mērķi ir labāk sasniedzami ES līmenī. Tādējādi tiks pieņemti tikai tādi noteikumi, kas ir patiešām nepieciešami, lai sasniegtu noteiktos mērķus. Tikai ES mēroga pasākumi var nodrošināt, ka kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, piemēro vienādas prasības un tādējādi nodrošina vienādus noteikumus, samazina regulatīvo sarežģītību, novērš nepamatotas atbildības izmaksas par pārrobežu darbībām, veicina labāku integrāciju ES tirgū un palīdz novērst tiesību aktu iespējamu atšķirīgu interpretāciju. Turklāt ES mēroga pasākumi nodrošina augsta līmeņa finanšu stabilitāti ES.

4.3. Atbilstība LESD 290. un 291. pantam

Komisija 2009. gada 23. septembrī pieņēma priekšlikumus regulām, ar ko izveido EBI, EAAPI un EVTI¹³. Šajā sakarā Komisija vēlas atkārtot savus izteikumus par LESD 290. un 291. pantu sakarā ar regulu par Eiropas uzraudzības iestādēm pieņemšanu: „Attiecībā uz regulatīvo standartu pieņemšanas procesu Komisija akcentē finanšu pakalpojumu nozares unikālo raksturu, kas izriet no Lamfalisī struktūras un ir nepārprotami atzīts LESD pievienotajā 39. deklarācijā. Tomēr Komisija nopietni šaubās, vai tās lomas ierobežojumi deleģēto aktu un īstenošanas pasākumu pieņemšanā atbilst LESD 290. un 291. pantam.”

¹³ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

5. SĪKĀKS PRIEKŠLIKUMA SKAIDROJUMS

5.1. Atsevišķu paketes elementu mijiedarbība un konsekvence

Šī direktīva kopā ar ierosināto Regulu [*inserted by OP*] veido tiesību aktu paketi. Šī pakete aizstās Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK. Tas nozīmē, ka gan šī direktīva, gan regula attiecas gan uz kredītiestādēm, gan ieguldījumu sabiedrībām. Patlaban Direktīva 2006/49/EK tikai „pievieno” šīs sabiedrības Direktīvai 2006/48/EK. Tā lielā mērā tikai ietver atsauces uz Direktīvu 2006/48/EK. Apvienojot noteikumus, kas piemērojami abiem paketē aptvertajiem uzņēmējdarbības veidiem, uzlabotos reglamentējošo noteikumu lasāmība. Turklāt abu direktīvu apjomīgos pielikumus iekļautu pantos, tādējādi vēl vairāk vienkāršojot to piemērošanu.

Uzraudzības noteikumi, kas tieši piemērojami bankām un ieguldījumu sabiedrībām, ir izklāstīti regulas priekšlikumā. Šajā direktīvas priekšlikumā saglabāsies noteikumi par atļauju izsniegšanu kredītiestādēm, tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvas aprites izmantošanu. Tie neattiektos uz ieguldījumu sabiedrībām, jo attiecīgās tiesības un pienākumus reglamentē Direktīva 2004/39/EK (*MiFiD* direktīva). Šajā direktīvā saglabātos arī kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību uzraudzības vispārēji principi, kas attiecas uz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm. Tie ietver jo īpaši informācijas apmaiņu, uzdevumu sadali starp izcelsmes valsti un uzņēmēju valsti uzraudzītājiem un sankciju pilnvaru izmantošanu (kas būtu jaunievedums). Šī direktīva joprojām ietvertu noteikumus, kas reglamentē kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību uzraudzības pārskatīšanu, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes. Šie noteikumi regulā noteiktās kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību vispārējas uzraudzības prasības papildina ar individuāliem pasākumiem, ko izvēlas kompetentās iestādes, ņemot vērā katrā atsevišķā kredītiestādē un ieguldījumu sabiedrībā jau uzsāktu uzraudzības pārskatīšanu. Tā kā kompetentajām iestādēm jābūt iespējai izlemt, kādi pasākumi jāīsteno, direktīvā tiktu noteikts šādu uzraudzības pasākumu loks. Tas ietver kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību iekšējos procesus galvenokārt attiecībā uz riska pārvaldību un jaunievietajām korporatīvās pārvaldības prasībām.

5.2. Sankcijas

Dalībvalstīm jānodrošina, ka ir iespējams piemērot atbilstošas administratīvas sankcijas un pasākumus, kad ir pārkāpti tiesību akti banku nozarē. Šajā nolūkā direktīvā noteiks prasību, ka tām jāizpilda šādi obligātie noteikumi.

Pirmkārt, administratīvās sankcijas un pasākumi jāpiemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas veikušas pārkāpumus. Tas attiecīgā gadījuma ietvertu kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības un indivīdus.

Otrkārt, šīs direktīvas un regulas galveno noteikumu pārkāpumu gadījumā kompetento iestāžu rīcībā jābūt administratīvo sankciju un pasākumu minimālajam kopumam. Tas ietver atļaujas anulēšanu, rīkojumus par pretlikumīgas darbības pārtraukšanu, publisku paziņojumu, vadības atlaišanu, administratīvas finansiālas sankcijas.

Treškārt, valstu tiesību aktos noteikto administratīvo finansiālo sankciju maksimālajam līmenim jāpārsniedz ekonomiskie ieguvumi, kas izriet no pārkāpuma, ja tos var noteikt, un jebkurā gadījumā tas nedrīkst būt zemāks par direktīvā noteikto līmeni (10 % no kopējā attiecīgās iestādes gada apgrozījuma juridiskas personas gadījumā, 5 miljoni euro vai 10 % no indivīda gada ienākumiem fiziskas personas gadījumā).

Ceturtkārt, kritērijiem, kurus kompetentās iestādes ņem vērā, nosakot piemērojamo sankciju veidu un līmeni konkrētā gadījumā, jāietver vismaz tie kritēriji, kas noteikti šajā direktīvā (piemēram, ieguvumi, kas izriet no pārkāpuma, vai zaudējumi, kuri radīti trešām personām, atbildīgo personu uz sadarbību vērsta attieksme u.c.).

Piektkārt, piemērotās sankcijas un pasākumi jāpubliko, kā noteikts šajā direktīvā.

Visbeidzot, jāizveido attiecīgs mehānisms, lai veicinātu ziņošanu par pārkāpumiem kredītiestādēs un ieguldījumu sabiedrībās.

Šis priekšlikums neattiecas uz kriminālsankcijām.

5.3. Korporatīvā pārvaldība

Kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības vadības struktūrai kopumā vienmēr jāvelta pietiekami daudz laika un jābūt atbilstoši kompetencei, prasmēm un pieredzei, lai spētu izprast kredītiestāžu uzņēmējdarbību un tās galvenos riskus. Visiem vadības struktūras locekļiem jābūt pietiekami labai reputācijai, atbilstošām individuālām kvalitātēm un neatkarīgam viedoklim, kas ļauj konstruktīvi apstrīdēt un pārraudzīt vadības lēmumus. Lai izvairītos no domāšanas grupā un veicinātu lēmumu kritisku apstrīdēšanu, pārstāvjiem kredītiestāžu valdēs jābūt pietiekami dažāda vecuma, dzimuma, ģeogrāfiskās izcelsmes, ar pietiekami dažādu izglītību un profesionālo kvalifikāciju, lai būtu pārstāvēti dažādi uzskati un pieredze. Lai nodrošinātu demogrāfiskās realitātes atbilstošu atspoguļojumu, īpaši liela nozīme ir arī dzimumu līdzsvaram.

Lai nodrošinātu efektīvu riska pārraudzību un kontroli, vadības struktūrai jābūt atbildīgai par kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības kopējo riska stratēģiju un par riska pārvaldības sistēmu piemērotību, ņemot vērā kredītiestādes riska profilu. Ņemot vērā pienācīgas riska pārvaldības svarīgumu kredītiestādēs, vadības struktūrai, īstenojot uzraudzības funkciju, jāizveido atsevišķa risku komiteja, kas risinātu konkrēti ar risku saistītus jautājumus un sagatavotu vadības struktūras lēmumus risku jautājumos. Risku komitejai jāpalīdz vadības struktūrai īstenot riska pārraudzības pienākumus, bet vadības struktūrai jābūt pilnībā atbildīgai par riska stratēģiju.

Lai augstākajai vadībai un vadības struktūrai sniegtu pilnīgu riska apskatu, kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām jāīsteno neatkarīga riska pārvaldības funkcija, kam jāizstrādā efektīvs un vispusīgs kredītiestāžu visa veida risku redzējums. Riska pārvaldības funkcijai jābūt pietiekamam statusam un autoritātei, lai ietekmētu stratēģiskus riska pārvaldības lēmumus, un tai jābūt nodrošinātai tiešai piekļuvei vadības struktūrai.

5.4. Pārmērīga paļaušanās uz ārējiem reitingiem

Kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām jābūt saviem pienācīgiem kredītu piešķiršanas kritērijiem un procesiem, kuros lemj par kredītu. Tos piemēro neatkarīgi no tā, vai iestādes piešķir aizdevumus klientiem vai uzņemas risku, kas saistīts ar pārvēršanu vērtspapīros. Ārējos kredītreitingus var izmantot kā vienu no faktoriem šajā procesā, bet tiem nav augstāka spēka. Iekšējās metodikas nebalstās vienīgi vai mehāniski uz ārējiem reitingiem.

Lai aprēķinātu regulējošās banku kapitāla prasības, kredītreitingu aģentūru novērtējumus konkrētos gadījumos piemēro kā pamatu, lai diferencētu kapitāla prasības atbilstoši riskiem, nevis lai noteiktu nepieciešamo minimālo kapitāla daudzumu. Kapitāla prasību direktīvas

regulējums kopumā mudina bankas izmantot iekšējos, nevis ārējos kredītreitingus pat nolūkā aprēķināt regulējošās kapitāla prasības.

Ierosinātajos noteikumos paredzēts, ka kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām ar būtisku kredītriska ietekmi vai lielu skaitu darījumu partneru jāizstrādā un jāizmanto iekšējie modeļi, nevis standarta pieeja, kas paredz paļaušanos uz ārējiem reitingiem.

Turklāt paredzēts, ka EBI katru gadu publiskos informāciju par iestāžu un uzraudzības iestāžu darbībām, lai samazinātu pārmērīgu paļaušanos uz ārējiem reitingiem, un ziņojumus par uzraudzības konverģences pakāpi.

5.5. Kapitāla rezerves

Pamatojoties uz “Bāzele III”, papildus prasībām ar šo priekšlikumu ievieš divu veidu kapitāla rezerves: kapitāla saglabāšanas rezerves un pretcikliskas kapitāla rezerves.

Kapitāla saglabāšanas rezerves ir līdz 2,5 % no riska svērtajiem aktīviem, šīs rezerves ir jāuztur visu laiku, un atbilstība šai prasībai ir jānodrošina ar kvalitatīvāko kapitālu.

Tās mērķis ir nodrošināt iestādes spēju absorbēt zaudējumus spriedzes laikā, kas var ilgt vairākus gadus. No iestādēm sagaidītu, ka tās šādu kapitālu uzkrāj labos ekonomikas apstākļos. Kredītiestādes, kas nepilda rezervju mērķa prasību, saskarsies ar ierobežojumiem saistībā ar peļņas diskrecionāro sadali, līdz tās būs sasniegušas minēto mērķi.

Pretcikliskas kapitāla rezerves paredzētas, lai sasniegtu plašāku makrouzraudzības mērķi, proti, lai banku nozari un reālo ekonomiku aizsargātu pret sistēmas mēroga riskiem, kas izriet no kopējā kredīta pieauguma augšupejas un lejupslīdes tendencēm un, vispārīgāk runājot, no jebkuriem citiem strukturāliem mainīgajiem lielumiem un no jebkuriem citiem riska faktoriem, kas apdraud banku nozares finansiālo stabilitāti. Šo prasību piemēros, pielāgojot rezervju apmēru, kas noteikts saglabāšanas rezervēm, papildinot to vēl līdz 2,5 % apmērā.

Pretcikliskas kapitāla rezerves nosaka valsts iestādes attiecībā uz aizdevumiem, ko piešķir fiziskām un juridiskām personām to dalībvalstī. Šīs rezerves var noteikt no 0 % līdz 2,5 % apmērā no riska svērtajiem aktīviem, un arī tā ir jānodrošina ar kvalitatīvāko kapitālu. Ja tas ir pamatoti, iestādes var noteikt rezerves, kas pārsniedz 2,5 %. Pretciklisku kapitāla rezervju veidošana tiks pieprasīta pārmērīga kredītu pieauguma periodos, un to izmantos lejupslīdes laikā. Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) varētu pieņemt ieteikumus valsts iestādēm par rezervju noteikšanu un to uzraudzību, ietverot gadījumus, kad rezerves pārsniedz 2,5 %. Ja pretcikliskas kapitāla rezerves nepārsniedz 2,5 %, dalībvalstīm ir savstarpēji jāatzīst un jāpiemēro kapitāla maksa bankām savā dalībvalstī. Attiecībā uz rezervju daļām, kas pārsniedz 2,5 %, iestādes var izlemt, vai tās pieņem citu dalībvalstu lēmumus, un piemērot augstāku likmi vai atstāt to 2,5 % apmērā, piemērojot to iestādēm savā dalībvalstī.

Kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām, kuru kapitāls ir mazāks par šīm rezervēm, piemēros ierobežojumus attiecībā uz peļņas sadali, maksājumiem par papildu 1. līmeņa instrumentiem, kā arī mainīgo atalgojumu un diskrecionārajiem pensijas pabalstiem. Turklāt šīm iestādēm būs uzraudzības iestādēm jāiesniedz kapitāla saglabāšanas plāni, lai nodrošinātu rezervju ātru atjaunošanu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvo uzraudzību un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹⁴,

ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu¹⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Vairākos gadījumos būtiski grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu¹⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību¹⁷ ("ieguldījumu sabiedrības un kredītiestādes" turpmāk "iestādes"). Daudzi Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK noteikumi ir piemērojami gan kredītiestādēm, gan ieguldījumu sabiedrībām. Skaidrības labad un lai nodrošinātu šo noteikumu saskaņotu piemērošanu, būtu vēlams apvienot šos noteikumus jaunā tiesību aktu kopumā, ko piemēro kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām. Lai uzlabotu to pieejamību, šo direktīvu pielikumu noteikumi būtu jāietver šā jaunā tiesību aktu kopuma pantos.
- (2) Jauno tiesību aktu kopumu būtu jāveido diviem atšķirīgiem juridiskajiem instrumentiem. Direktīvā būtu jāiekļauj noteikumi, kuri reglamentē uzņēmējdarbības

¹⁴ OV C , , lpp.

¹⁵ OV C , , lpp.

¹⁶ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

¹⁷ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

atļaušanu, būtiskas līdzdalības iegādi, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu, izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu pilnvaras šajā saistībā, kā arī noteikumi, kuri reglamentē sākumkapitālu un kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību uzraudzības pārskatīšanu. Šīs direktīvas galvenais mērķis un temats ir tādu valsts noteikumu koordinēšana, kuri attiecas uz piekļuvi kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību darbībai, kā arī uz to pārvaldības modalitātēm un to uzraudzības sistēmu. Papildus šiem noteikumiem Direktīva 2006/48/EK un Direktīva 2006/49/EK arī ietver konsultatīvās uzraudzības prasības kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām. Šīs prasības būtu jāparedz regulā, kas nosaka vienotas un tieši piemērojamas konsultatīvās uzraudzības prasības kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām, jo šādas prasības ir cieši saistītas ar finanšu tirgu darbību saistībā ar kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību turējumā esošo aktīvu skaitu. Tādēļ šī direktīva būtu jālasa kopā ar minēto regulu. Abiem juridiskajiem instrumentiem kopā būtu jāveido tiesiskais regulējums, kas reglamentē banku darbības, kā arī nosaka kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvās uzraudzības noteikumus.

- (3) Regulā [*inserted by OP*] noteiktās vispārējās konsultatīvās uzraudzības prasības papildina ar individuāliem pasākumiem, par ko izlemj kompetentās iestādes, ņemot vērā katrā atsevišķā kredītiestādē un ieguldījumu sabiedrībā jau uzsākto uzraudzības pārbaudi. Direktīvā būtu jānosaka šādu uzraudzības pasākumu loks, un kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai izlemt, kuri pasākumi būtu jāīsteno. Attiecībā uz šādiem individuāliem pasākumiem, kas saistīti ar likviditāti, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā principi, kas izklāstīti likviditātes pamatnostādnēs, kuras publicējusi Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja¹⁸.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK¹⁹, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem, ļauj ieguldījumu sabiedrībām, kuras saņēmušas atļauju no to izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un kuras ir to pašu kompetento iestāžu pārraudzībā, brīvi veidot filiāles un sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs. Minētā direktīva tādēļ paredz saskaņot noteikumus, kas reglamentē ieguldījumu sabiedrību darbības atļaušanu un uzņēmējdarbības veikšanu. Tomēr tā nenosaka ne ieguldījumu sabiedrību sākumkapitāla lielumu, ne vienotu uzraudzības sistēmu riskiem, kam pakļautas šīs sabiedrības, un tas būtu jānosaka šajā direktīvā.
- (5) Šai direktīvai būtu jābūt būtiskam instrumentam iekšējā tirgus izveidei kredītiestāžu jomā gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- (6) Lai iekšējais tirgus darbotos vienmērīgi, ir vajadzīgas ne vien tiesību normas, bet arī dalībvalstu kompetento iestāžu cieša un regulāra sadarbība, kā arī to piemērotās reglamentācijas un uzraudzības prakses konverģences būtiska uzlabošana.
- (7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi)²⁰,

¹⁸ 2010. gada 27. oktobra pamatnostādnes par likviditātes izmaksu un ieguvumu sadalījumu (*Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation*) (<http://www.eba.europa.eu>).

¹⁹ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

²⁰ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

izveidoja EBI. Šajā direktīvā būtu jāņem vērā EBI nozīme un funkcija, kā izklāstīts minētajā regulā, un procedūras, kas jāievēro, uzdodot uzdevumus EBI.

- (8) Kredītiestāžu uzraudzības koordinēšanas pasākumiem būtu jāattiecas uz visām šādām iestādēm gan nolūkā aizsargāt noguldījumus, gan nolūkā radīt tām vienādus konkurences apstākļus. Tomēr būtu atbilstīgi jāņem vērā objektīvās atšķirības to statūtos un mērķos, kā noteikts attiecīgo valstu tiesību aktos.
- (9) Tādēļ pasākumu piemērošanas jomai vajadzētu būt iespējami plašai, aptverot visas iestādes, kuru komercdarbība ir pieņemt no sabiedrības atmaksājamus naudas līdzekļus vai nu kā noguldījumus, vai kā citādi, piemēram, pastāvīgi emitējot obligācijas un citus līdzīgus vērtspapirus, kā arī piešķirt kredītus no saviem līdzekļiem. Būtu jāparedz izņēmumi attiecībā uz dažām kredītiestādēm, kam šo direktīvu nepiemēro. Šīs direktīvas noteikumiem nevajadzētu ietekmēt tādu attiecīgās valsts tiesību aktu piemērošanu, kuri paredz īpašas papildu atļaujas, kas kredītiestādēm ļauj veikt īpašas darbības vai īpašas operācijas.
- (10) Ir lietderīgi īstenot saskaņošanu, kas ir nepieciešama un pietiekama, lai nodrošinātu atļauju piešķiršanas un konsultatīvās uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, padarot iespējamu vienotas visā Savienībā atzītas atļaujas piešķiršanu un izcelsmes dalībvalsts konsultatīvās uzraudzības principa piemērošanu.
- (11) Savstarpējas atzīšanas princips un izcelsmes dalībvalsts uzraudzības princips paredz, ka dalībvalstu kompetentās iestādes nedrīkst piešķirt atļauju vai tā ir jāatsauc, ja tādi faktori kā darbības programma, darbību veikšanas vieta vai faktiskā darbība skaidri rāda, ka kredītiestāde izvēlējusies kādas dalībvalsts tiesību sistēmu, lai izvairītos no stingrākiem standartiem, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tā plāno veikt vai veic lielāko daļu darbības. Ja šādu skaidru norāžu nav, bet banku grupas uzņēmumu aktīvu lielākā daļa atrodas citā dalībvalstī, kuras kompetentās iestādes veic vienoto uzraudzību, tad vienotās uzraudzības kompetenci maina tikai ar minēto kompetento iestāžu piekrišanu.
- (12) Kompetentajām iestādēm nevajadzētu kādai kredītiestādei piešķirt vai saglabāt atļauju, kad starp minēto kredītiestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām ir tāda veida ciešas saiknes, kas liedz atbilstīgi īstenot to uzraudzības uzdevumu. Kredītiestādēm, kuras jau saņēmušas atļauju, būtu jāpakļaujas kompetento iestāžu prasībām arī attiecībā uz šīm ciešajām saiknēm.
- (13) Norāde par to, ka uzraudzības iestādes atbilstīgi pilda savus uzraudzības uzdevumus, attiecas uz vienoto uzraudzību, kas būtu jāīsteno attiecībā uz kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību, kad Savienības tiesību akti paredz šāda veida uzraudzību. Šādos gadījumos iestādēm, kam iesniegts atļaujas pieteikums, būtu jāspēj noteikt iestādes, kuru kompetencē ir veikt šīs kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības vienoto uzraudzību.
- (14) Kredītiestādēm, kam atļaujas piešķirtas to izcelsmes dalībvalstīs, vajadzētu būt tiesībām dažas vai visas šīs direktīvas I pielikumā uzskaitītās darbības veikt visā Savienībā, dibinot filiāles vai sniedzot pakalpojumus.
- (15) Ir lietderīgi savstarpēju atzīšanu attiecināt uz šīs direktīvas I pielikumā uzskaitītajām darbībām, ko veic finanšu iestādes, kuras ir kredītiestāžu meitasuzņēmumi, ja uz

šādiem meitasuzņēmumiem attiecas vienotā uzraudzība, ko īsteno attiecībā uz to mātesuzņēmumiem, un tās ievēro noteiktus stingrus nosacījumus.

- (16) Uzņēmēja dalībvalsts no iestādēm, kam kā kredītiestādēm nav piešķirta atļauja izcelsmes dalībvalstīs, un attiecībā uz darbībām, kuras nav uzskaitītas šīs direktīvas I pielikumā, sakarā ar izmantojamām tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus drīkstētu prasīt, lai tiek ievēroti tās normatīvo aktu specifiskie noteikumi, ja, pirmkārt, šādi noteikumi jau nav ietverti Regulā [*inserted by OP*], ir saderīgi ar Savienības tiesībām un paredzēti vispārējā labuma aizsardzībai, un otrkārt, ja tādi paši noteikumi neattiecas uz šādām iestādēm vai šādām darbībām atbilstīgi šiem tiesību aktiem vai izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem.
- (17) Papildus Regulai [*inserted by OP*], kas paredz tieši piemērojamus konsultatīvās uzraudzības noteikumus kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām, dalībvalstīm būtu jāgādā, lai nekas netraucētu tāpat kā izcelsmes dalībvalstī veikt darbības, uz kurām attiecas savstarpējā atzīšana, ciktāl šīs darbības nav pretrunā noteikumiem, kas sargā vispārējo labumu uzņēmējā dalībvalstī.
- (18) Noteikumiem, kas reglamentē tādu kredītiestāžu filiāles, kuru galvenie biroji ir ārpus Savienības, visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādiem. Svarīgi paredzēt, ka šie noteikumi nedrīkst būt izdevīgāki par noteikumiem, kas attiecas uz tādu kredītiestāžu filiālēm, kuras atrodas dalībvalstīs. Savienībai vajadzētu slēgt ar trešām valstīm nolīgumus, kas nodrošinātu to, ka piemēro tādus noteikumus, kuri šādām filiālēm nodrošina vienādus apstākļus visā tās teritorijā. Trešās valstīs atļauju saņēmušu kredītiestāžu filiāles nedrīkstētu brīvi sniegt pakalpojumus vai izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav tās, kur šīs filiāles ir reģistrētas.
- (19) Būtu jānoslēdz nolīgumi starp Savienību un trešām valstīm, lai ļautu praktiski īstenot vienoto uzraudzību tik lielā ģeogrāfiskā apgabalā, cik vien tas ir iespējams.
- (20) Par kredītiestādes finanšu stabilitātes un, jo īpaši, maksātspējas uzraudzību būtu jāatbild tās izcelsmes dalībvalstij. Tirgus riska uzraudzība būtu jāveic, cieši sadarbojoties izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
- (21) Uzņēmējas dalībvalsts iestādēm būtu jāiegūst informācija par to teritorijā īstenotajām darbībām. Uzraudzības pasākumi būtu jāveic izcelsmes dalībvalsts iestādēm, ja vien uzņēmējas valsts iestādēm nav jāveic piesardzības ārkārtas pasākumi.
- (22) Lai iekšējais banku pakalpojumu tirgus darbotos vienmērīgi, ir vajadzīgas ne vien tiesību normas, bet arī dalībvalstu kompetento iestāžu cieša un regulāra sadarbība, kā arī to piemērotās reglamentācijas un uzraudzības prakses konverģences būtiska uzlabošana. Šajā nolūkā atsevišķu kredītiestāžu problēmu izskatīšanai un savstarpējai informācijas apmaiņai būtu jānotiek EBI. Šī savstarpējās informēšanas procedūra nekādā gadījumā nevar aizstāt divpusējo sadarbību. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vienmēr būtu jābūt tiesīgām gan pēc pašu iniciatīvas ārkārtas stāvoklī, gan pēc izcelsmes dalībvalsts iniciatīvas pārbaudīt, vai to teritorijā reģistrētu kredītiestāžu darbība atbilst attiecīgajiem tiesību aktiem un pareizas vadības un grāmatvedības organizācijas principiem, kā arī pietiekamai iekšējai kontrolei.
- (23) Ir lietderīgi ļaut savā starpā apmainīties ar informāciju kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kuras saskaņā ar savu uzdevumu palīdz nostiprināt finanšu

sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu nosūtītās informācijas slepenību, šīs informācijas adresātu sarakstam būtu jāpaliek stingri ierobežotam.

- (24) Konkrēta uzvedība, piemēram, krāpšana vai pārkāpumi, kas saistīti ar iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu, var ietekmēt finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī tās integritāti. Būtu jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem šādos gadījumos ir atļauta informācijas apmaiņa.
- (25) Ja ir noteikts, ka informāciju var izpaust vienīgi tad, kad to nepārprotami atļāvušas kompetentās iestādes, šīs iestādes drīkst atļauju piešķirt, ja ir ievēroti stingri nosacījumi.
- (26) Būtu jāatļauj arī informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu uzdevumu, ciktāl tās darbojas kā monetārās iestādes, kā arī vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu uzraudzību, un citām valsts pārvaldes struktūrvienībām.
- (27) Nolūkā stiprināt iestāžu konsultatīvo uzraudzību un kredītiestāžu klientu aizsardzību, revidentiem vajadzētu būt pienākumam tūlīt informēt kompetentās iestādes, ja viņi, pildot savus uzdevumus, konstatējuši faktus, kas varētu nopietni iespaidot kādas iestādes finanšu stāvokli vai administratīvo un grāmatvedības organizāciju. Šā paša iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jāparedz, ka šo pienākumu piemēro visos gadījumos, kad revidents šādus faktus konstatē, pildot savu uzdevumu uzņēmumā, kam ir ciešas saiknes ar kādu kredītiestādi. Revidentu pienākums attiecīgos gadījumos darīt zināmus kompetentajām iestādēm tādus faktus un lēmumus par kādu iestādi, kurus tie konstatē, pildot savu uzdevumu kādā uzņēmumā ārpus finanšu nozares, pats par sevi nedrīkstētu mainīt ne šajā uzņēmumā veicamā uzdevuma būtību, ne to, kā viņiem būtu jāveic savi uzdevumi šajā uzņēmumā.
- (28) Lai nodrošinātu, ka iestādes, personas, kas faktiski kontrolē to uzņēmējdarbību, un iestāžu vadības struktūru locekļi pilda pienākumus, kuri izriet no šīs direktīvas un no Regulas [*inserted by OP*], un lai nodrošinātu vienādus apstākļus visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānosaka efektīvas, samērīgas un preventīvas administratīvās sankcijas un pasākumi. Tāpēc administratīvajām sankcijām un pasākumiem, ko nosaka dalībvalstis, būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, kritērijiem, kas ņemami vērā, piemērojot sankciju vai pasākumu, sankciju vai pasākumu publicēšanu, galvenajām sankciju piemērošanas pilnvarām un administratīvo finansiālo sankciju līmeņiem.
- (29) It sevišķi kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām noteikt pietiekami lielas finansiālās sankcijas, kas atsvērtu gaidāmos ieguvumus un spētu atturēt no pienākumu nepildīšanas pat lielākās iestādes un to vadītājus.
- (30) Lai nodrošinātu sankciju konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus.
- (31) Lai nodrošinātu, ka sankcijām ir atturoša ietekme uz plašu sabiedrību, sankcijas parasti būtu jāpublicē, paredzot izņēmumus konkrētos, precīzi noteiktos apstākļos.

- (32) Lai atklātu iespējamus pārkāpumus, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un būtu jāizveido efektīvi mehānismi, kas mudinātu ziņot par iespējamiem vai faktiskiem pārkāpumiem. Šiem mehānismiem nevajadzētu skart apsūdzēto personu pienācīgu aizstāvību.
- (33) Šai direktīvai būtu jāattiecas gan uz administratīvajām sankcijām, gan uz pasākumiem, kas paredzēti, lai aptvertu visas darbības, ko veic pēc tam, kad noticis pārkāpums, un lai novērstu turpmākus pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai valsts tiesību aktos tie kvalificēti kā sankcija vai kā pasākums.
- (34) Šai direktīvai nevajadzētu skart nekādus dalībvalstu tiesību noteikumus saistībā ar kriminālsankcijām.
- (35) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību rīcībā ir iekšējais kapitāls, kas pēc kvantitātes, kvalitātes un sadales ir piemērots riskiem, kuriem kredītiestādes ir pakļautas vai varētu tikt pakļautas. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības izstrādā stratēģijas un procedūras to iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanai un uzturēšanai.
- (36) Kompetentajām iestādēm būtu jāuztic atbildība par to, lai iestādēs būtu laba darba organizācija un pietiekams pašu kapitāls, ņemot vērā riskus, kuriem iestādes ir pakļautas vai varētu tikt pakļautas. Šajā kontekstā, lai noteiktu pietiekamu pašu kapitālu, dalībvalstu kompetentās iestādes var arī ņemt vērā riskus, kas attiecas uz daļu no iestāžu bilances.
- (37) Nolūkā nodrošināt, ka kredītiestādes, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, netiek nesamērīgi apgrūtinātas tāpēc, ka atsevišķas dalībvalsts kompetentās iestādes turpina pildīt savus atļauju piešķiršanas un uzraudzības pienākumus, svarīgi ir būtiski uzlabot kompetento iestāžu sadarbību. Tāpēc būtu jāstiprina vienotās uzraudzības iestādes loma. EBI būtu jāatbalsta un jāveicina šāda sadarbība.
- (38) Lai nodrošinātu vispusīgu tirgus disciplīnu visā Savienībā, kompetentajām iestādēm ir lietderīgi publicēt informāciju par kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību darbības īstenošanu. Ar šādu informāciju būtu jāpietiek, lai varētu salīdzināt dažādu dalībvalstu kompetento iestāžu pieņemtās pieejas un papildināt regulā noteiktās prasības attiecībā uz tehniskas informācijas izpaušanu, ko īsteno iestādes.
- (39) Iestāžu vienotai uzraudzībai vajadzētu būt vērstai uz iestāžu noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu. Lai vienotā uzraudzība būtu efektīva, tā būtu jāpiemēro visām banku grupām, arī tām, kuru mātesuzņēmumi nav kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm nepieciešamie juridiskie instrumenti, lai ļautu veikt šādu uzraudzību.
- (40) Attiecībā uz grupām ar diversificētu darbību, kurās mātesuzņēmumi kontrolē vismaz vienu meitasuzņēmumu, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj izvērtēt šādā grupā ietilpstošas kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības finanšu stāvokli. Kompetentajām iestādēm vismaz vajadzētu būt līdzekļiem, lai no visiem grupas uzņēmumiem iegūtu informāciju, kas vajadzīga šo iestāžu funkciju veikšanai. Būtu jāizveido sadarbība starp iestādēm, kuras ir atbildīgas par dažādu finanšu sektoru uzraudzību, attiecībā uz uzņēmumu grupām, kas veic dažādas finanšu darbības.

- (41) Dalībvalstīm būtu jābūt tiesīgām atteikt vai anulēt bankas atļauju gadījumos, kad tās uzskata, ka atsevišķas grupas struktūras ir nepiemērotas banku darbības veikšanai tāpēc, ka šādas struktūras nevar efektīvi uzraudzīt. Šajā sakarā, lai nodrošinātu kredītiestāžu atbilstīgu un pareizu vadību, kompetentajām iestādēm būtu jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras.
- (42) Kompetento iestāžu pilnvarojumā pienācīgā veidā būtu jāpievērš uzmanība Savienības aspektam. Tādēļ kompetentajām iestādēm būtu pienācīgi jāapsver to pieņemto lēmumu ietekme uz finanšu sistēmas stabilitāti visās pārējās attiecīgajās dalībvalstīs. Ja tas paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos, šim principam būtu jāveicina finanšu stabilitāte Savienībā un tam nevajadzētu kompetentajām iestādēm uzlikt juridisku pienākumu sasniegt konkrētu rezultātu.
- (43) Vairāku iestāžu korporatīvās pārvaldības vājās vietas ir veicinājušas pārmērīga un nepārdomāta riska uzņemšanos banku nozarē, kas radīja atsevišķu iestāžu kļūdas un sistēmiskas problēmas dalībvalstu un pasaules mērogā. Ļoti vispārīgās tiesību aktu normas par iestāžu pārvaldību un korporatīvās pārvaldības sistēmas būtiskas daļas nesaistošais raksturs, kas pamatojas galvenokārt uz brīvprātīgi pieņemjamiem rīcības kodeksiem, neveicināja iestāžu atbilstīgas korporatīvās pārvaldības prakses efektīvu īstenošanu. Iestāžu kontroles un līdzsvara efektīvu pasākumu neesība ir radījusi pārvaldības lēmumu pieņemšanas efektīvas pārraudzības trūkumu, ko pastiprināja īstermiņa un pārmērīgi riskantās pārvaldības stratēģijas. Kompetento iestāžu neskaidrā loma iestāžu korporatīvās pārvaldības sistēmu pārraudzīšanā neļāva veikt pietiekamu iekšējās pārvaldības procesu efektivitātes uzraudzību.
- (44) Lai novērstu kaitīgo ietekmi, ko var radīt nepilnīgi izstrādāti korporatīvās pārvaldības pasākumi attiecībā uz atbilstošu riska pārvaldību, dalībvalstīm būtu jāievieš principi un standarti, lai nodrošinātu, ka vadības struktūras veic efektīvu pārraudzību, veicinātu atbilstošu riska kultūru visos kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību līmeņos un ļautu kompetentajām iestādēm uzraudzīt iekšējās vadības pasākumu piemērotību. Šie principi un standarti būtu jāpiemēro, ņemot vērā iestāžu darbību būtību, mērogu un sarežģītību.
- (45) Lai efektīvi pārraudzītu vadības pasākumus un lēmumus, iestādes vadības struktūrai būtu jāvelta pietiekami ilgs laiks tās funkciju veikšanai un jāspēj izprast iestādes uzņēmējdarbība, tās galvenie riski, kā arī uzņēmējdarbības un riska stratēģijas nozīme. Ņemot pārāk daudzus vadošos amatus vienlaicīgi, vadības struktūras loceklim nebūtu iespējams veltīt pietiekamu laiku pārraudzības uzdevumu veikšanai. Tāpēc būtu jāierobežo tas, cik daudz pilnvarojumu iestādes vadības struktūras loceklim var būt vienlaicīgi dažādās saimnieciskajās vienībās.
- (46) To, ka valdes pietiekami neuzrauga vadības lēmumus, var daļēji skaidrot ar grupas domāšanas tendenci. Šo tendenci cita starpā izraisa tas, ka valžu sastāvā trūkst daudzveidības. Lai sekmētu neatkarīgus viedokļus un lēmumu kritisku apstrīdēšanu, pārstāvjiem iestāžu vadības struktūrās tāpēc būtu jābūt pietiekami dažāda vecuma, dzimuma, ģeogrāfiskās izcelsmes, ar pietiekami dažādu izglītību un profesionālo kvalifikāciju, lai būtu pārstāvēti dažādi uzskati un pieredze. Lai nodrošinātu sabiedrības atbilstošu atspoguļojumu, īpaši liela nozīme ir dzimumu līdzsvaram. Daudzveidīgākas valdes varētu efektīvāk pārraudzīt vadību un tādējādi veicināt iestāžu riska pārraudzības un noturības uzlabošanos. Tāpēc daudzveidībai vajadzētu būt vienam no valdes veidošanas kritērijiem.

- (47) Atalgojuma politika, kas veicina pārmērīga riska uzņemšanos, var kaitēt kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību atbilstoši un efektīvai riska pārvaldībai. G-20 valstis apņēmas īstenot Finanšu stabilitātes padomes (FSP) principus pamatotai kompensāciju piešķiršanai un standartu īstenošanai (FSP principi un standarti), kas novērš nepilnīgi izstrādāto atalgojuma shēmu varbūtējo kaitīgo ietekmi uz pareizu riska pārvaldību un kontrolē darbinieku rīcību, uzņemoties risku. Šīs direktīvas mērķis ir īstenot starptautiskus principus un standartus Eiropas līmenī, uzliekot kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām pienākumu izveidot un uzturēt tādu atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst efektīvas riska pārvaldības principiem un kas attiecas uz tādām personāla kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību riska profilu.
- (48) Lai nodrošinātu, ka kredītiestādēs un ieguldījumu sabiedrībās ir piemērota atalgojuma politika, būtu jānosaka skaidri pārvaldības principi un atalgojuma politikas struktūra. Jo īpaši atalgojuma politikas struktūra būtu jāpielāgo kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības gatavībai uzņemties risku, vērtībām un ilgtermiņa interesēm. Šajā nolūkā uz izpildi balstīto atalgojuma komponentu novērtējums būtu jābalsta uz ilgāka termiņa darbību, un tajā jāņem vērā ar darbību saistītais pašreizējais un nākotnes risks. Lai nodrošinātu atalgojuma politikas sistēmas integrāciju kredītiestādes riska pārvaldībā, vadības struktūrai, pildot uzraudzības funkciju, būtu jāpieņem un regulāri jāpārskata piemērojamā atalgojuma politika. Atalgojuma noteikumi samērīgi atspoguļo atšķirības starp dažāda veida kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām atbilstoši to lielumam, iekšējai organizācijai un darbības veidam, apmēram un sarežģītībai, un attiecībā uz atsevišķu veidu ieguldījumu sabiedrībām prasība ievērot visus principus varētu nebūt samērīga.
- (49) Nepilnīgi izstrādāta atalgojuma politika un stimulu shēmas var nevēlami paaugstināt kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību risku, tādēļ tie nekavējoties būtu jāuzlabo un, ja nepieciešams, būtu jāveic atbilstīgi koriģējoši pasākumi. Tādējādi ir lietderīgi nodrošināt, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas attiecīgajām saimnieciskajām vienībām piemērot kvalitatīvus vai kvantitatīvus pasākumus, kuru mērķis ir risināt uzraudzības pārskatīšanā konstatētās problēmas atalgojuma politikas jomā.
- (50) Piemērojot atalgojuma noteikumus, nevajadzētu skart LESD 153. panta 5. punktā garantēto pamattiesību pilnīgu ievērošanu, vispārējos valsts līgumu un darba tiesību principus, piemērojamās tiesību aktus par akcionāru tiesībām un līdzdalību un attiecīgās iestādes vadības struktūras vispārējo atbildību, kā arī attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības slēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un tradīcijām.
- (51) Kredītriska un tirgus riska kapitāla prasībām būtu jāpamatojas uz ārējiem kredītreitingiem tikai tiktāl, cik tas vajadzīgs. Ja kredītrisks ir būtisks, iestādēm būtu jācenšas izmantot pieejas, kas balstītas uz iekšējiem reitingiem, vai iekšējos modeļus. Tomēr standartizētas pieejas, kuras paļaujas uz ārējiem reitingiem, var izmantot tad, ja kredītrisks nav tik būtisks, un tas parasti attiecas uz gadījumiem, kad iesaistītas ne pārāk sarežģītas iestādes, nebūtiska riska darījumu kategorijas, vai situācijām, kurās iekšējo pieeju izmantošana būtu pārāk apgrūtināša.
- (52) Attiecībā uz likviditātes uzraudzību atbildība būtu jāuzņemas izcelsmes dalībvalstij, tiklīdz kļūs piemērojami detalizēti likviditātes seguma prasību kritēriji. Tādēļ, lai ieviestu uzraudzību, ko īsteno izcelsmes dalībvalsts, līdz tam šajā nozarē būtu jāveic

uzraudzības koordinēšana. Lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību, izcelsmes valsts un uzņēmējas valsts iestādēm būtu jāturpina sadarboties likviditātes jomā.

- (53) Ja grupā vienas iestādes likvīdi aktīvi saspringtos apstākļos atbildīs cita grupas locekļa likviditātes vajadzībām, kompetentajām iestādēm būtu jāatbrīvo iestāde no likviditātes seguma prasībām un tā vietā būtu jāpiemēro konsolidētas prasības.
- (54) Pasākumiem, kas īstenoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvu 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju²¹, nevajadzētu būt pretrunā pasākumiem, kas īstenoti, pamatojoties uz šo direktīvu. Uzraudzības pasākumi nedrīkstētu izraisīt diskrimināciju dažādu dalībvalstu kreditoru starpā.
- (55) Ņemot vērā finanšu krīzi un procikliskos mehānismus, kas veicināja krīzes rašanos un saasināja tās sekas, FSP, BCBS un G20 valstis pieņēma ieteikumus, lai mazinātu finanšu regulējuma procikliskās sekas. BCBS 2010. gada decembrī izdeva jaunus globālus normatīvos standartus par banku kapitāla pietiekamību, starp tiem arī noteikumus, kas paredz nodrošināt kapitāla saglabāšanas rezerves un pretcikliskas kapitāla rezerves.
- (56) Tāpēc ir lietderīgi prasīt kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām papildus citām pašu kapitāla prasībām uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves un pretcikliskas kapitāla rezerves, lai nodrošinātu, ka kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības ekonomikas izaugsmes laikā uzkrāj pietiekamu kapitāla bāzi, lai varētu absorbēt zaudējumus spriedzes laikā. Pretcikliskas kapitāla rezerves palielinātu, ja tiktu nospriests, ka kopējā kredīta pieaugums saistīts ar sistēmas mēroga riska palielināšanos, un to izmantotu spriedzes periodos.
- (57) Lai nodrošinātu, ka pretcikliskas rezerves pienācīgi atspoguļo pārmērīga kredītu pieauguma risku banku nozarē, kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām būtu jāaprēķina savai iestādei piemērotas rezerves, kuras atbilst to pretciklisko rezervju likmju svērtajam vidējam rādītājam, ko piemēro valstīs, kurās šīs iestādes ir pakļautas kredītriskam. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāieceļ iestāde, kas ir atbildīga par pretciklisku kapitāla rezervju līmeņa noteikšanu reizi ceturksnī saistībā ar šajā dalībvalstī pastāvošajiem riskiem. Nosakot rezervju līmeni, būtu jāņem vērā kredīta līmeņa pieaugums un kredīta attiecība pret IKP attiecīgajā dalībvalstī, kā arī visi citi mainīgie rādītāji, kas saistīti ar finanšu stabilitātes apdraudējumu.
- (58) Lai veicinātu starptautisku konsekveni saistībā ar pretciklisku kapitāla rezervju līmeņa noteikšanu, BCBS ir izstrādājusi metodiku, pamatojoties uz attiecību starp kredītiem un IKP. Tā būtu jāizmanto kā kopīgs sākumpunkts attiecīgo valsts iestāžu lēmumiem par rezervju likmēm, bet tā nedrīkstētu izraisīt rezervju automātisku noteikšanu vai paredzēt saistības ieceltajai iestādei. Ieceltās iestādes arī varētu it sevišķi ņemt vērā strukturālos mainīgos rādītājus un banku nozares pakļautību jebkādiem citiem riska faktoriem, kas saistīti ar finanšu stabilitātes apdraudējumu.
- (59) Lai nodrošinātu saskaņotu piemērošanu un makrouzraudzības pārraudzību Savienībā, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK) ir lietderīgi izstrādāt principus, kas ir

²¹ OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

pielāgoti Savienības ekonomikai, un ESRK būtu jābūt atbildīgai par to piemērošanas uzraudzību. Šai direktīvai nevajadzētu kavēt ESRK īstenot jebkādu rīcību, ko tā uzskata par vajadzīgu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu²².

- (60) Ir lietderīgi pēc iespējas labāk koordinēt dalībvalstu lēmumus par preciklisku rezervju likmēm. Šajā saistībā ESRK, ja to prasa valsts iestādes, varētu veicināt diskusijas starp šīm iestādēm par to ierosinātajām rezervju likmēm. Lai veicinātu faktoru, uz kuriem ieceltās iestādes pamato šos lēmumus, konsekventu izmantošanu un lai nodrošinātu, ka preciklisku rezervju likmju noteikšana atbilst iekšējā tirgus pamatprincipiem, ieceltajām iestādēm arī būtu jāpaziņo ESRK un EBI, ja tās ņem vērā citus mainīgos rādītājus nekā kredīta un IKP attiecības novirzi no tās ilgtermiņa attīstības tendencēm un attiecīgās ESRK pamatnostādnes un ja tā rezultātā nosaka rezervju likmi, kas ir augstāka nekā būtu gadījumā, ja šie mainīgie rādītāji nebūtu ņemti vērā. Šāda paziņošana būtu vajadzīga, lai ESRK un EB varētu novērtēt šo mainīgo rādītāju būtību un rezervju likmes noteikšanas atbilstību iekšējā tirgus principiem.
- (61) Ja kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība pilnībā nenodrošina atbilstību prasībām par kapitāla saglabāšanas rezervēm un jebkādam papildu precikliskām rezervēm, tai būtu jāpiemēro pasākumi, kas ir izstrādāti, lai nodrošinātu, ka iestāde laikus atjauno pašu kapitāla līmeni. Lai saglabātu kapitālu, ir lietderīgi piemērot samērīgus ierobežojumus attiecībā uz peļņas diskrecionāru sadali, tai skaitā dividenžu maksājumiem un mainīgā atalgojuma maksājumiem. Lai nodrošinātu, ka šādām iestādēm vai sabiedrībām ir uzticama stratēģija, kā atjaunotu pašu kapitāla līmeni, tām būtu jāprasa izstrādāt un ar kompetentajām iestādēm saskaņot kapitāla saglabāšanas plānu, kurā ir noteikts, kā tiks piemēroti sadales ierobežojumi un citi pasākumi, ko iestāde vai sabiedrība plāno īstenot, lai nodrošinātu atbilstību visām rezervju prasībām.
- (62) Tehniskajiem standartiem finanšu pakalpojumu jomā būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju atbilstīga aizsardzība Savienībā. EBI ir struktūra, kam ir specializētas zināšanas, tādēļ būtu efektīvi un lietderīgi tai uzticēt ar politikas izvēlēm nesaistītu regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu izstrādi un to iesniegšanu Komisijai.
- (63) Komisijai būtu jāpieņem EBI izstrādātie regulatīvo tehnisko standartu projekti tādās jomās kā būtiskas līdzdalības atļaušana un iegāde kredītiestādēs, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošana, uzraudzības sadarbība, pārvaldība, kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību atalgojuma politika un iekšējie kontroles mehānismi, kā arī jaukto finanšu kontrolāciju sabiedrību uzraudzība un uzraudzības pārskatīšana, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.
- (64) Komisija būtu arī jāpilnvaro pieņemt īstenošanas tehniskos standartus tādās jomās kā būtiskas līdzdalības atļaušana un iegāde kredītiestādēs, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, uzraudzības sadarbība, īpašas konsultatīvās uzraudzības prasības un informācijas atklāšana, ko īsteno uzraudzības iestādes, pieņemot

²² OVL 331, 15.12.2010., 1. lpp.

īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu. EBI būtu jāuztic īstenošanas tehnisko standartu izstrāde iesniegšanai Komisijā.

- (65) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu²³.
- (66) Lai precizētu prasības, kas noteiktas šajā direktīvā, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā skaidrot šajā direktīvā lietotās definīcijas un terminus, paplašināt pielikumā pievienoto tādu darbību sarakstu, kurām nepieciešama savstarpēja atzīšana, uzlabot informācijas apmaiņu attiecībā uz kredītiestāžu filiālēm un pielāgot noteikumus, kas attiecas uz to iekšējo kārtību, procesiem un mehānismiem. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, pienācīgi apspriestos, tostarp arī ekspertu līmenī.
- (67) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaicīgi, laikus un atbilstīgi nosūtītu Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (68) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksājspēja II)²⁴ ņem vērā, kad kredītiestādē iegādājas būtisku līdzdalību.
- (69) Atsauces spēkā esošajos valstu normatīvajos un administratīvajos aktos uz direktīvām, ko atceļ ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.
- (70) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK²⁵, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)²⁶, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu²⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos²⁸ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par Direktīvas 2003/41/EK un Direktīvas 2009/65/EK grozījumiem atsaucas uz Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK noteikumiem, kas attiecas uz pašu kapitāla prasībām un tagad ir noteikti Regulā [*inserted by OP*]. Tādēļ atsauces minētajās direktīvās uz

²³ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

²⁴ OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

²⁵ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

²⁶ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

²⁷ OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.

²⁸ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK būtu jāuzskata par atsaucēm uz noteikumiem, kas reglamentē pašu kapitāla prasības minētajā regulā.

- (71) Lai varētu izstrādāt tehniskos standartus ar mērķi nodrošināt, ka iestādes, kas ietilpst finanšu konglomerātā, konsolidēti piemēro atbilstīgas aprēķinu metodes, nosakot vajadzīgo kapitālu, būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2002/87/EK.
- (72) Lai kāpinātu iekšējā banku pakalpojumu tirgus efektivitāti un lai Savienības pilsoņiem nodrošinātu atbilstošu pārredzamības līmeni, nepieciešams nodrošināt, ka kompetentās iestādes publisko informāciju par šīs direktīvas īstenošanas veidiem tā, lai būtu iespējams izdarīt pamatotus salīdzinājumus.
- (73) Attiecībā uz likviditātes pārraudzību vajadzētu būt laikposmam, kurā dalībvalstis veic pāreju uz regulatīvo režīmu, saskaņā ar kuru piemēro sīki izstrādātus likviditātes seguma prasību kritērijus.
- (74) Šīs direktīvas nolūkos veiktajai personas datu apstrādei būtu pilnībā jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti²⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti³⁰.
- (75) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, paredzēt noteikumus par piekļuvi kredītiestāžu uzņēmējdarbības veikšanai, kā arī kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvu uzraudzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka paredzētās darbības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Eiropas Savienības (turpmāk "Savienība") līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (76) Pienākums transponēt šo direktīvu valstu tiesību aktos būtu jāattiecina uz tiem noteikumiem, kuros ir būtiskas izmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējām direktīvām.
- (77) Tādēļ būtu jāatceļ Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/49/EK,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

²⁹ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

³⁰ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

SATURS

I sadaļa Priekšmets, darbības joma un definīcijas.....	27
II sadaļa Kompetentās iestādes	30
III sadaļa Prasības attiecībā uz piekļuvi kredītiestāžu darbības veikšanai	32
1. nodaļa Vispārīgas prasības attiecībā uz piekļuvi kredītiestāžu darbības veikšanai	32
2. nodaļa Būtiska līdzdalība kredītiestādē.....	37
IV sadaļa Ieguldījumu sabiedrību sākumkapitāls.....	43
V sadaļa Noteikumi par uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību	46
1. nodaļa Vispārējie principi	46
2. nodaļa Kredītiestāžu tiesības veikt uzņēmējdarbību	47
3. nodaļa Pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošana	50
4. nodaļa Uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvaras.....	50
VI sadaļa Attiecības ar trešām valstīm	54
VII sadaļa Konsultatīvā uzraudzība	56
1. nodaļa Konsultatīvās uzraudzības principi.....	56
I iedaļa Izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetence.....	56
II iedaļa Informācijas apmaiņa un dienesta noslēpums.....	60
III iedaļa Par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu juridisko pārraudzību atbildīgo personu pienākumi	65
IV iedaļa Uzraudzības pilnvaras, pilnvaras piemērot sankcijas un pārsūdzības tiesības	66
2. nodaļa Pārskatīšanas procesi	72
I iedaļa Iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas process	72
II iedaļa Iestāžu plāni, procesi un mehānismi	73
1. apakšiedaļa Vispārēji principi	73

2. apakšiedaļa Risku organizācijas un apstrādes tehniskie kritēriji	74
3. apakšiedaļa Pārvaldība	80
III iedaļa uzraudzības pārskatīšanas un novērtēšanas process	86
IV iedaļa Uzraudzības pasākumi	92
V iedaļa Piemērošanas pakāpe	94
3. nodaļa Vienotā uzraudzība	96
I iedaļa Vienotās uzraudzības veikšanas principi	96
II iedaļa Finanšu kontrolāciju sabiedrības un jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības	104
4. nodaļa Kapitāla rezerves	108
I sadaļa Kapitāla saglabāšanas rezerves un pretcikliskas kapitāla rezerves	108
II sadaļa Pretciklisku kapitāla rezervju noteikšana un aprēķināšana	109
III sadaļa Kapitāla saglabāšanas pasākumi	116
VIII sadaļa Informācijas sniegšana, ko veic kompetentās iestādes	120
IX sadaļa Deleģētie un īstenošanas akti	123
X sadaļa Direktīvas 2002/87/EK grozījumi	125
XI sadaļa Pārejas un nobeiguma noteikumi	126
1. nodaļa Pārejas noteikumi par tādu kredītiestāžu uzraudzību, kas izmanto uzņēmējdarbības brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību	126
2. nodaļa Kapitāla rezervju pārejas noteikumi	130
3. nodaļa Nobeiguma noteikumi	131
I pielikums Darbības, uz kurām attiecas savstarpēja atzīšana	133
II pielikums Atbilstības tabula	135

I sadaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu paredz noteikumus, ar kuriem dalībvalstīm prasa panākt kopējus rezultātus šādās jomās:

- a) piekļuve kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību (turpmāk "iestādes") uzņēmējdarbības veikšanai;
- b) uzraudzības pilnvaras un instrumenti iestāžu konsultatīvajai uzraudzībai, ko īsteno kompetentās iestādes;
- c) iestāžu konsultatīvā uzraudzība, ko īsteno kompetentās iestādes saistībā ar riskiem, kuriem nepiemēro vienotus noteikumus, kas paredzēti Regulā [*inserted by OP*];
- d) publicēšanas prasības kompetentajām iestādēm iestāžu konsultatīvā regulējuma un uzraudzības jomā.

2. pants

Darbības joma

1. Šīs direktīvas 34. pantu un VII sadaļas 3. nodaļu piemēro finanšu kontrolāciju sabiedrībām, jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām un jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām, kuru galvenais birojs ir Savienībā.
2. Iestādes, kam šo direktīva nepiemēro saskaņā ar šā panta 3. punktu, tomēr izņemot centrālās bankas, 34. panta un VII sadaļas 3. nodaļas vajadzībām uzskata par finanšu iestādēm.
3. Šo direktīvu nepiemēro:
 - 1) piekļuvei ieguldījumu sabiedrību uzņēmējdarbības veikšanai, ciktāl to reglamentē Direktīva 2004/39/EK,
 - 2) centrālajām bankām,
 - 3) pasta nodaļu pārvedumu daļām,
 - 4) Beļģijā — "Institut de Réescompte et de Garantie – Herdiscontering- en Waarborginstituut",

- 5) Dānijā — “Dansk Eksportfinansieringsfond”, “Danmarks Skibskreditfond A/S” un “KommuneKredit”,
- 6) Vācijā — “Kreditanstalt für Wiederaufbau”, uzņēmumiem, kuri saskaņā ar “Wohnungsgemeinnützigkeitsgese” ir atzīti par valsts mājokļu attīstības politikas struktūrām un faktiski neiesaistās banku darījumos, un uzņēmumiem, kuri saskaņā ar minēto likumu ir atzīti par bezpeļņas mājokļu attīstības uzņēmumiem,
- 7) Grieķijā — “Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (“Tamio Parakatathikon kai Danion”),
- 8) Spānijā — “Instituto de Crédito Oficial”,
- 9) Francijā — “Caisse des dépôts et consignations”,
- 10) Īrijā — “credit unions” un “friendly societies”,
- 11) Itālijā — “Cassa depositi e prestiti”,
- 12) Latvijā — “krājaizdevu sabiedrībām”, uzņēmumiem, kas atbilstīgi Krājaizdevu sabiedrību likumam atzīti par kooperatīvajām sabiedrībām, kuras sniedz finanšu pakalpojumus vienīgi saviem biedriem,
- 13) Lietuvā — “kredito unijos”, kas nav “Centrinė kredito unija”,
- 14) Ungārijā — “Magyar Fejlesztési Bank Rt.” un “Magyar Export-Import Bank Rt.”,
- 15) Nīderlandē — “Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, “NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, “NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” un “Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,
- 16) Austrijā — uzņēmumiem, kas atzīti par valsts dzīvokļu celtniecības apvienībām, un “Österreichische Kontrollbank AG”,
- 17) Polijā — “Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe” un “Bank Gospodarstwa Krajowego”,
- 18) Portugālē — “Caixas Económicas”, kas pastāvēja 1986. gada 1. janvārī, izņemot tās, kas reģistrētas kā sabiedrības ar ierobežotu atbildību, un izņemot “Caixa Económica Montepio Geral”,
- 19) Somijā — “Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” un “Finnvera Oy/Finnvera Abp”,
- 20) Zviedrijā — “Svenska Skeppshypotekskassan”,
- 21) Apvienotajā Karalistē — “National Savings Bank”, “Commonwealth Development Finance Company Ltd”, “Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, “Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, “Crown Agents for

overseas governments and administrations”, “credit unions” un “municipal banks”,

22) Slovēnijā — “SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”.

3. pants

Aizliegums uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, no plašas sabiedrības pieņemt noguldījumus un citus atmaksājamus līdzekļus

1. Personām vai uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, dalībvalstis liedz pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no plašas sabiedrības.
2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšanu, ko veic dalībvalstis, dalībvalstu reģionālās valdības vai pašvaldības vai starptautiskās publiskās organizācijas, kurās viena vai vairākas dalībvalstis ir locekles, vai uz gadījumiem, kas nepārprotami paredzēti kādas valsts vai Savienības tiesību aktos, ja uz šīm darbībām attiecas noteikumi un kontrole, kas paredz noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību un ko piemēro minētajos gadījumos.

4. pants

Definīcijas

1. Piemēro Regulas [*inserted by OP*] 4. pantā norādītās definīcijas.
2. Šajā direktīvā piemēro arī šādas definīcijas:
 - (a) “pakalpojumu palīguzņēmums” ir uzņēmums, kura galvenā darbība ir nekustamā īpašuma iegūšana īpašumā vai pārvaldīšana, datu apstrādes pakalpojumu vadība vai jebkāda cita līdzīga darbība, kas papildina vienas vai vairāku kredītiestāžu galveno darbību;
 - (b) “pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas risks” ir risks, kas rodas no iestādes neaizsargātības, kuru izraisījusi faktiska vai iespējama aizņemto līdzekļu izmantošana, kā dēļ var būt nepieciešami neparedzēti korektīvi pasākumi attiecībā uz uzņēmējdarbības plānu, tostarp aktīvu augsta riska pārdošana, kas var radīt zaudējumus vai atlikušo aktīvu vērtības korekcijas;
 - (c) “iekšējas pieejas” ir pieejas, kas minētas Regulas [*inserted by OP*] 138. panta 1. punktā, 216. un 220. pantā, 301. panta 2. punktā, 277. un 352. pantā un 254. panta 3. punktā.

II sadaļa

Kompetentās iestādes

5. pants

Kompetento iestāžu norīkošana un pilnvaras

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, kuras veic šajā direktīvā paredzētos pienākumus. Par to dalībvalstis informē Komisiju un EBI, norādot visu pienākumu sadalījumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes uzrauga iestāžu darbības, lai novērtētu atbilstību šajā direktīvā un Regulā [inserted by OP] paredzētajām prasībām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka ir noteikti attiecīgi pasākumi, lai ļautu kompetentajām iestādēm iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu iestāžu atbilstību minētajām saistībām.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir kompetence, resursi, darbotiespēja un neatkarība, kas nepieciešama, lai veiktu šajā direktīvā un Regulā [inserted by OP] noteiktās uzraudzības un izmeklēšanas funkcijas. Kompetentajām iestādēm piešķir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei.
5. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu to atbilstību noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un Regulu [inserted by OP]. Dalībvalstis arī nodrošina, ka iestāžu iekšējās kontroles mehānismi, kā arī administratīvās un grāmatvedības procedūras ļauj jebkurā laikā pārbaudīt to atbilstību šādiem noteikumiem.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes reģistrē visus savus darījumus, kā arī dokumentu sistēmas un procesus, kam piemēro šo direktīvu un Regulu [inserted by OP], tā, lai kompetentās iestādes varētu jebkurā laikā pārbaudīt atbilstību šīs direktīvas un Regulas [inserted by OP] prasībām.

6. pants

Darbības koordinēšana dalībvalstīs

Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, kas atbild par kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību un finanšu iestāžu uzraudzību, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai šādas iestādes darbotos koordinēti.

7. pants

Sadarbība ar EBI

Veicot savus pienākumus, kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu pieņemto normatīvo un administratīvo aktu piemērošanā ņem vērā konvergenci attiecībā uz uzraudzības instrumentiem un uzraudzības darbību praksi. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka

- (a) kompetentās iestādes piedalās EBI darbībā;
- (b) kompetentās iestādes pieliek visas pūles, lai izpildītu pamatnostādnes un ieteikumus, ko sniedz EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu;
- (c) kompetentajām iestādēm piešķirtais valsts pilnvarojums netraucē tām pildīt pienākumus kā EBI locekļiem saskaņā ar šo direktīvu un Regulu [*inserted by OP*].

8. pants

Uzraudzības Eiropas dimensija

Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī savu vispārējo pienākumu pildīšanā, pamatojoties uz attiecīgā laikā pieejamo informāciju, pienācīgi apsver savu lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs, un jo īpaši ārkārtas situācijās.

III sadaļa

Prasības attiecībā uz piekļuvi kredītiestāžu darbības veikšanai

1. nodaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz piekļuvi kredītiestāžu darbības veikšanai

9. pants

Atļauja

1. Dalībvalstis prasa, lai kredītiestādes pirms darbības sākšanas saņemtu atļauju. Neskarot 10. līdz 14. pantu, dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz šādu atļauju piešķiršanu un paziņo tās EBI.
2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus:
 - (a) norādot informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm kredītiestādes atļaujas pieteikumā, kā arī 10. pantā paredzētajā darbības programmā;
 - (b) precizējot nosacījumus 13. pantā noteiktās prasības ievērošanai;
 - (c) precizējot prasības, kas attiecas uz akcionāriem un dalībniekiem, kuriem ir būtiska līdzdalība;
 - (d) norādot šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības pienākumu efektīvu izpildi, kā noteikts 14. pantā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmās daļas a)–d) apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. EBI iesniedz 2. un 3. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

10. pants

Darbības programma un organizatoriskā struktūra

Dalībvalstis prasa, lai kopā ar atļaujas pieteikumu iesniedz darbības programmu, kurā izklāstīti paredzētās uzņēmējdarbības veidi un kredītiestādes organizatoriskā struktūra.

11. pants

Ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis neprasa, lai atļaujas pieteikumus izskatītu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

12. pants

Sākumkapitāls

1. Neskarot citus valsts tiesību aktos paredzētus vispārējus nosacījumus, kompetentās iestādes nepiešķir atļauju, ja kredītiestādei nav atsevišķa pašu kapitāla vai ja sākumkapitāls ir mazāks par EUR 5 miljoniem.
2. Sākumkapitālu veido kapitāls un rezerves, kā minēts Regulas [inserted by OP] 24. panta a) līdz e) apakšpunktā.
3. Dalībvalstis var nolemt, ka kredītiestādes, kuras neatbilst nosacījumam par atsevišķu pašu kapitālu un kuras pastāvēja 1979. gada 15. decembrī, var turpināt savu uzņēmējdarbību. Tās var atbrīvot šādas kredītiestādes no pienākuma pildīt 13. panta 1. punkta pirmās daļas prasību.
4. Ievērojot turpmāk paredzētos nosacījumus, dalībvalstis var piešķirt atļauju īpašu kategoriju kredītiestādēm, kuru sākumkapitāls ir mazāks par 1. punktā noteikto:
 - (a) sākumkapitāls nav mazāks par EUR 1 miljonu;
 - (b) attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI iemeslus, kāpēc tās izmanto šo iespēju.

13. pants

Efektīva uzņēmējdarbības vadība un galvenā biroja atrašanās vieta

1. Kompetentās iestādes piešķir kredītiestādei atļauju vienīgi tad, ja kredītiestādes uzņēmējdarbību faktiski vada vismaz divas personas.

Tās nepiešķir atļauju, ja šīm personām nav pietiekami labas reputācijas vai pietiekamu zināšanu, prasmju un pieredzes šādu pienākumu veikšanai.
2. Visas dalībvalstis prasa, lai

- (a) ikvienai kredītiestādei, kas ir juridiskā persona un kam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir juridiskā adrese, galvenais birojs atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur ir tās juridiskā adrese;
- (b) ikvienai citai kredītiestādei galvenais birojs atrastos dalībvalstī, kas tai piešķirusi atļauju un kur tā faktiski darbojas.

14. pants

Akcionāri un dalībnieki

1. Kompetentās iestādes nepiešķir atļauju sākt kredītiestādes darbību, ja tās nav informētas par tādu akcionāru vai dalībnieku, tiešu vai netiešu, fizisku vai juridisku personu, identitāti, kuriem ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu.

Nosakot, vai ir izpildīti kritēriji būtiskai līdzdalībai, ņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2004/109/EK³¹ 9. un 10. pantā, kā arī minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā noteiktos nosacījumus par balsstiesību summēšanu.

Dalībvalstis neņem vērā balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras var būt ieguldījumu sabiedrību vai kredītiestāžu turējumā kā rezultāts finanšu instrumentu riska parakstīšanai vai finanšu instrumentu izvietojumam, pamatojoties uz stingri noteiktām saistībām, kā minēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā, ar nosacījumu, ka šīs tiesības netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta vadībā, un ka tās viena gada laikā pēc līdzdalības iegūšanas tiek nodotas.

2. Kompetentās iestādes nepiešķir atļauju, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt kredītiestādes pareizu un piesardzīgu vadību, tās nav pārliecinātas par akcionāru vai dalībnieku piemērotību.
3. Ja starp kredītiestādi un citām fiziskajām vai juridiskajām personām pastāv ciešas saiknes, kompetentās iestādes atļauju piešķir vienīgi tad, ja šīs saiknes tām netraucē efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes nepiešķir atļauju tad, ja kādas trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas, ar kurām kredītiestādei ir ciešas saiknes, vai šo normatīvo un administratīvo aktu piemērošanas grūtības traucē tām efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes prasa, lai kredītiestādes tām sniegtu informāciju, kas vajadzīga, lai nepārtraukti uzraudzītu atbilstību šajā punktā minētajiem nosacījumiem.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīva 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

15. pants

Atteikums piešķirt atļauju

Pieņemot lēmumu nepiešķirt atļauju, kompetentā iestāde pieteikuma iesniedzējam par šo lēmumu un tā pieņemšanas iemesliem paziņo sešu mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums nav pilnīgs, sešus mēnešus pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējs ir nosūtījis informāciju, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai.

Jebkurā gadījumā lēmumu pieņem 12 mēnešos pēc pieteikuma saņemšanas.

16. pants

Iepriekšēja konsultēšanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms atļaujas piešķiršanas kredītiestādei kompetentā iestāde apspriežas ar citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja
 - (a) attiecīgā kredītiestāde ir meitasuzņēmums kredītiestādei, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī;
 - (b) attiecīgā kredītiestāde ir meitasuzņēmums tādas kredītiestādes mātesuzņēmumam, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī;
 - (c) attiecīgo kredītiestādi kontrolē tās pašas fiziskās vai juridiskās personas, kuras kontrolē kredītiestādi, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī.
2. Pirms atļaujas piešķiršanas kredītiestādei kompetentā iestāde apspriežas ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi, kas ir atbildīga par apdrošināšanas uzņēmumu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja
 - (a) attiecīgā kredītiestāde ir meitasuzņēmums apdrošināšanas uzņēmumam vai ieguldījumu sabiedrībai, kam atļauja piešķirta Savienībā;
 - (b) attiecīgā kredītiestāde ir meitasuzņēmums tāda apdrošināšanas uzņēmuma vai tādas ieguldījumu sabiedrības mātesuzņēmumam, kam atļauja piešķirta Savienībā;
 - (c) attiecīgo kredītiestādi kontrolē tā pati fiziskā vai juridiskā persona, kura kontrolē apdrošināšanas uzņēmumu vai ieguldījumu sabiedrību, kam atļauja piešķirta Savienībā.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minētās attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši savstarpēji apspriežas, izvērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas grupas citas saimnieciskās vienības vadībā iesaistīto vadības struktūras locekļu reputāciju un pieredzi. Tās apmainās ar visu informāciju attiecībā uz akcionāru piemērotību un vadības struktūras locekļu reputāciju un pieredzi, kas ir svarīga kā atļaujas piešķiršanai, tā arī nolūkā pastāvīgi izvērtēt to, kā tiek ievērota atbilstība darbības nosacījumiem.

17. pants

Citās dalībvalstīs atļautu kredītiestāžu filiāles

Uzņēmējas dalībvalstis nevar prasīt atļauju vai dotāciju kapitālu citās dalībvalstīs atļautu kredītiestāžu filiālēm. Šādu filiāļu izveidi un uzraudzību veic saskaņā ar 35. pantu, 36. panta 1. līdz 3. punktu, 37. pantu, 40. līdz 46. pantu, 49. pantu, 73. pantu un 74. pantu.

18. pants

Atļaujas anulēšana

Kompetentās iestādes var anulēt kredītiestādei piešķirtu atļauju vienīgi kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem, ja šāda iestāde:

- (a) nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;
- (b) ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- (c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar kādiem atļauja piešķirta;
- (d) vairs nenodrošina pietiekamu pašu kapitālu, vai arī vairs nevar paļauties, ka tā pildīs savus pienākumus pret kreditoriem, un, jo īpaši, tā vairs negarantē tai uzticēto aktīvu drošību;
- (e) atbilst kādam no citiem gadījumiem, kuros attiecīgās valsts tiesību akti paredz atļaujas anulēšanu;
- (f) izdara kādu no 67. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem.

19. pants

Kredītiestāžu nosaukums

Neskarot nekādus uzņēmējas dalībvalsts noteikumus par vārda “banka”, “krājbanka” vai citu banku nosaukumu lietojumu, darbības veikšanas nolūkā kredītiestādes var visā Savienībā lietot to pašu nosaukumu, ko tās lieto dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs. Ja var rasties pārpratums, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai skaidrības labad nosaukumu papildinātu ar paskaidrojumiem.

20. pants

Paziņojums par atļaujas piešķiršanu un atļaujas anulēšanu iesniegšanai EBI

1. Kompetentās iestādes ziņo EBI par katru saskaņā ar 9. pantu piešķirto atļauju.

2. Sarakstu ar visu kredītiestāžu nosaukumiem, kurām ir piešķirta atļauja, publicē EBI tīmekļa vietnē un regulāri atjaunina.
3. Vienotās uzraudzības iestāde saskaņā ar 14. panta 3. punktu, 73. panta 1. punktu un 104. panta 2. punktu sniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm un EBI visu informāciju par iestāžu grupu, jo īpaši par grupas juridisko un organizatorisko struktūru un tās pārvaldību.
4. Sarakstā atzīmē visu to kredītiestāžu nosaukumus, kurām nav 12. panta 1. punktā noteiktā kapitāla.
5. Kompetentās iestādes ziņo EBI par katru atļaujas anulēšanas gadījumu, vienlaikus norādot šāda lēmuma iemeslus.

21. pants

Atbrīvojumi kredītiestādēm, kuras ir galvenās iestādes pastāvīgas filiāles

1. Kompetentās iestādes var atbrīvot kredītiestādi, kas atbilst Regulas [inserted by OP] 9. pantā noteiktajiem nosacījumiem, no šīs direktīvas 10. un 12. panta un 13. panta 1. punkta piemērošanas, ar nosacījumiem, kas izklāstīti minētās regulas 9. pantā.
2. Ja kompetentās iestādes piešķir atbrīvojumus saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 9. pantu, šīs direktīvas 17., 33., 34. un 35. pantu, 36. panta 1. līdz 3. punktu un 39. līdz 46. pantu piemēro kredītiestādei kopumā, ko veido galvenā iestāde kopā ar tās saistītajām iestādēm.

2. nodaļa

Būtiska līdzdalība kredītiestādē

22. pants

Paziņojums par plānoto līdzdalības iegūšanu un plānotās līdzdalības novērtējums

1. Dalībvalstis pieprasa, lai jebkura fiziska vai juridiska persona vai šādas personas, kuras rīkojas saskaņoti (turpmāk “potenciālais līdzdalības ieguvējs”), pieņemot lēmumu tieši vai netieši iegūt būtisku līdzdalību kādā kredītiestādē vai arī tieši vai netieši turpināt palielināt šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka to turējumā esošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai kredītiestāde kļūtu par to meitasuzņēmumu (turpmāk “plānotā līdzdalības iegūšana”), kompetentajām iestādēm vispirms rakstveidā paziņotu to, kurā kredītiestādē tās vēlas iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību, norādot plānotās līdzdalības apjomu un 23. panta 4. punktā minēto būtisko informāciju. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 30 % robežvērtība, ja tās saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties un jebkurā gadījumā divu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas, kā arī pēc 3. punktā minētās informācijas iespējamās vēlākas saņemšanas rakstveidā apstiprina saņemšanu potenciālajam līdzdalības ieguvējam.

Pēc rakstveida apstiprinājuma, kas apliecina, ka ir saņemts gan paziņojums, gan visi dokumenti, kurus dalībvalstī pieprasīts šim paziņojumam pievienot, pamatojoties uz 23. panta 4. punktā minēto sarakstu, sniegšanas datuma kompetento iestāžu rīcībā ir ne vairāk kā sešdesmit darbdienu (turpmāk “vērtēšanas periods”), lai veiktu 23. panta 1. punktā paredzēto novērtējumu (turpmāk “novērtējums”).

Apstiprinot saņemšanu, kompetentās iestādes potenciālajam līdzdalības ieguvējam dara zināmu vērtēšanas perioda beigu datumu.

3. Vērtēšanas perioda laikā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda piecdesmitajā darbdienu, kompetentās iestādes vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtējumu. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Vērtēšanas periods tiek pārtraukts no dienas, kad kompetentās iestādes pieprasa informāciju, līdz dienai, kad tiek saņemta potenciālā līdzdalības ieguvēja atbilde. Pārtraukums nedrīkst pārsniegt divdesmit darbdienu. Kompetentajām iestādēm ir tiesības atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šī iemesla dēļ vērtēšanas periodu pārtraukt nedrīkst.

4. Kompetentās iestādes drīkst pagarināt 3. punkta otrajā daļā minēto pārtraukumu līdz trīsdesmit darbdienu, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs atrodas vai tiek regulēts ārpus Savienības vai ir fiziska vai juridiska persona, kura nav pakļauta uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvām 2009/65/EK, 2009/138/EK vai 2004/39/EK.
5. Ja kompetentās iestādes pēc novērtējuma pabeigšanas nolēm jebkādi iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tās divu darbdienu laikā, nepārsniedzot vērtēšanas periodu, rakstveidā informē potenciālo līdzdalības ieguvēju un dara zināmu minētā lēmuma pamatojumu. Ja to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, pēc potenciālā līdzdalības ieguvēja pieprasījuma var publicēt attiecīgu atklātu paziņojumu par lēmuma pamatojumu. Tas neliedz dalībvalstij ļaut kompetentajai publicēt šādu informāciju arī tad, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs to nav pieprasījis.
6. Ja kompetentās iestādes vērtēšanas perioda laikā rakstveidā neiebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tad to uzskata par apstiprinātu.
7. Kompetentās iestādes var noteikt maksimālo termiņu, kurā jāpabeidz plānotā līdzdalības iegūšana, un vajadzības gadījumā to var pagarināt.
8. Attiecībā uz paziņojumu sniegšanu kompetentajām iestādēm un šo iestāžu sniegto apstiprinājumu balsstiesību vai kapitāla tiešai vai netiešai iegūšanai dalībvalstis nedrīkst piemērot stingrākas prasības par šajā direktīvā noteiktajām.
9. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, kuros ir noteikta visa 23. panta 4. punktā minētā informācija, kas paziņojumā ir jāiekļauj potenciālajiem līdzdalības ieguvējiem, neskarot šā panta 3. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

10. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteiktas 24. pantā minētā attiecīgo kompetento iestāžu konsultāciju procesa kopīgas procedūras, veidlapas un paraugi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

11. EBI iesniedz 9. un 10. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

23. pants

Novērtēšanas kritēriji

1. Lai nodrošinātu kredītiestādes, kurā plānots iegūt līdzdalību, pārdomātu un piesardzīgu vadību un ņemot vērā potenciālā līdzdalības ieguvēja iespējamo ietekmi uz kredītiestādi, kompetentās iestādes, izvērtējot 22. panta 1. punktā prasīto paziņojumu un 22. panta 3. punktā minēto informāciju, novērtē potenciālā līdzdalības ieguvēja piemērotību un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību atbilstoši šādiem kritērijiem:
 - (a) potenciālā līdzdalības ieguvēja reputācija;
 - (b) jebkuras personas, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs kredītiestādes darbību, reputācija un pieredze;
 - (c) potenciālā līdzdalības ieguvēja finanšu stabilitāte, jo īpaši saistībā ar veiktās un plānotās uzņēmējdarbības veidu kredītiestādē, kurā plānots iegūt līdzdalību;
 - (d) vai kredītiestāde spēs pildīt un turpmāk pildīs uzraudzības prasības, pamatojoties uz šo direktīvu un Regulu [*inserted by OP*], kā arī attiecīgā gadījumā uz citām direktīvām, sevišķi Direktīvu 2009/110/EK un Direktīvu 2002/87/EK, un, jo īpaši, vai uzņēmumu grupas, kuras sastāvā tā iekļausies, struktūra ļauj īstenot efektīvu uzraudzību, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un noteikt kompetento iestāžu pilnvaru sadalījumu;
 - (e) vai nav pamata aizdomām, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai terorisma finansēšana Direktīvas 2005/60/EK³² 1. panta nozīmē vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

2. Kompetentās iestādes var iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu tikai tad, ja tām ir pamatots iemesls tā rīkoties, jo nav izpildīti 1. punktā norādītie kritēriji, vai ja potenciālā līdzdalības ieguvēja iesniegtā informācija ir nepilnīga.
3. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz iegūstamo līdzdalības līmeni un neļauj attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm izvērtēt plānoto līdzdalības iegūšanu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.
4. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sarakstu ar informāciju, kas vajadzīga novērtējuma veikšanai un kas kompetentajām iestādēm ir jāsaņem, kad tām iesniedz 22. panta 1. punktā minēto paziņojumu. Prasītā informācija ir samērīga un atbilst potenciālā līdzdalības ieguvēja un plānotās līdzdalības iegūšanas veidam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska konsultatīvas uzraudzības novērtējuma veikšanai.
5. Neatkarīgi no 22. panta 2., 3. un 4. punkta, ja kompetentajai iestādei ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību vienā un tai pašā kredītiestādē, tad kompetentā iestāde visu potenciālo līdzdalības ieguvēju priekšlikumus izskata nediskriminējošā veidā.

24. pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Veicot novērtēšanu, attiecīgās kompetentās iestādes strādā, savstarpēji pilnībā konsultējoties, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs ir:
 - (a) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmusi kredītiestāde, dzīvības apdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas uzņēmums, pārapsedrošināšanas uzņēmums, ieguldījumu sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (turpmāk “PVKIU pārvaldības sabiedrība”);
 - (b) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušas kredītiestādes, dzīvības apdrošināšanas uzņēmuma, apdrošināšanas uzņēmuma, pārapsedrošināšanas uzņēmuma, ieguldījumu sabiedrības vai PVKIU pārvaldības sabiedrības mātesuzņēmums;
 - (c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē licencēta fiziska vai juridiska persona, kura kontrolē kredītiestādi, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumu, apdrošināšanas uzņēmumu, pārapsedrošināšanas uzņēmumu, ieguldījumu sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību.
2. Kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās sniedz cita citai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Šajā sakarā kompetentās iestādes cita citai pēc pieprasījuma paziņo visu noderīgo informāciju un pēc savas ierosmes — visu būtisko informāciju. Kompetentā iestāde, kas izsniegusi atļauju kredītiestādei, kurā plānots iegūt līdzdalību, savā lēmumā norāda ikvienu par potenciālo līdzdalības ieguvēju atbildīgās kompetentās iestādes pausto viedokli vai atrunu.

25. pants

Paziņojums par atsavināšanu

Dalībvalstis pieprasa jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kura pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši nodot būtisku līdzdalību kredītiestādē, vispirms rakstveidā paziņot par to kompetentajām iestādēm, norādot tām savas plānotās līdzdalības apjomu. Šāda persona paziņo kompetentajām iestādēm arī par to, vai tā pieņēmusi lēmumu samazināt savu būtisko līdzdalību tā, ka tās turējumā esošo balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos līdz 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, ka kredītiestāde vairs nebūtu tās meitasuzņēmums. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 30 % robežvērtība, ja tās saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

26. pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

1. Kredītiestādes informē kompetentās iestādes, līdzko uzzina par katru tādu līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu to kapitālā, kuras dēļ līdzdalība pārsniedz kādu no 22. panta 1. punktā un 25. pantā minētajām robežvērtībām vai kļūst mazāka par tām.

Regulētā tirgū biržā kotētas kredītiestādes, kuras ir minētas sarakstā, ko publicē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 47. pantu, vismaz reizi gadā kompetentajām iestādēm dara zināmus to akcionāru un dalībnieku vārdus un uzvārdus vai nosaukumus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības apjomu, kas norādīts, piemēram, informācijā, kuru saņem akcionāru un dalībnieku gada pilnsapulcē, vai saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro fondu biržu sarakstos iekļautiem uzņēmumiem.

2. Dalībvalstis prasa, lai gadījumā, ja 22. panta 1. punktā minēto personu ietekme var kaitēt kredītiestādes pārdomātai un piesardzīgai vadībai, kompetentās iestādes veiktu piemērotus pasākumus šādas situācijas novēršanai. Šādi pasākumi var būt pavēles, sankcijas saskaņā ar 65. līdz 69. pantu pret vadības struktūras locekļiem un vadītājiem vai attiecīgo kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku akcijām vai daļām atbilstīgo balsstiesību īstenošanas apturēšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas neizpilda pienākumu iepriekš sniegt informāciju, kā noteikts 22. panta 1. punktā un saskaņā ar 65. līdz 69. pantu.

Ja līdzdalība ir iegūta pretēji kompetento iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz vai nu atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, vai balsojuma atzīšanu par nederīgu, vai arī iespēju to anulēt.

27. pants

Būtiskas līdzdalības kritēriji

Nosakot, vai būtiskas līdzdalības kritēriji ir izpildīti saistībā ar 22., 25. un 26. pantu, ņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2004/109/EK 9. un 10. pantā, kā arī minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā noteiktos nosacījumus par balsstiesību summēšanu.

Nosakot, vai 26. pantā minētie būtiskas līdzdalības kritēriji ir izpildīti, dalībvalstis neņem vērā balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras var būt ieguldījumu sabiedrību vai kredītiestāžu turējumā kā rezultāts finanšu instrumentu riska parakstīšanai un/vai finanšu instrumentu izvietojumam, pamatojoties uz stingri noteiktām saistībām, kā minēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā, ar nosacījumu, ka šīs tiesības, no vienas puses, netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta pārvaldībā, un, no otras puses, ka tās viena gada laikā pēc līdzdalības iegūšanas tiek nodotas.

IV sadaļa

Ieguldījumu sabiedrību sākumkapitāls

28. pants

Ieguldījumu sabiedrību sākumkapitāls

1. Ieguldījumu sabiedrību sākumkapitālu veido vienīgi Regulas [*inserted by OP*] 24. panta a) līdz e) apakšpunktā minētie elementi.
2. Visu pārējo ieguldījumu sabiedrību, kuras nav minētas 29. līdz 31. pantā, sākumkapitāls ir EUR 730 000.

29. pants

Sākumkapitāls attiecībā uz īpašiem ieguldījumu sabiedrību veidiem

1. Ieguldījumu sabiedrībai, kura neveic nekādus darījumus ar finanšu instrumentiem uz sava rēķina vai neparakstās uz finanšu instrumentu emisijām, pamatojoties uz stingri noteiktām saistībām, bet kuras turējumā ir klientu nauda vai vērtspapīri un kura sniedz vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pakalpojumiem, sākumkapitāls ir EUR 125 000 apmērā:
 - (a) ieguldītāju rīkojumu pieņemšana un pārsūtīšana attiecībā uz finanšu instrumentiem;
 - (b) ieguldītāju rīkojumu izpilde attiecībā uz finanšu instrumentiem;
 - (c) atsevišķu finanšu instrumentu ieguldījumu portfeļu pārvaldība.
2. Kompetentās iestādes drīkst atļaut ieguldījumu sabiedrībai, kura izpilda ieguldītāju rīkojumus attiecībā uz finanšu instrumentiem, turēt šādus instrumentus uz sava rēķina, ja izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) šādu pozīciju iemesls ir vienīgi sabiedrības nespēja precīzi izpildīt ieguldītāju rīkojumus;
 - (b) šādu pozīciju kopējā tirgus vērtība nepārsniedz 15 % no sabiedrības sākumkapitāla;
 - (c) sabiedrība izpilda Regulas [*inserted by OP*] 87. līdz 90. pantā un Ceturtajā sadaļā noteiktās prasības;
 - (d) šādām pozīcijām ir gadījuma un pagaidu raksturs, un tās pastāv vienīgi uzlaiku, kas vajadzīgs minētā darījuma veikšanai.

3. Dalībvalstis var samazināt 1. punktā minēto summu līdz EUR 50 000, ja sabiedrībai nav atļauts turēt klientu naudu vai vērtspapīrus, slēgt darījumus uz sava rēķina vai parakstīties uz finanšu instrumentu emisijām, pamatojoties uz stingri noteiktām saistībām.
4. Netirdzniecības portfeļa pozīciju turēšanu finanšu instrumentos, lai ieguldītu pašu kapitālu, neuzskata par darījumu saistībā ar šā panta 1. punktā noteiktajiem pakalpojumiem vai 3. punkta nolūkos.

30. pants

Vietējo sabiedrību sākumkapitāls

Vietējām sabiedrībām ir sākumkapitāls EUR 50 000 apmērā, ciktāl tās izmanto uzņēmējdarbības vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, kā noteikts ar Direktīvas 2004/39/EK 31. un 32. pantu.

31. pants

Sabiedrības, kas netur klientu naudu vai vērtspapīrus

1. Sabiedrību, kas minētas Regulas [inserted by OP] 4. panta 8. punkta c) apakšpunktā, segums ir izteikts šādi:
 - (a) sākumkapitāls EUR 50 000 apmērā;
 - (b) profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kura attiecas uz visu Savienības teritoriju, vai kāda cita salīdzināma garantija attiecībā uz atbildību, kas rodas profesionālās nolaidības dēļ, un kura ir vismaz EUR 1 000 000 par katru prasību un kopumā EUR 1 500 000 gadā par visām prasībām;
 - (c) tāda veida sākumkapitāla un profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas apvienojums, kas garantē nodrošinājuma līmeni, kurš līdzvērtīgs a) vai b) apakšpunktā minētajam nodrošinājuma līmenim.

Pirmajā daļā minētās summas regulāri pārskata Komisija, lai ņemtu vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko publicē Eurostat, atbilstoši korekcijām, kuras izdarītas saskaņā ar 4. panta 7. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvā 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību³³, brīdī, kad šīs korekcijas izdarītas.

2. Ja Regulas [inserted by OP] 4. panta 8. punkta c) apakšpunkta minētā sabiedrība ir arī reģistrēta saskaņā ar Direktīvu 2002/92/EK³⁴, tā izpilda prasības, kas noteiktas minētās direktīvas 4. panta 3. punktā, un turklāt tai ir viens no šiem seguma veidiem:

³³ OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīva 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.).

- (a) sākumkapitāls EUR 25 000 apmērā;
- (b) profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kura attiecas uz visu Savienības teritoriju, vai kāda cita salīdzināma garantija attiecībā uz atbildību, kas rodas profesionālās nolaidības dēļ, un kura ir vismaz EUR 500 000 par katru prasību un kopumā EUR 750 000 gadā par visām prasībām;
- (c) tāda veida sākumkapitāla un profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas apvienojums, kas garantē nodrošinājuma līmeni, kurš līdzvērtīgs a) vai b) apakšpunktā minētajam nodrošinājuma līmenim.

32. pants

Iegūto tiesību klauzula

1. Atkāpjoties no 28. panta 2. punkta, 29. panta 1. punkta, 29. panta 3. punkta un 30. panta, dalībvalstis var turpināt atļaut to ieguldījumu sabiedrību un sabiedrību, kas minētas 30. pantā, darbību, kuras pastāvējušas pirms 1995. gada 31. decembra un kuru pašu kapitāls ir mazāks par sākumkapitāla līmeni, kas noteikts 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. punktā, 29. panta 3. punktā un 30. pantā.

Šādu sabiedrību vai ieguldījumu sabiedrību pašu kapitāla līmenis nav mazāks par augstāko atskaites līmeni, ko aprēķina pēc 1993. gada 23. marta. Šis atskaites līmenis ir pašu kapitāla ikdienas vidējais līmenis, kas aprēķināts par sešiem mēnešiem pirms aprēķinu dienas. To aprēķina ik pa sešiem mēnešiem attiecībā uz iepriekšējo periodu.

2. Ja sabiedrības, uz kuru attiecas 1. punkts, kontroli pārņem fiziska vai juridiska persona, kas nav tā, kura to kontrolējusi iepriekš, šīs sabiedrības pašu kapitāls ir vismaz tādā līmenī, kā noteikts 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. punktā, 29. panta 3. punktā un 30. pantā, izņemot gadījumus, kad pēc 1995. gada 31. decembra īpašuma tiesības pirmo reizi nodod mantojuma kārtībā, saskaņā ar kompetentu iestāžu apstiprinājumu un uz laiku, kas nav ilgāks par 10 gadiem pēc tiesību nodošanas.

V sadaļa

Noteikumi par uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību

1. nodaļa

Vispārējie principi

33. pants

Kredītiestādes

Dalībvalstis nosaka, ka šīs direktīvas I pielikumā uzskaitītās darbības saskaņā ar 35. pantu, 36. panta 1., 2. un 3. punktu, 39. panta 1. un 2. punktu un 40. līdz 46. pantu to teritorijā, izveidojot filiāles vai sniedzot pakalpojumus, var veikt ikviena kredītiestāde, kam atļauju piešķirušas un ko uzrauga citas dalībvalsts kompetentās iestādes, ja atļauja aptver šādas darbības.

34. pants

Finanšu iestādes

1. Dalībvalstis nosaka, ka šīs direktīvas I pielikumā uzskaitītās darbības saskaņā ar 35. pantu, 36. panta 1., 2. un 3. punktu, 39. panta 1. un 2. punktu un 40. līdz 46. pantu to teritorijā, izveidojot filiāles vai sniedzot pakalpojumus, var veikt ikviena citas dalībvalsts finanšu iestāde, kura ir kredītiestādes meitasuzņēmums vai divu vai vairāk kredītiestāžu kopīgs meitasuzņēmums, kuras dibināšanas dokumenti un statūti ļauj veikt šīs darbības un kura atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:
 - (a) mātesuzņēmumam vai mātesuzņēmumiem atļauja kā kredītiestādei piešķirta dalībvalstī, kuras tiesību akti reglamentē attiecīgo finanšu iestādi;
 - (b) attiecīgās darbības faktiski tiek veiktas tās pašas dalībvalsts teritorijā;
 - (c) mātesuzņēmumam vai mātesuzņēmumiem ir vismaz 90 % no balsstiesībām, kas nostiprinātas akcijās finanšu iestādes kapitālā;
 - (d) mātesuzņēmums vai mātesuzņēmumi ir kompetentajām iestādēm pierādījuši finanšu iestādes piesardzīgu vadību un ar attiecīgās izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu piekrišanu deklarējuši, ka tie solidāri garantē saistības, ko uzņēmusies attiecīgā finanšu iestāde;
 - (e) finanšu iestāde, jo īpaši attiecībā uz konkrētajām darbībām, faktiski ir iekļauta mātesuzņēmuma vai visu mātesuzņēmumu vienotajā uzraudzībā saskaņā ar šīs

direktīvas VII sadaļas 3. nodaļu un Regulas [*inserted by OP*] Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu (uzraudzības konsolidācija), jo īpaši attiecībā uz Regulas [*inserted by OP*] 87. pantā izklāstītajām pašu kapitāla prasībām lielu riska darījumu kontrolei, kā noteikts minētās regulas Ceturtajā daļā, un attiecībā uz minētās regulas 84. un 85. pantā paredzēto līdzdalības ierobežošanu.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pārbauda atbilstību šiem nosacījumiem un piešķir attiecīgajai finanšu iestādei atbilstības apliecību, ko iekļauj 35. un 39. pantā minētajā paziņojumā.

2. Ja 1. punkta pirmajā daļā minētā finanšu iestāde vairs neizpilda kādu no paredzētajiem nosacījumiem, izcelsmes dalībvalsts to paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un tad darbībām, ko šī finanšu iestāde veic uzņēmējā dalībvalstī, piemēro attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.
3. Šā panta 1. un 2. punktu attiecīgi piemēro 1. punkta pirmajā daļā minēto finanšu iestāžu meitasuzņēmumiem.

2. nodaļa

Kredītiestāžu tiesības veikt uzņēmējdarbību

35. pants

Prasība par paziņošanu un kompetento iestāžu saziņa

1. Kredītiestāde, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, par to paziņo savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
2. Dalībvalstis prasa, lai kredītiestādes, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, 1. punktā paredzētajā paziņojumā sniegtu visu šādu informāciju:
 - (a) dalībvalsts, kuras teritorijā tā plāno izveidot filiāli;
 - (b) darbības programma, kurā izklāstīti, *inter alia*, filiāles paredzētās uzņēmējdarbības veidi un organizatoriskā struktūra;
 - (c) tā adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;
 - (d) to personu vārdi, kuras būs atbildīgas par filiāles vadību.
3. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ņemot vērā paredzētās darbības, nav iemesla apšaubīt kredītiestādes vadības struktūras piemērotību vai finanšu stāvokli, tās trīs mēnešos pēc visas 2. punktā minētās informācijas saņemšanas šo informāciju dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgi informē kredītiestādi.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes arī dara zināmu kredītiestādes pašu kapitāla apmēru un struktūru un pašu kapitāla prasību apmēru, kā paredzēts Regulas [inserted by OP] 87. pantā.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, 34. pantā minētajā gadījumā izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes dara zināmu finanšu iestādes pašu kapitāla apmēru un struktūru un kredītiestādes, kas ir tās mātesuzņēmums, riska darījumu kopējo apjomu saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. pantu.

4. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās 2. punktā minēto informāciju darīt zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tās trīs mēnešos pēc visas informācijas saņemšanas paziņo attiecīgajai kredītiestādei šā atteikuma iemeslus.

Šis atteikums vai atbildes nesniegšana dod tiesības griezties izcelsmes dalībvalsts tiesā.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. EBI iesniedz 5. un 6. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

36. pants

Darbības uzsākšana

1. Pirms kredītiestādes filiāle sāk darboties, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes divos mēnešos pēc 35. pantā minētās informācijas saņemšanas sagatavojas kredītiestādes pārraudzībai saskaņā ar 4. nodaļu un vajadzības gadījumā norāda nosacījumus, ar kuriem vispārējās interesēs šīs darbības veic uzņēmējā dalībvalstī.
2. Saņemot paziņojumu no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai līdz 1. punktā paredzētā termiņa beigām nesaņemot nekādu paziņojumu no šīm iestādēm, var izveidot filiāli un sākt darbību.
3. Ja mainās kādi no datiem, ko paziņo saskaņā ar 35. panta 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, kredītiestāde par attiecīgajām pārmaiņām rakstiski paziņo izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms to īstenošanas, lai izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar 35. pantu un lai uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes

varētu pieņemt lēmumu, izklāstot pārmaiņu nosacījumus saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. Attiecībā uz filiālēm, kuras saskaņā ar to uzņēmējās dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem darbību sākušas pirms 1993. gada 1. janvāra, uzskata, ka tām ir piemērota 35. pantā un šā panta 1. un 2. punktā paredzētā kārtība. No 1993. gada 1. janvāra uz tām attiecas šā panta 3. punkts, 33. un 53. pants, kā arī 4. nodaļa.
5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. EBI iesniedz 5. un 6. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

37. pants

Informācija par atteikumiem

Dalībvalstis Komisijai un EBI dara zināmu to gadījumu skaitu un veidu, kad ir bijis atteikums saskaņā ar 35. pantu un 36. panta 1., 2. un 3. punktu.

38. pants

Filiāļu kopums

Visas uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi kredītiestāde, kuras galvenais birojs ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli.

3. nodaļa

Pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošana

39. pants

Paziņošanas procedūra

1. Ikvienu kredītiestādi, kas vēlas pirmo reizi īstenot pakalpojumu sniegšanas brīvību, darbojoties citas dalībvalsts teritorijā, informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs direktīvas I pielikuma sarakstā uzskaitītajām darbībām, kuras tā paredzējusi veikt.
2. Viena mēneša laikā pēc 1. punktā paredzētā paziņojuma saņemšanas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes šo paziņojumu nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
3. Šis pants neietekmē tiesības, ko ieguvušas kredītiestādes, kuras sniedza pakalpojumus jau pirms 1993. gada 1. janvāra.
4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisija ir piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. EBI iesniedz 4. un 5. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

4. nodaļa

Uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvaras

40. pants

Ziņojumu iesniegšanas prasības

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst noteikt, ka visas kredītiestādes, kurām ir filiāles to teritorijā, regulāri ziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību šajās uzņēmējās dalībvalstīs.

Šādus ziņojumus drīkst pieprasīt vienīgi informācijas vajadzībām un 52. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes jo īpaši drīkst pieprasīt pirmajā daļā minētajām kredītiestādēm sniegt informāciju, lai kompetentās iestādes varētu novērtēt, vai attiecīgā filiāle ir nozīmīga saskaņā ar 52. panta 1. punktu.

41. pants

Izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu īstenotie pasākumi attiecībā uz uzņēmējā dalībvalstī veiktajām darbībām

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka kredītiestāde, kurai tās teritorijā ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, atbilst kādam no turpmāk minētajiem nosacījumiem attiecībā uz darbībām, kas ir īstenotas attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī, tās informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes:
 - a) kredītiestāde neatbilst attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu, vai Regulai [inserted by OP];
 - b) sagaidāms, ka kredītiestāde neatbilst attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu, vai Regulai [inserted by OP].

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā kredītiestāde stāvokli labo vai īsteno neatbilstības riska novēršanas pasākumus. Šo pasākumu būtību dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes apgalvo, ka izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nav izpildījušas vai neizpildīs 1. punktā noteiktās saistības, tās drīkst vērsties EBI un pieprasīt palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EBI drīkst rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu. EBI jebkuru lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu pieņem 24 stundu laikā.

42. pants

Pamatojums

Visus pasākumus, kas veikti atbilstīgi 41. panta 1. punktam, 43. vai 44. pantam un kas paredz sodus vai ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību vai uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, atbilstīgi pamato un dara zināmus attiecīgajai kredītiestādei.

43. pants

Piesardzības pasākumi

1. Pirms 41. pantā paredzētās procedūras īstenošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos, iekams izcelsmes dalībvalsts kompetentās

iestādes nav īstenojušas konkrētus pasākumus vai nav veikti Direktīvas 2001/24/EK 2. pantā minētie reorganizācijas pasākumi, var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un klientu kopējās intereses uzņēmējā dalībvalstī.

2. Piesardzības pasākumi ir proporcionāli to paredzētajam mērķim, proti, sniegt preventīvo aizsardzību pret kaitīgu ietekmi uz noguldītāju, ieguldītāju un klientu kopējām interesēm uzņēmējā dalībvalstī. Pasākumi var ietvert maksājumu pārtraukšanu. Tie nedod priekšroku kredītiestāžu kreditoriem uzņēmējā dalībvalstī attiecībā pret kreditoriem citā dalībvalstī.
3. Piesardzības pasākumus var veikt vienīgi pirms Direktīvas 2001/24/EK 2. pantā minēto reorganizācijas pasākumu veikšanas. Jebkuri piesardzības pasākumi vairs nav spēkā, kad izcelsmes dalībvalsts administratīvās vai tiesu iestādes veic reorganizācijas pasākumus Direktīvas 2001/24/EK 2. panta izpratnē.
4. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pārstāj veikt piesardzības pasākumus, kuri ir novecojuši 41. panta izpratnē, ja vien tie nav zaudējuši spēku saskaņā ar 3. punktu.
5. Par piesardzības pasākumiem iespējami īsā laikā informē Komisiju, EBI un citu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iebildumi pret uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu īstenojamiem pasākumiem, tās var vērsties EBI un lūgt palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu. Ja EBI rīkojas, tā jebkuru lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu pieņem 24 stundu laikā.

6. Apspriedusies ar attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un EBI, Komisija var nolemt, ka attiecīgajai dalībvalstij jāgroza vai jāatceļ piesardzības pasākumi.

44. pants

Uzņēmēju dalībvalstu pilnvaras

Neskarot 40. un 41. pantu, uzņēmējas dalībvalstis var īstenot pilnvaras, kas tām ir piešķirtas saskaņā ar šo direktīvu, lai veiktu attiecīgus pasākumus, kuru mērķis ir novērst to teritorijā pārkāpumus, kas ir pretrunā ar tiesību aktiem, kurus tās pieņēmušas saskaņā ar šo direktīvu, vai vispārējās interesēs, vai piemērot sodus par šādiem pārkāpumiem. Tas ietver iespēju liegt pārkāpējām kredītiestādēm veikt jaunus darījumus uzņēmēju dalībvalstu teritorijā.

45. pants

Pēc atļaujas anulēšanas veicamie pasākumi

Atļaujas anulēšanas gadījumā informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, un tās veic attiecīgus pasākumus, lai liegtu kredītiestādei veikt turpmākus darījumus uzņēmējas dalībvalsts teritorijā un aizsargātu noguldītāju intereses.

46. pants

Reklāma

Nekas šajā nodaļā neliedz kredītiestādēm, kuru galvenais birojs ir kādā citā dalībvalstī, reklamēt uzņēmējā dalībvalstī savus pakalpojumus ar visiem pieejamiem saziņas līdzekļiem, ievērojot normas, kas reglamentē šādas reklāmas formu un saturu un kas ir pieņemtas vispārēja labuma interesēs

VI sadaļa

Attiecības ar trešām valstīm

47. pants

Paziņošana par trešo valstu filiālēm un piekļuves nosacījumi kredītiestādēm, kurām ir šīs filiāles

1. Tādu kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir ārpus Savienības, sākot vai veicot darbību, dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro to kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir Savienībā.
2. Kompetentās iestādes dara zināmas Komisijai, EBI un Eiropas Banku komitejai visas filiāļu atļaujas, kas ir piešķirtas kredītiestādēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī.
3. Savienība var ar nolīgumiem, kurus noslēdz ar vienu vai vairākām trešām valstīm, vienoties piemērot noteikumus, kas piešķir vienādu režīmu visā Savienības teritorijā tādu kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir ārpus Savienības.

48. pants

Sadarbība ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vienotās uzraudzības jomā

1. Pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai apspriestu nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par līdzekļiem vienotās uzraudzības īstenošanai attiecībā uz:
 - (a) iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs ir kādā trešā valstī;
 - (b) trešā valstī esošām iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai šie mātesuzņēmumi ir kredītiestādes, finanšu kontrolāciju sabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības.
2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem jo īpaši cenšas nodrošināt visu turpmāk minēto:
 - (a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu Savienībā esošu kredītiestāžu, finanšu kontrolāciju sabiedrību vai jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību vienotai uzraudzībai, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, kuru meitasuzņēmumi ir kredītiestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas ārpus Savienības, vai kurām ir līdzdalība šādās iestādēs;
 - (b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu mātesuzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenais birojs atrodas šo trešo valstu

teritorijā un kuru meitasuzņēmumi ir kredītiestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai kuriem ir līdzdalība šādās iestādēs;

- (c) EBI var iegūt informāciju no dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuru tās saņēmušas no trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.
- 3. Neskarot Līguma 218. pantu, Komisija ar Eiropas Banku komitejas palīdzību izvērtē 1. punktā minēto sarunu rezultātus un radušos situāciju.
- 4. Piemērojot šo pantu, EBI palīdz Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu.

VII sadaļa

Konsultatīvā uzraudzība

1. nodaļa

Konsultatīvās uzraudzības principi

I IEDAĻA

IZCELSMES DALĪBVALSTS UN UZŅĒMĒJAS DALĪBVALSTS KOMPETENCE

49. pants

Izcelsmes dalībvalsts uzraudzības kompetence

1. Neskarot šīs direktīvas noteikumus, kas paredz uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu atbildību, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par iestādes konsultatīvo uzraudzību, arī par to darbību uzraudzību, kuras iestāde veic saskaņā ar 33. un 34. pantu.
2. Šā panta 1. punkts neliedz veikt vienoto uzraudzību.

50. pants

Uzņēmējas dalībvalsts kompetence

Uzņēmējas dalībvalsts veikti pasākumi nedrīkst paredzēt režīmu, kurš diskriminētu vai ierobežotu tādēļ, ka kādai iestādei atļauja ir piešķirta citā dalībvalstī.

51. pants

Sadarbība uzraudzības jomā

1. Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai uzraudzītu tādu iestāžu darbību, kuras, it sevišķi ar filiāļu starpniecību, darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās ir to galvenais birojs. Tās cita citai sniedz visu to informāciju par šādu iestāžu vadību un īpašumtiesībām, kura var sekmēt to uzraudzību un izvērtējumu par to atļaujas izsniegšanas nosacījumiem, un visu informāciju, kas var atvieglināt šo iestāžu pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, noguldījumu garantijām, lielu riska darījumu ierobežošanu, vadības un grāmatvedības procedūrām un iekšējās kontroles mehānismiem.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties nodrošina uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm visu informāciju un konstatējumus attiecībā uz likviditātes uzraudzību saskaņā ar Regulas [inserted by OP] Sesto sadaļu un šīs direktīvas VII sadaļas 3. nodaļu saistībā ar iestādes veiktajām darbībām ar filiāles starpniecību tādā apmērā, ciktāl šī informācija ir būtiska noguldītāju vai ieguldītāju aizsardzībai uzņēmējā dalībvalstī.
3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē visu uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes, ja ir radies likviditātes stress vai ja ir pamats uzskatīt, ka tāds varētu rasties. Šī informācija ietver arī precizējumus par atvēršanās plāna plānošanu un īstenošanu, kā arī visiem uzraudzības pasākumiem, kurus šajā saistībā īsteno.
4. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu lūguma paziņo un izskaidro, kā uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu sniegtā informācija un konstatējumi ir ņemti vērā. Ja pēc informācijas un konstatējumu paziņošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes apgalvo, ka izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nav veikušas nekādus piemērotus pasākumus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var ar šo jautājumu griezties EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu. Ja EBI rīkojas, tā jebkuru lēmumu pieņem viena mēneša laikā.
5. Kompetentās iestādes var informēt EBI par situācijām, kad lūgums sadarboties, jo īpaši apmainīties ar informāciju, ir noraidīts vai uz to nav atbildēts samērīgā termiņā. Neskarot Līguma 258. pantu, EBI minētajās situācijās var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.
6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu šajā pantā ietverto informāciju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.
7. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka tipveida veidlapas, paraugus un procedūras tādas informācijas apmaiņai, kas varētu sekmēt iestāžu uzraudzību.

Komisija ir piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu
8. EBI iesniedz 6. un 7. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

52. pants

Nozīmīgas filiāles

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var iesniegt pieprasījumu vienotās uzraudzības iestādei, ja piemērojams 107. panta 1. punkts, vai izcelsmes dalībvalsts

kompetentajām iestādēm, lūdzot, lai kādas iestādes filiāli, kas neatbilst Regulas [inserted by OP] 90. pantā noteiktajiem kritērijiem, atzītu par nozīmīgu.

Pieprasījumā norāda pamatojumu attiecīgās filiāles atzīšanai par nozīmīgu, īpašu uzmanību veltot šādiem aspektiem:

- (a) vai attiecīgās iestādes filiāles tirgus daļa noguldījumiem uzņēmējā dalībvalstī pārsniedz 2 %;
- (b) iestādes darbības apturēšanas vai slēgšanas iespējamā ietekme uz tirgus likviditāti un uzņēmējas dalībvalsts maksājumu, mijieskaita un norēķinu sistēmām;
- (c) filiāles lielums un nozīmība klientu skaita ziņā uzņēmējas dalībvalsts banku sektora vai finanšu sistēmas kontekstā.

Izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes un, ja piemērojams 108. pants, vienotās uzraudzības iestāde veic visus pasākumus, kas ir to kompetencē, lai panāktu kopīgu lēmumu par filiāļu atzīšanu par nozīmīgām.

Ja divu mēnešu laikā no šā punkta pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas netiek panākts kopīgs lēmums, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes turpmāko divu mēnešu laikā pašas pieņem lēmumu par to, vai attiecīgā filiāle ir uzskatāma par nozīmīgu. Pieņemot šādu lēmumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ņem vērā vienotās uzraudzības iestādes vai izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu viedokli un atrunas.

Ja sākotnējā divu mēnešu termiņa beigās jebkura iesaistītā kompetentā iestāde ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atliek sava lēmuma pieņemšanu un gaida lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Divu mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas 19. panta nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc sākotnējā divu mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Šā punkta trešajā daļā minētos lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un tie ir saistoši kompetentajām iestādēm attiecīgajās dalībvalstīs.

Filiāles atzīšana par nozīmīgu neietekmē šajā direktīvā kompetentajām iestādēm noteiktās tiesības un pienākumus.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā ir reģistrēta nozīmīga filiāle, kompetentajām iestādēm paziņo 112. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto informāciju un veic 107. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos uzdevumus sadarbībā ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē ārkārtas situāciju iestādē saskaņā ar 109. panta 1. punktu, tā pēc iespējas ātrāk brīdina par šādu situāciju 59. panta 4. punktā un 60. pantā minētās iestādes.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā ir reģistrētas nozīmīgas filiāles, kompetentajām iestādēm paziņo iestāžu, kurām ir šādas filiāles, 92. pantā un vajadzības gadījumā 108. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā riska novērtējuma rezultātus. Tās arī paziņo saskaņā ar 64., 98. un 99. pantu pieņemtos lēmumus, ciktāl minētie novērtējumi un lēmumi attiecas uz konkrētajām filiālēm.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes konsultējas ar uzņēmējas dalībvalsts, kurā ir reģistrētas nozīmīgas filiāles, kompetentajām iestādēm par 84. panta 10. punktā noteiktajiem operatīvajiem pasākumiem, ja tie ir būtiski attiecībā uz likviditātes risku uzņēmējas dalībvalsts valūtai.

Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nav konsultējušās ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai ja izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāžu īstenotie operatīvie pasākumi, kas minēti 84. panta 10. punktā, nav atbilstoši, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var vērsties EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

3. Ja nepiemēro 111. pantu, kompetentās iestādes, kas uzrauga iestādi ar nozīmīgām filiālēm citās dalībvalstīs, izveido un vada uzraudzības iestāžu kolēģiju, lai atvieglinātu sadarbību atbilstīgi šā panta 2. punktam un 51. pantam. Kolēģijas izveidošanas un darbības pamatā ir rakstiska kārtība, kas jāizstrādā izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei pēc konsultēšanās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībā.

Izcelsmes valsts kompetentās iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību attiecībā uz šīm iestādēm, jo īpaši 8. pantā un šā panta 2. punktā minēto pienākumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde iepriekš pilnīgi informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, ko plānots apsvērt. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

4. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir pilnvarotas katrā atsevišķā gadījumā veikt iestāžu filiāļu darbības pārbaudi uz vietas to teritorijā un pieprasīt filiālei ar tās darbību saistīto informāciju. Pirms pārbaudes veikšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir jākonsultējas ar izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Pēc pārbaudes veikšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm iegūto informāciju un konstatējumus, kas attiecas uz iestādes riska novērtējumu vai finanšu sistēmas stabilitāti uzņēmējā dalībvalstī. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, izstrādājot 96. pantā minēto uzraudzības un pārbaudes programmu, laikus ņem vērā šo informāciju un konstatējumus, kā arī uzņēmējas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzības kolēģiju darbības vispārējos noteikumus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzības kolēģiju operatīvās darbības noteikumus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt šos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. EBI iesniedz 5. un 6. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

53. pants

Citā dalībvalstī izveidotu filiāļu pārbaude uz vietas

1. Uzņēmējas dalībvalstis nosaka, ka, ja iestāde, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī, darbojas tās teritorijā ar filiāles starpniecību, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar to personu starpniecību, kam tās dod šo uzdevumu, veikt 51. pantā minētās informācijas pārbaudi uz vietas.
2. Lai pārbaudītu filiāles, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var arī izmantot kādu no citām procedūrām, kas paredzētas 116. pantā.

II IEDAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA UN DIENESTA NOSLĒPUMS

54. pants

Dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

Nekādu konfidenciālu informāciju, ko minētās personas var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nevar noteikt atsevišķas kredītiestādes, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību akti.

Tomēr, ja kredītiestādi atzīst par bankrotējušu vai ja to likvidē piespiedu kārtā, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos kredītiestādi glābt, var izpaust civillietās vai komercietās.

2. Šā panta 1. punkts neliedz dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju vai nosūtīt informāciju EBI saskaņā ar šo direktīvu, Regulu [inserted by OP] un citām direktīvām, kas piemērojamas kredītiestādēm, kā arī saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. un 35. pantu. Uz šo informāciju attiecas 1. punktā izklāstītie dienesta noslēpuma nosacījumi.
3. Šā panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm publicēt to stresa testu rezultātus, ko veic saskaņā ar 97. pantu vai Regulas (ES) Nr. 1093/2010 32. pantu, un nosūtīt stresa testu rezultātus EBI, lai tā varētu publicēt ES mēroga stresa testu rezultātus.

55. pants

Konfidenciālas informācijas izmantošana

Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 54. pantu, var to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē un vienīgi kādam no šiem mērķiem:

- (a) lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē piekļuvi kredītiestāžu darbībai, un lai atvieglinātu šādas darbības veikšanas vienoto vai nevienoto uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, lieliem riska darījumiem, vadības un grāmatvedības procedūrām un iekšējās kontroles mehānismiem;
- (b) lai noteiktu sankcijas;
- (c) pārsūdzot kompetentās iestādes lēmumu, tostarp tiesas procesos saskaņā ar 71. pantu;
- (d) tiesas procesos, kurus sāk saskaņā īpašiem noteikumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, kuri pieņemti kredītiestāžu jomā.

56. pants

Sadarbības nolīgumi

Sadarbības nolīgumus, kas paredz veikt informācijas apmaiņu, ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas definētas šīs direktīvas 57. pantā un 58. panta 1. punktā, dalībvalstis un EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu var slēgt tikai tad, ja uz izpaužamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas šīs direktīvas 54. panta 1. punktā minētajām garantijām. Šādu informācijas apmaiņu īsteno minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkos.

Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to neizpauž bez to iestāžu nepārprotamas piekrišanas, kuras ir sniegušas šo informāciju, un attiecīgos gadījumos izpauž vienīgi tiem mērķiem, kuriem šīs iestādes ir devušas savu piekrišanu.

57. pants

Informācijas apmaiņa dalībvalstī

Šīs direktīvas 54. panta 1. punkts un 55. pants neliedz tajos gadījumos, kad tiek pildītas uzraudzības funkcijas, apmainīties ar informāciju kādā dalībvalstī, ja tajā ir divas vai vairāk kompetentās iestādes, vai dalībvalstu starpā, kā arī starp kompetentajām iestādēm un šādām iestādēm:

- (a) iestādēm, kas ir atbildīgas par citu finanšu organizāciju un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzību;
- (b) struktūrām, kas iesaistītas kredītiestāžu likvidācijas un bankrota procedūrās un citās līdzīgās procedūrās;
- (b) personām, kas ir atbildīgas par kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu pārskatu obligātajām revīzijām.

Šīs direktīvas 54. panta 1. punkts un 55. pants neliedz izpaust struktūrām, kas vada noguldījumu kompensācijas shēmas, informāciju, kura ir vajadzīga to pienākumu izpildei.

Abos gadījumos uz saņemto informāciju attiecas 54. panta 1. punktā norādītie dienesta noslēpuma nosacījumi.

58. pants

Informācijas apmaiņa ar pārraudzības iestādēm

1. Neskarot 54. līdz 56. pantu, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un šādām iestādēm:
 - (a) iestādēm, kas pārrauga struktūras, kuras iesaistītas kredītiestāžu likvidācijas un bankrota procedūrās un citās līdzīgās procedūrās;
 - (b) iestādēm, kas pārrauga personas, kuru uzdevums ir veikt tiesību aktos noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.
2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis prasa, lai būtu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:
 - (a) informācija ir paredzēta šā panta 1. punktā minētā uzraudzības uzdevuma izpildei;
 - (b) uz šādi saņemto informāciju attiecas 54. panta 1. punktā norādītie dienesta noslēpuma nosacījumi;
 - (c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo EBI iestādes, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 1. un 2. punktu.

3. Neskarot 54. līdz 56. pantu, nolūkā stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti, arī tās vienotību, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbildīgas par tiesību aktu pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu uzņēmējdarbības jomā.

Šādos gadījumos dalībvalstis prasa, lai būtu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- (a) informācija ir paredzēta šā punkta pirmajā daļā minētā uzdevuma izpildei;
 - (b) uz šādi saņemto informāciju attiecas 54. panta 1. punktā norādītie dienesta noslēpuma nosacījumi;
 - (c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.
4. Ja kādā dalībvalstī 1. punktā minētajām iestādēm vai struktūrām pārkāpumu atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, un kas nestrādā valsts sektorā, tad uz šādām personām var attiecināt šā punkta pirmajā daļā norādīto informācijas apmaiņu ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.
 5. Dalībvalstis paziņo EBI to iestāžu vai struktūru nosaukumus, kuras var saņemt informāciju saskaņā ar šo pantu.
 6. Lai īstenotu 4. punktu, 1. punktā minētās iestādes vai struktūras paziņo kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, to personu vārdu, uzvārdu un tiešos pienākumus, kam informācija jānosūta.

59. pants

Informācijas, kas attiecas uz monetāriem, sistēmas un maksājuma aspektiem, nosūtīšana

1. Šīs nodaļas noteikumi neliedz kompetentajai iestādei nosūtīt informāciju šādām iestādēm to uzdevumu veikšanai:
 - (a) centrālajām bankām un citām struktūrām, kas kā monetāras iestādes pilda līdzīgas funkcijas, ja šī informācija ir būtiski svarīga, lai veiktu attiecīgus tiesību aktos paredzētus pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, mijieskaita un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu;
 - (b) attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzību;

- (c) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), ja attiecīgā informācija ir būtiska tās obligāto uzdevumu izpildei saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1092/2010³⁵.
2. Šīs nodaļas noteikumi neliedz pirmajā daļā minētajām iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm tādu informāciju, kāda tām var būt vajadzīga, piemērojot 55. pantu.
 3. Uz šādi saņemto informāciju attiecas 54. panta 1. punktā norādītie dienesta noslēpuma nosacījumi.
 4. Direktīvas 109. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm nekavējoties nodot informāciju centrālajām bankām, ja šī informācija ir nozīmīga, lai veiktu normatīvos aktos paredzētos pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, mijieskaita un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu, un ESRK, ja šī informācija ir nozīmīga, lai tā varētu veikt normatīvos aktos paredzētos pienākumus.

60. pants

Informācijas nosūtīšana citām struktūrām

1. Neskarot 54. panta 1. punktu un 55. pantu, dalībvalstis atbilstīgi tiesību aktu noteikumiem var atļaut noteiktu informāciju izpaust citām valsts pārvaldes struktūrvienībām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem attiecībā uz kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un inspektoriem, kuri strādā minēto struktūrvienību interesēs.

Tomēr šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs kontrolei uzraudzības nolūkā.

Direktīvas 109. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm izpaust būtisku informāciju šā panta pirmajā punktā minētajām struktūrvienībām visās attiecīgajās dalībvalstīs.

2. Dalībvalstis var atļaut konkrētas informācijas, kas ir saistīta ar iestāžu konsultatīvu uzraudzību, izpaušanu parlamentārām izmeklēšanas komitejām, revīzijas palātām un citām par izmeklēšanu atbildīgām struktūrām dalībvalstī, ievērojot šādus nosacījumus:
 - (a) šādām struktūrām valsts tiesību aktos ir precīzi noteiktas pilnvaras, kas paredz veikt iestāžu, kuras ir atbildīgas par iestāžu uzraudzību vai tiesību aktiem uzraudzības jomā, darbību rūpīgu pārbaudi;
 - (b) informācija ir noteikti nepieciešama a) apakšpunktā minēto pilnvaru izpildei;

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

- (c) uz personām, kam ir piekļuve informācijai, attiecas prasības neizpaust dienesta noslēpumu atbilstoši attiecīgās valsts tiesību aktiem, nodrošinot informācijas neizpaušanu personām, kas nav šo struktūru locekļi vai darbinieki;
- (d) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kādiem šīs iestādes devušas piekrišanu.

Ciktāl ar konsultatīvo uzraudzību saistītas informācijas izpaušana ir saistīta ar personas datu apstrādi, datu apstrādē, ko veic iepriekš minētās struktūras, ņem vērā piemērojamos valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK.

61. pants

Pārbaudēs uz vietas iegūtā informācija

Dalībvalstis nosaka, ka informāciju, kas saņemta saskaņā ar 52. panta 4. punktu, 54. panta 2. punktu un 57. pantu, un informāciju, kas iegūta 53. panta 1. un 2. punktā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst izpaust 60. pantā minētajos gadījumos citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju sniegušas, vai ar tās dalībvalsts kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta attiecīgā pārbaude uz vietas.

62. pants

Informācija par mijieskaita un norēķinu pakalpojumiem

1. Šīs nodaļas noteikumi neliedz dalībvalsts kompetentajām iestādēm 54. līdz 56. pantā minēto informāciju darīt zināmu mijieskaita iestādei vai citai līdzīgai iestādei, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir atzīta, lai kādam no valsts tirgiem sniegtu mijieskaita vai norēķinu pakalpojumus, ja minētās kompetentās iestādes uzskata, ka informācija ir jāpaziņo, lai nodrošinātu šo struktūru pareizu darbību sakarā ar tirgus dalībnieku saistību neizpildi vai iespējamu neizpildi. Uz šādi saņemto informāciju attiecas 54. panta 1. punktā norādītie dienesta noslēpuma nosacījumi.
2. Dalībvalstis tomēr nodrošina, ka saskaņā ar 54. panta 2. punktu saņemtu informāciju 1. punktā paredzētajā gadījumā nevar izpaust bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kas sniegušas attiecīgo informāciju.

III IEDAĻA

PAR GADA PĀRSKATU UN KONSOLIDĒTO PĀRSKATU JURIDISKO PĀRRAUDZĪBU ATBILDĪGO PERSONU PIENĀKUMI

63. pants

Par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu juridisko pārraudzību atbildīgo personu pienākumi

1. Dalībvalstis nosaka vismaz to, ka katrai saskaņā ar Direktīvu 2006/43/EEK³⁶ pilnvarotai personai, kas iestādē veic uzdevumu, kurš raksturots Direktīvas 78/660/EEK³⁷ 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK³⁸ 37. pantā vai Direktīvas 2009/65/EK 73. pantā, vai kādu citu obligātu uzdevumu, ir pienākums tūlīt paziņot kompetentajām iestādēm visus faktus vai lēmumus attiecībā uz šo iestādi, ko minētā persona konstatējusi, veicot savu uzdevumu, un kas
 - (a) var būt tādu normatīvo un administratīvo aktu būtisks pārkāpums, kuri paredz atļaujas piešķiršanas nosacījumus vai īpaši reglamentē iestāžu darbības veikšanu;
 - (b) var apdraudēt iestādes darbības nepārtrauktību;
 - (c) var būt par iemeslu pārskatu neapstiprināšanai vai atrunām.Dalībvalstis paredz vismaz to, ka minētajai personai tāpat ir pienākums paziņot visus faktus vai lēmumus, ko tā, veicot šā punkta pirmajā daļā raksturoto uzdevumu, konstatējusi uzņēmumā, kuram ir no kontroles attiecībām izrietošas ciešas saiknes ar iestādi, kurā šī persona veic attiecīgo uzdevumu.
2. Tas, ka Direktīvas 2006/43/EEK nozīmē pilnvarotas personas godprātīgi paziņo kompetentajām iestādēm kādu 1. punktā minētu faktu vai lēmumu, nav līgumos vai normatīvos vai administratīvos aktos noteikta informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpums un nerada šīm personām nekādu atbildību.

IV IEDAĻA

UZRAUDZĪBAS PILNVARAS, PILNVARAS PIEMĒROT SANKCIJAS UN PĀRSŪDZĪBAS TIESĪBAS

64. pants

Uzraudzības pilnvaras

Šīs direktīvas 99. panta un Regulas [*inserted by OP*] piemērošanas nolūkā kompetentajām iestādēm ir vismaz šādas pilnvaras:

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/43, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

³⁷ Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtā direktīva 78/660/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.).

³⁸ Padomes 1983. gada 13. jūnija Septītā direktīva 83/349/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem (OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.).

- (a) pieprasīt iestādēm, lai to rīcībā būtu konkrēts pašu kapitāls saistībā ar riska elementiem un riskiem, kuri nav ietverti Regulas [*inserted by OP*] 1. panta piemērošanas jomā, kā noteikušas kompetentās iestādes saskaņā ar 98. pantu;
- (b) pieprasīt pastiprināt plānus, procedūras, mehānismus un stratēģijas, kas ieviesti 72. līdz 74. panta prasību izpildei;
- (c) pieprasīt iestādēm saviem aktīviem piemērot īpašu finansēšanas kārtību vai īpašu režīmu saistībā ar pašu kapitāla prasībām;
- (d) ierobežot vai sašaurināt iestāžu uzņēmējdarbību, operācijas vai tīklu vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām, kuras rada pārmērīgu risku iestādes stabilitātei;
- (e) pieprasīt mazināt risku, kas saistīts ar iestāžu darbībām, pakalpojumiem un sistēmām;
- (f) pieprasīt iestādēm ierobežot mainīgo atalgojumu, kas veido kopējā tīrā ienākuma procentuālo daļu, ja tas nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu;
- (g) pieprasīt iestādēm izmantot tīro peļņu, lai stiprinātu pašu kapitālu, tostarp ierobežojot vai aizliedzot iestādes veiktu sadali kapitāla daļu īpašniekiem vai dalībniekiem;
- (h) uzlikt papildu vai biežākas ziņošanas prasības, ieskaitot ziņošanu par kapitāla un likviditātes pozīcijām;
- (i) uzlikt ierobežojumus atmaksāšanas termiņu nesakritībai starp aktīviem un pasīviem;
- (j) aizliegt dividenžu vai procentu maksājumus vai sadali par papildu 1. līmeņa instrumentiem.

65. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes var pieņemt atbilstošas administratīvās sankcijas un pasākumus, ja netiek ievēroti Regulas [*inserted by OP*] noteikumi vai šīs direktīvas īstenošanai pieņemtie valsts tiesību akti, kā arī nodrošina, ka administratīvās sankcijas un pasākumi tiek piemēroti. Sankcijas un pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tādu saistību pārkāpumu gadījumos, kas attiecas uz iestādēm, finanšu kontrolāciju sabiedrībām, jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām un jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām, var piemērot sankcijas vadības struktūras locekļiem un jebkādam personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par šādu pārkāpumu.
3. Kompetentajām iestādēm tiek piešķirtas visas izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas to pienākumu izpildei. Izmantojot pilnvaras piemērot sankcijas, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sankcijas vai pasākumi dod vēlamus rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar lietām, kam ir pārrobežu raksturs.

66. pants

Atļauju saņemšanas prasības un prasības būtiskas līdzdalības iegādei

1. Šo pantu piemēro:
 - (a) noguldījumu un citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšanai no sabiedrības pārstāvjiem, ja to neveic kredītiestāde un tādējādi tiek pārkāpts 3. pants;
 - (b) kredītiestādes darbību sākšanai, nesaņemot atļauju un tādējādi pārkāpjot 9. pantu;
 - (c) gadījumiem, kad tieši vai netieši iegūst būtisku līdzdalību kādā kredītiestādē vai arī tieši vai netieši turpina palielināt šādu būtisku līdzdalību kredītiestādē tiktāl, ka piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai kredītiestāde kļūtu par meitasuzņēmumu (turpmāk “plānotā līdzdalības iegūšana”), rakstiski par to nepaziņojot tās kredītiestādes kompetentajām iestādēm, kurā ir paredzēts iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību, un tādējādi pārkāpjot 22. panta 1. punktu;
 - (d) gadījumiem, kad tieši vai netieši atsavina būtisku līdzdalību kredītiestādē vai samazina šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa kļūtu mazāka par 20 %, 30 % vai 50 % vai ka kredītiestāde vairs nebūtu meitasuzņēmums, rakstiski par to nepaziņojot kompetentajām iestādēm un tādējādi pārkāpjot 25. pantu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvās sankcijas un pasākumi, ko var piemērot 1. punktā minētajos gadījumos, ietver vismaz:
 - (a) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko vai juridisko personu un pārkāpuma būtību;
 - (b) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai prasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;
 - (c) juridiskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz 10 % apmērā no uzņēmuma kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā; ja uzņēmums ir mātesuzņēmuma filiāle, attiecīgo kopējo gada apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums, kas ir norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu;
 - (d) fiziskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz EUR 5 000 000 apmērā vai atbilstoša vērtība attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta, šīs direktīvas pieņemšanas dienā;
 - (e) ja var noteikt no pārkāpuma gūto labumu — administratīvo finansiālo sankciju apmērs var būt līdz gūtā labuma divkārtīgai summai.

67. pants

Citi noteikumi

1. Šo pantu piemēro visos šādos gadījumos:
 - (a) iestādei, kas ir ieguvusi atļauju ar nepatiesiem paziņojumiem vai jebkādiem citiem neatbilstīgiem līdzekļiem, tādējādi pārkāpjot 18. panta b) apakšpunktu;
 - (b) iestādei, kas, uzzinājusi par katru tādu līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu tās kapitālā, kuras dēļ līdzdalība pārsniedz kādu no 22. panta 1. punktā un 25. pantā minētajām robežvērtībām vai kļūst mazāka par tām, neinformē kompetentās iestādes par šādu iegūšanu vai atsavināšanu, tādējādi pārkāpjot 26. panta 1. punkta pirmo daļu;
 - (c) regulētā tirgū biržā kotētai iestādei, kas ir minēta sarakstā, ko publicē EVTI saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 47. pantu, un kas vismaz reizi gadā kompetentajām iestādēm nedara zināmus to akcionāru un dalībnieku vārdus un uzvārdus vai nosaukumus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības apjomu, tādējādi pārkāpjot 26. panta 1. punktu;
 - (d) iestādei, kam nav pārvaldes pasākumu, kurus pieprasa kompetentās iestādes saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem īsteno 73. pantu;
 - (e) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju par saistībām attiecībā uz pašu kapitāla prasībām saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. pantu, kā paredzēts minētās regulas 95. panta 1. punkta pirmajā daļā;
 - (f) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz datus par kapitāla prasībām, kā paredzēts Regulas [inserted by OP] 96. pantā;
 - (g) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju par lielu risku, kā paredzēts Regulas [inserted by OP] 383. panta 1. punktā;
 - (h) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju par likviditāti, kā paredzēts Regulas [inserted by OP] 403. panta 1. un 2. punktā;
 - (i) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju par aizņemto līdzekļu īpatsvaru, kā paredzēts Regulas [inserted by OP] 417. panta 1. punktā;
 - (j) iestādei, kam nav nepārtrauktu likvīdu aktīvu, kā paredzēts Regulas [inserted by OP] 401. pantā;
 - (k) iestādei, kas saskaras ar risku, kurš pārsniedz Regulas [inserted by OP] 384. pantā noteiktās robežvērtības;
 - (l) iestādei, kas ir pakļauta pārvēršanas vērtspapīros pozīcijas kredīriskam, nenodrošinot atbilstību Regulas [inserted by OP] 394. pantā noteiktajiem nosacījumiem;
 - (m) iestādei, kas nesniedz informāciju saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 418. panta 1.–3. punktu vai 436. panta 1. punktu.

2. Neskarot 64. pantā paredzētās kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos piemērojamās administratīvās sankcijas un pasākumi ietver vismaz:
- (a) publisku paziņojumu, kurā norāda fizisko vai juridisko personu un pārkāpuma būtību;
 - (b) rīkojumu, ar ko fiziskajai vai juridiskajai personai prasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;
 - (c) iestādes gadījumā — iestādei piešķirtās atļaujas anulēšanu saskaņā ar 18. pantu;
 - (d) pagaidu aizliegumu jebkuram iestādes vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai atbildīgajai fiziskajai personai pildīt savus uzdevumus iestādē;
 - (e) juridiskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz 10 % apmērā no minētās juridiskās personas kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā; ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma filiāle, attiecīgo kopējo gada apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums, kas ir norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu;
 - (f) fiziskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz EUR 5 000 000 apmērā vai atbilstoša vērtība attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta, šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā;
 - (g) ja var noteikt pārkāpuma dēļ gūto labumu vai novērstos zaudējumus — administratīvo finansiālo sankciju apmērs var būt līdz šo ieguvumu vai zaudējumu divkāršai summai.

68. pants

Sankciju publicēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās publicē visas sankcijas vai pasākumus, ko piemēro par Regulas [*inserted by OP*] noteikumu vai par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts tiesību aktu pārkāpumiem, norādot informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par pārkāpumu atbildīgo personu identitāti, ja vien šāda informācijas publicēšana nerada nopietnu apdraudējumu finanšu tirgu stabilitātei. Ja šāda publicēšana iesaistītajām personām radītu nesamērīgu kaitējumu, kompetentās iestādes sankcijas publicē, ievērojot anonimitāti.

69. pants

Efektīva sankciju piemērošana un kompetento iestāžu sankciju piemērošanas pilnvaru īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu, kā arī administratīvo finansiālo sankciju līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tai skaitā:
 - (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
 - (b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
 - (c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
 - (d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl to var noteikt;
 - (e) pārkāpuma dēļ trešām personām nodarītos zaudējumus, ciktāl tos var noteikt;
 - (f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
 - (g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.
2. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem kompetentajām iestādēm paredzētas pamatnostādnes attiecībā uz administratīvo pasākumu un sankciju veidiem un administratīvo finansiālo sankciju līmeni.

70. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido efektīvus mehānismus, lai veicinātu ziņošanu kompetentajām iestādēm par Regulas [*inserted by OP*] noteikumu un valstu tiesību aktu, ar ko īsteno šo direktīvu, pārkāpumiem.
2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:
 - (a) konkrētas procedūras ziņojumu par pārkāpumiem saņemšanai un turpmākai rīcībai;
 - (b) atbilstoša to iestāžu darbinieku aizsardzība, kuri ziņo par iestādē izdarītiem pārkāpumiem;
 - (c) personas, kura ziņo par pārkāpumiem, un fiziskas personas, par kuru ir aizdomas, ka tā ir atbildīga par pārkāpumu, personas datu aizsardzība saskaņā ar Direktīvā 95/46/EK izklāstītajiem principiem.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādēm būtu izstrādātas atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem, izmantojot speciālu ziņošanas kanālu iestādes iekšienē, ziņot par pārkāpumiem.

71. pants

Pārsūdzības tiesības

Dalībvalstis nodrošina, ka var pārsūdzēt lēmumus un pasākumus, ko pieņem, ievērojot normatīvus un administratīvus aktus, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu vai Regulu [inserted OP]. Tas attiecas arī uz gadījumu, ja sešos mēnešos pēc tā iesniegšanas nav pieņemts lēmums par atļaujas pieteikumu, kurā ir visa informācija, kas vajadzīga saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

2. nodaļa

Pārskatīšanas procesi

I IEDAĻA

IEKŠĒJĀ KAPITĀLA PIETIEKAMĪBAS NOVĒRTĒŠANAS PROCESS

72. pants

Iekšējais kapitāls

Iestādes izveido pamatotas, efektīvas un pilnīgas stratēģijas un procedūras, lai pastāvīgi novērtētu un uzturētu iekšējā kapitāla summas, veidus un sadali, ko tās uzskata par atbilstošām risku būtībai un līmenim esošajos vai paredzamajos riska darījumos.

Šīs stratēģijas un procedūras regulāri iekšēji pārskata, lai nodrošinātu, ka tās aizvien ir vispusīgas un proporcionālas attiecībā pret iestādes darbību būtību, apjomu un sarežģītību.

II IEDAĻA

IESTĀŽU PLĀNI, PROCESI UN MEHĀNISMI

1. APAKŠIEDAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

73. pants

Procedūras un iekšējās kontroles mehānismi

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai katrai iestādei būtu noturīgi pārvaldības plāni, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru, kurā ir precīzi definēts, pārredzams un konsekvents atbildības sadalījums, efektīvas procedūras esošo vai varbūtējo risku noteikšanai, pārvaldībai, uzraudzībai un ziņošanai par tiem un atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, un atalgojuma politika un prakse, kas atbilst pareizai un efektīvai riska pārvaldībai un veicina to.
2. Šā panta 1. punktā minētie plāni, procedūras un mehānismi ir vispusīgi un samērīgi ar iestādes darbības būtību, apjomu un sarežģītību. Ņem vērā 2. un 3. apakšiedaļā noteiktos tehniskos kritērijus.
3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu 1. punktā minētos plānus, procedūras un mehānismus, ievērojot 2. punktā izklāstītos proporcionalitātes un vispusības principus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

EBI līdz 2015. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

74. pants

Atalgojuma politikas pārraudzība

1. Kompetentās iestādes izmanto informāciju, kas apkopota atbilstīgi Regulas [*inserted by OP*] 435. panta 1. punktā minētajiem informācijas izpaušanas kritērijiem, lai novērtētu atalgojuma tendences un praksi. Kompetentās iestādes sniedz EBI minēto informāciju.
2. EBI izdod pareizas atalgojuma politikas pamatnostādnes atbilstīgi 88. pantā noteiktajiem principiem. Pamatnostādnēs ņem vērā pareizas atalgojuma politikas

principus, kas izklāstīti Komisijas 2009. gada 30. aprīļa ieteikumā par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē³⁹.

EVTI cieši sadarbojas ar EBI, nodrošinot, ka ir izstrādātas pamatnostādnes par tādas kategorijas darbinieku atalgojuma politiku, kuri piedalās ieguldījumu pakalpojumu sniegšanā un veic darbības Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izpratnē.

EBI izmanto informāciju, ko sniegušas kompetentās iestādes atbilstīgi 3. punktam, lai novērtētu atalgojuma tendences un praksi Savienības līmenī.

3. Kompetentās iestādes apkopo informāciju par to personu skaitu katrā iestādē, kuru saņemtais atalgojums ir vismaz EUR 1 miljona apmērā, iekļaujot arī informāciju par uzņēmējdarbības nozari, kurā tās ir iesaistījušās, un to algas, prēmiju, ilgtermiņa stimulu un pensiju iemaksu galvenajām sastāvdaļām. Šo informāciju nosūta EBI, un tā šo informāciju publicē kā izcelsmes dalībvalsts apkopotus datus, noformējot to kā parastu ziņojumu. EBI var izstrādāt pamatnostādnes, lai veicinātu šā punkta īstenošanu un nodrošinātu apkopotās informācijas saskaņotību.

2. APAKŠIEDAĻA

RISKU ORGANIZĀCIJAS UN APSTRĀDES TEHNISKIE KRITĒRIJI

75. pants

Risku apstrāde

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka vadības struktūra apstiprina un periodiski pārskata stratēģijas un politiku attiecībā uz to risku uzņemšanos, pārvaldību, uzraudzību un mazināšanu, kam pakļauta vai var būt pakļauta iestāde, tostarp attiecībā uz riskiem, ko izraisa makroekonomikas vide, kurā tā darbojas, saistībā ar uzņēmējdarbības cikla statusu.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka vadības struktūra, kas pilda uzraudzības funkcijas, paredz pietiekami daudz laika ar risku saistītu jautājumu izskatīšanai.
3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes izveido riska komiteju, kuras sastāvā ir vadības struktūras locekļi, kuri attiecīgajā iestādē neveic nekādas izpildfunkcijas. Riska komitejas locekļiem ir atbilstošas zināšanas, prasmes un kompetence, lai pilnībā izprastu un pārraudzītu iestādes riska stratēģiju un vēlmi uzņemt risku.

Riska komiteja konsultē vadības struktūru uzraudzības funkciju izpildē saistībā ar iestādes vēlmi kopumā uzņemt risku pašreizējā situācijā un nākotnes perspektīvā un palīdz vadības struktūrai uzraudzības funkciju izpildē, pārraugot tās stratēģijas īstenošanu.

³⁹ C(2009) 3159.

Kompetentās iestādes var atļaut iestādei neveidot atsevišķu riska komiteju, ņemot vērā kredītiestādes darbību būtību, apjomu un sarežģītību.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka riska komiteja vai, ja šāda komiteja nav izveidota, vadības struktūra, kas pilda uzraudzības funkcijas, regulāri sazinās ar iestādes riska pārvaldības funkciju izpildītājiem un ka vajadzības gadījumā tai ir piekļuve ārējā eksperta ieteikumiem.

Riska komiteja vai, ja šāda komiteja nav izveidota, vadības struktūra, kas pilda uzraudzības funkcijas, nosaka ar risku saistītas informācijas, kuru tā saņem no augstākās vadības, būtību, apjomu, noformējumu un biežumu.

5. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēs riska pārvaldības funkciju pilda neatkarīgi no operacionālajām un pārvaldības funkcijām un ka tās izpildei ir nodrošinātas pietiekamas pilnvaras, statuss, resursi un piekļuve vadības struktūrai.

Riska pārvaldības funkcijas izpildes struktūra ir atbildīga par risku noteikšanu, novērtēšanu un ziņošanu par tiem. Riska pārvaldības funkcijas izpildes struktūra aktīvi iesaistās iestādes riska stratēģijas un visu riska pārvaldības lēmumu izstrādāšanā. Riska pārvaldības funkcijas izpildes struktūra spēj sniegt pilnīgu pārskatu par visiem iestādes riskiem.

Riska pārvaldības funkcijas izpildes struktūra nepieciešamības gadījumā tiešā veidā neatkarīgi no augstākās vadības var ziņot vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkcijas.

Riska pārvaldības funkcijas izpildes struktūras vadītājs ir neatkarīgs augstākā līmeņa vadošais darbinieks ar konkrētu atbildību par riska pārvaldības funkciju izpildi. Ja iestādes darbības būtība, apjoms un sarežģītība nav tāda, lai pienākumu veikšanai norīkotu īpašu personu, šos pienākumus iestādē var veikt cits augstākā līmeņa vadošais darbinieks ar nosacījumu, ka nerodas interešu konflikts.

Riska pārvaldības funkcijas izpildes struktūras vadītāju no amata neatceļ, pirms nav saņemts vadības struktūras, kas pilda uzraudzības funkcijas, apstiprinājums, un vadītājam, kad vien nepieciešams, ir nodrošināta tieša piekļuve vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkcijas.

76. pants

Iekšējās pieejas pašu kapitāla prasību aprēķināšanai

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes veic atbilstošus pasākumus, lai izstrādātu uz iekšējiem reitingiem balstītus paņēmienus pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz kredītrisku, ja to riska darījumi ir būtiski absolūtā izteiksmē un ja tām tajā pašā laikā ir liels skaits būtisku darījuma partneru.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes veic atbilstošus pasākumus, lai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai konkrētam riskam, kas ir saistīts ar parāda instrumentu pozīcijām tirdzniecības portfelī, izstrādātu un izmantotu iekšējos modeļus kopā ar iekšējiem modeļiem pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saistību neizpildes riska un

migrācijas riska gadījumos, ja konkrētā riska darījumi ir būtiski absolūtā izteiksmē un ja tām ir liels skaits būtisku pozīciju parāda instrumentos, kam ir dažādi emitenti.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai detalizētāk definētu jēdzienu „riskā darījumi, kas ir būtiski absolūtā izteiksmē”, kas minēts 1. un 2. punktā, un noteiktu robežvērtības attiecībā uz lielu skaitu būtisku darījuma partneru un pozīciju parāda instrumentos, kam ir dažādi emitenti. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 14. pantā.

77. pants

Kredītu un darījuma partneru risks

Kompetentās iestādes nodrošina turpmāk minēto:

- (a) kredītu piešķiršana balstās uz drošiem un skaidri noteiktiem kritērijiem. Skaidri tiek noteikta kredītu apstiprināšanas, grozīšanas, atjaunošanas un refinansēšanas kārtība;
- (b) iestādēm ir iekšējā metodika, kas tām ļauj novērtēt atsevišķu aizņēmēju, vērtspapīru vai darījumu partneru kredītrisku, kā arī kredītrisku portfeļa līmenī. Iekšējās metodikas ir sevišķi nebalstās vienīgi vai mehāniski uz ārējiem reitingiem. Ja pašu kapitāla prasības balstās uz ārējas kredītu novērtēšanas institūcijas (ĀKNI) reitingu vai uz faktu, ka darījuma risks nav novērtēts, iestādes izmanto savu metodiku, lai izvērtētu kredītriska ietekmes pakāpi, kas netieši ir ietverta pašu kapitāla prasībās, un ņem vērā rezultātu, sadalot iekšējo kapitālu;
- (c) kredītrisku saturošo portfeļu un iestāžu riska darījumu pastāvīgo pārvaldību un uzraudzību, arī attiecībā uz problēmu kredītu noteikšanu un pārvaldību un attiecībā uz adekvātu vērtības korekciju izdarīšanu un uzkrājumu veidošanu, veic ar efektīvām sistēmām;
- (d) adekvāti piemēro kredītportfeļa diversifikāciju, ņemot vērā iestādes mērķa tirgus un kopējo kredītu stratēģiju.

78. pants

Atlikušais risks

Kompetentās iestādes nodrošina, ka risku attiecībā uz to, ka atzītie kredītriska mazināšanas paņēmieni, ko izmanto iestādes, izrādītos ne tik efektīvi, kā cerēts, izskata un kontrolē, izmantojot rakstisku kārtību un procedūras.

79. pants

Koncentrācijas risks

Kompetentās iestādes nodrošina, ka koncentrācijas risku, kas izriet no riska darījumiem attiecībā uz darījumu partneriem, starp tiem arī centrāliem darījumu starpniekiem, saistītu darījumu partneru grupām un darījumu partneriem, kas nodarbojas tajā pašā tautsaimniecības nozarē, ģeogrāfiskajā apgabalā, vai ar tām pašām darbībām vai izstrādājumiem, vai risku, kas izriet no kredītriska mazināšanas paņēmieni piemērošanas, un jo īpaši riskus, kas saistīti ar plašiem netiešiem kredītriska darījumiem, piemēram, attiecībā uz vienu nodrošinājuma izdevēju, izskata un kontrolē, izmantojot rakstisku kārtību un procedūras.

80. pants

Pārvēršanas vērtspapīros riski

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka riskus, kas izriet no pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, kuros kredītiestāde ir ieguldītāja, iniciatore vai sponsore, tai skaitā reputācijas riskus (tādus, kas rodas saistībā ar kompleksām struktūrām vai produktiem), izvērtē un izskata ar atbilstīgas kārtības un procedūru palīdzību, lai nodrošinātu to, ka darījuma ekonomiskā būtība tiek pilnībā atspoguļota lēmumos par riska novērtējumu un pārvaldību.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tādām iestādēm, kas ir iniciatores darījumiem ar vairākkārtēju pārvēršanu vērtspapīros, kur iesaistīti priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumi, pastāv likviditātes plāni attiecībā uz plānveida un priekšlaicīgu amortizāciju.

81. pants

Tirgus risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek ieviestas instrukcijas un procedūras, ar ko nosaka, kā mērāmi un pārvaldāmi visi būtiskie tirgus risku avoti un izpausmes.
2. Ja īsajai pozīcijai izmaksas laiks ir pienācis ātrāk nekā garajai pozīcijai, kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno arī pasākumus pret likviditātes trūkuma risku.
3. Iekšējais kapitāls ir pietiekams attiecībā pret būtiskiem tirgus riskiem, uz kuriem neattiecas pašu kapitāla prasība.

Iestādēm, kuras, aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas risku saskaņā ar Regulas [inserted by OP] Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļu, kompensējušas savas pozīcijas vienā vai vairākos pašu kapitāla elementos, ko veido akciju indeksa termiņa darījumi vai citi akciju indeksa produkti, pret vienu vai vairākām pozīcijām pašā akciju indeksa termiņa darījumā, ir pietiekams iekšējā kapitāla daudzums, lai segtu bāzes risku zaudējumiem, kuri rodas, ja termiņa darījumu vai citu produktu vērtība pilnībā neveidojas vienādi ar to veidojošā pašu kapitāla vērtību; iestādēm tāpat jānodrošina pietiekams iekšējā kapitāla daudzums, ja tās uztur pretējas pozīcijas

akciju indeksa termiņa darījumos, kuriem atšķiras termiņi, sastāvs vai abi šie faktori kopā.

Piemērojot Regulas *[inserted by OP]* 334. pantā minēto procedūru, iestādes nodrošina, ka to rīcībā ir pietiekams iekšējā kapitāla apmērs pret zaudējuma risku, kas pastāv laikposmā no dienas, kad sākas saistības, līdz nākamajai darba dienai.

82. pants

Procentu likmes risks, kas izriet no netirdzniecības portfeļa darbībām

Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ievieš sistēmas tāda riska novērtēšanai un pārvaldībai, kas izriet no iespējamām procentu likmes izmaiņām, kuras ietekmē iestādes netirdzniecības darbības.

83. pants

Operacionālais risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno politiku un procedūras, lai novērtētu un pārvaldītu operacionālu risku, ieskaitot retus notikumus ar spēcīgu iedarbību. Iestādes precizē, kas ir operacionālais risks šīs politikas un šo procedūru vajadzībām.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izstrādāti ārkārtas situāciju un darbības nepārtrauktības plāni, lai nodrošinātu kredītiestādes spēju darboties nepārtraukti un ierobežot zaudējumus smagu darbības traucējumu gadījumā.

84. pants

Likviditātes risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm ir stabilas stratēģijas, politika, procesi un sistēmas, lai noteiktu, novērtētu, pārvaldītu un uzraudzītu likviditātes risku atbilstīgā laikposmā, arī dienas laikā, tā, lai nodrošinātu, ka iestādes saglabā atbilstīgus likviditātes rezervju līmeņus. Šīs stratēģijas, politiku, procesus un sistēmas pielāgo darījumu līnijām, valūtām, filiālēm un juridiskām personām, un tajos ietver atbilstīgus likviditātes izmaksu, ieguvumu un risku sadalījuma mehānismus.
2. Šā panta 1. punktā minētās stratēģijas, politika, procesi un sistēmas ir proporcionālas attiecībā pret iestādes sarežģītību, riska profilu un darbības jomu, kā arī vadības struktūras noteikto riska pielaišanas līmeni un atspoguļo iestādes nozīmīgumu katrā dalībvalstī, kurā tā īsteno uzņēmējdarbību. Iestādes paziņo par riska pielaišanas līmeni visās attiecīgajās darījumu līnijās.
3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes izstrādā metodikas finansējuma pozīciju noteikšanai, novērtēšanai, pārvaldībai un uzraudzībai. Šīs metodikas ietver pašreizējās un paredzamās materiālās naudas plūsmas, kas izriet no aktīviem,

pasīviem un ārpusbilances posteņiem un ir tajos, kā arī iespējamās saistības un reputācijas riska iespējamo ietekmi.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes nošķir ieķīlātos un neieķīlātos aktīvus, kas ir pieejami jebkurā brīdī, īpaši ārkārtas situācijās. Tās arī ņem vērā juridisko personu, kur atrodas aktīvi, valsti, kurā aktīvi ir likumīgi iegrāmatoti reģistrā vai kontā, kā arī to atbilstību, un tās uzrauga, kā aktīvus varētu laikus izmantot.
5. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes arī pievērš uzmanību spēkā esošajiem juridiskajiem, regulatīvajiem un operatīvajiem ierobežojumiem attiecībā uz likviditātes un neieķīlāto aktīvu iespējamo nodošanu starp saimnieciskajām vienībām, gan EEZ, gan ārpus tās.
6. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ņem vērā dažādus likviditātes riska mazināšanas instrumentus, starp tiem arī ierobežojumu sistēmu un likviditātes rezerves, lai nodrošinātu iespēju pārvarēt dažādas stresa situācijas, un pietiekami daudzveidīgu finansējuma struktūru, kā arī finansējuma avotu pieejamību. Šie faktori tiek regulāri pārskatīti.
7. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek ņemti vērā alternatīvi scenāriji par likviditātes pozīcijām un riska mazināšanu, kā arī tiek regulāri pārskatīti pieņēmumi, uz kuriem balstīti lēmumi attiecībā uz finansējuma pozīciju. Šajā nolūkā alternatīvie scenāriji attiecas jo īpaši uz ārpusbilances posteņiem un citām iespējamām saistībām, ieskaitot īpaši šim nolūkam izveidoto struktūru pārvēršanai vērtspapīros (SSPE) vai citu īpašam nolūkam paredzēto struktūru saistības, kā minēts Regulā [inserted by OP], attiecībā uz kurām iestāde darbojas kā sponsore vai nodrošina materiālu likviditātes atbalstu.
8. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ņem vērā iestādei specifisku, tirgus un kombinēto alternatīvo scenāriju potenciālo ietekmi. Tiek pievērsta uzmanība atšķirīgiem laikposmiem un stresa apstākļu dažādajām pakāpēm.
9. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes pielāgo savas stratēģijas, iekšējo politiku un ierobežojumus attiecībā uz likviditātes risku un izstrādā efektīvus ārkārtas situāciju plānus, ņemot vērā 7. punktā minēto alternatīvo scenāriju rezultātu.
10. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm ir izstrādāti likviditātes atveseļošanās plāni, kuros izklāstītas atbilstošas stratēģijas un atbilstīgi īstenošanas pasākumi, lai risinātu problēmas saistībā ar iespējamiem likviditātes deficītiem, tostarp attiecībā uz citā dalībvalstī izveidotām filiālēm. Šos plānus regulāri pārbauda, atjauno, pamatojoties uz 7. punktā minēto alternatīvo scenāriju rezultātu, ziņo par tiem augstākajai vadībai, kas savukārt tos apstiprina, lai būtu iespējams atbilstīgi pielāgot iekšējo politiku un procedūras. Iestādes jau iepriekš īsteno nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu likviditātes atveseļošanās plānu tūlītēju īstenošanu. Kredītiestādēm šādi operacionāli pasākumi ietver nodrošinājuma turēšanu, kas nekavējoties ir pieejams centrālajai bankai finansējuma vajadzībām. Tas ietver nodrošinājuma turēšanu, kurš nepieciešamības gadījumā ir citas dalībvalsts valūtā vai trešās valsts valūtā, ar kuru veic riska darījumus, un, ja tas nepieciešams operacionālai darbībai, uzņēmējas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā, kuras valūtā kredītiestāde ir uzņēmusies risku.

85. pants

Pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādei ir izstrādāta politika un procedūras attiecībā uz pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas riska noteikšanu, pārvaldību un uzraudzību. Rādītāji, kas liecina par pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas risku, ietver aizņemto līdzekļu īpatsvaru, ko nosaka saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 416. pantu, un neatbilstības starp aktīviem un pasīviem.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes piesardzīgi izskata pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas risku, pievēršot atbilstošu uzmanību iespējamam pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas riska pieaugumam, ko rada iestādes pašu kapitāla samazināšanās provizorisku vai faktisku zaudējumu rezultātā, atkarībā no piemērojamiem grāmatvedības noteikumiem. Šajā nolūkā iestādēm jāspēj izturēt dažādas stresa situācijas, kas ir saistītas ar pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas risku.

3. APAKŠIEDAĻA

PĀRVALDĪBA

86. pants

Pārvaldības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra nosaka un pārbauda, kā tiek īstenoti pārvaldības pasākumi, tostarp pienākumu nošķiršana iestādē un interešu konflikta novēršana, kas nodrošina efektīvu un apdomīgu iestādes pārvaldību.

Šie pasākumi atbilst šādiem principiem:

- (a) vadības struktūrai ir vispārējā atbildība par iestādi, ieskaitot arī iestādes stratēģisko mērķu, riska stratēģijas un iekšējās pārvaldības novērtēšanu un pārraudzīšanu;
- (b) vadības struktūra ir atbildīga par efektīvu augstākās vadības pārraudzību;
- (c) iestādes vadības struktūras priekšsēdētājs vienlaikus nepilda izpilddirektora pienākumus tajā pašā iestādē, ja vien kompetentās iestādes to nav pamatojušas un viņu pilnvarojušas.

Kompetentās iestādes nodrošina, ka vadības struktūra uzrauga un periodiski novērtē iestādes pārvaldības pasākumu efektivitāti un īsteno attiecīgus pasākumus, lai novērstu nepilnības.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes izveido iecelšanas komiteju, kuras sastāvā ir vadības struktūras locekļi, kuri attiecīgajā iestādē neveic nekādas izpildfunkcijas.

Iecelšanas komiteja pilda šādas funkcijas:

- (a) izvēlas un iesaka vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkcijas, kandidātus apstiprināšanai vadības struktūras vakanču aizpildīšanai. Šajā procesā iecelšanas komiteja izvērtē zināšanu, iemaņu, dažādības un pieredzes kopumu vadības struktūrā, sagatavo katrai amata vakancei paredzēto uzdevumu un nepieciešamo spēju aprakstu, kā arī izvērtē sagaidāmā darba slodzi;
- (b) periodiski izvērtē vadības struktūras organizatorisko struktūru, lielumu, sastāvu un darbības efektivitāti, sniedz ieteikumus vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkcijas, par nepieciešamajām izmaiņām;
- (c) periodiski izvērtē katra atsevišķa vadības struktūras locekļa un visu vadības struktūras locekļu kopējās zināšanas, iemaņas un pieredzi, kā arī ziņo par to vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkcijas;
- (d) periodiski pārskata vadības struktūras politiku tās augstākā līmeņa vadītāju atlasē un iecelšanā amatos un sniedz ieteikumus vadības struktūrai.

Veicot savus pienākumus, iecelšanas komiteja spēj izmantot visu veidu resursus, kurus tā uzskata par lietderīgiem, arī ārējo ekspertu konsultācijas, un šim mērķim saņem no iestādes pietiekamu finansējumu.

Kompetentās iestādes var atļaut iestādei neveidot atsevišķu iecelšanas komiteju, ņemot vērā iestādes darbību būtību, apjomu un sarežģītību.

Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem vadības struktūrai nav nekādu pilnvaru tās locekļu iecelšanas procesā, šo punktu nepiemēro.

87. pants

Vadības struktūra

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai visiem jebkuras iestādes vadības struktūras locekļiem vienmēr būtu pietiekami laba reputācija, pietiekamas zināšanas, iemaņas un pieredze, kā arī lai iestādes vadības struktūras locekļi ieguldītu pietiekami daudz laika savu pienākumu izpildē. Vadības struktūras locekļi it sevišķi rīkojas atbilstīgi turpmāk minētajām prasībām.
 - (a) Vadības struktūras locekļi iegulda pietiekami daudz laika savu pienākumu izpildē iestādē. Vienlaikus netiek apvienota vairāk par vienu no šīm kombinācijām:
 - (i) viens izpilddirektora amats un divi ar izpilddirektora vietu nesaistīti amati;
 - (ii) četri ar izpilddirektora vietu nesaistīti amati.

Izpilddirektora amatus vai ar izpilddirektora vietu nesaistītus amatus tajā pašā grupā uzskata par vienu direktora amatu.

Kompetentās iestādes var atļaut iestādes vadības struktūras loceklim apvienot vairāk direktora amatu, nekā atļauts, ja tas neliedz loceklim veltīt pietiekamu laiku savu funkciju īstenošanai iestādē, ņemot vērā individuālos apstākļus un iestādes darbību būtību, apjomu un sarežģītību.

- (b) Vadības struktūrai ir atbilstošas kolektīvās zināšanas, iemaņas un pieredze, lai varētu izprast iestādes darbības, tostarp galvenos riskus.
 - (c) Katrs vadības struktūras loceklis darbojas pēc godīguma, integritātes un neatkarības principa, lai nepieciešamības gadījumā efektīvi apstrīdētu augstākā līmeņa vadības lēmumus.
2. Kompetentās iestādes pieprasa iestādēm ieguldīt atbilstošus cilvēku un finanšu resursus, lai vadības struktūru locekļus ievadītu un apmācītu veicamajos pienākumos.
 3. Kompetentās iestādes pieprasa iestādēm ņemt vērā dažādību kā vienu no vadības struktūras locekļu atlases kritērijiem. Iestādes it sevišķi īsteno politiku, kas veicina vadības struktūras locekļu dzimuma, vecuma, ģeogrāfiskās izcelsmes, izglītības un profesionālo daudzveidību.
 4. Kompetentās iestādes izmanto informāciju, kas apkopota atbilstīgi Regulas [*inserted by OP*] 422. panta kritērijiem par informācijas izpaušanu, lai salīdzinātu dažādības prakses piemērus. Kompetentās iestādes sniedz EBI minēto informāciju. EBI izmanto šo informāciju, lai salīdzinātu dažādības praksi Savienības līmenī.
 5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu turpmāk minētos jēdzienus:
 - (a) vadības struktūras locekļa pietiekama laika veltīšana, lai īstenotu savas funkcijas, saistībā ar individuālajiem apstākļiem un iestādes darbību būtību, apjomu un sarežģītību, kas kompetentajām iestādēm ir jāņem vērā, kad tās atļauj iestādes vadības struktūras loceklim apvienot vairāk direktora amatu, nekā atļauts, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā;
 - (b) vadības struktūras atbilstīgās kopējās zināšanas, iemaņas un pieredze, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā;
 - (c) vadības struktūras locekļa spēja rīkoties pēc godīguma, integritātes un neatkarības principa, kā minēts 1. punkta c) apakšpunktā;
 - (d) atbilstoši cilvēku un finanšu resursi, lai vadības struktūru locekļus ievadītu un apmācītu veicamajos pienākumos, kā minēts 2. punktā;
 - (e) dažādība, kas jāņem vērā kā viens no vadības struktūras locekļu atlases kritērijiem, kā minēts 3. punktā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā

EBI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

88. pants

Atalgojuma politika

1. Kompetentās iestādes 88. panta 2. punktu līdz 91. pantu piemēro grupas, mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma līmenī, arī uzņēmumos, kas izveidoti ārzonas finanšu centros.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka, izstrādājot un piemērojot kopējo atalgojuma, arī algu un diskrecionāru pensiju, politiku attiecībā uz darbinieku kategorijām, tostarp augstāko vadību un tām personām, kas uzņemas risku vai veic kontroli, kā arī attiecībā uz visiem tiem darbiniekiem, kuru kopējais atalgojums liek iekļaut tos šajā atalgojuma grupā un kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, iestādes ievēro šādus principus tādā veidā un apmērā, kas atbilst to lielumam, iekšējai struktūrai un būtībai, darbības jomai un darbību sarežģītībai:
 - (a) atalgojuma politika ir samērojama ar pareizu un efektīvu riska pārvaldību, veicina to un nemudina riskēt, pārsniedzot iestādes pieļaujamā riska robežu;
 - (b) atalgojuma politika saskan ar iestādes uzņēmējdarbības stratēģiju, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm un aptver pasākumus, lai izvairītos no interešu konfliktiem;
 - (c) iestādes vadības struktūra, pildot uzraudzības funkcijas, pieņem un regulāri pārskata atalgojuma politikas pamatprincipus un atbild par tās īstenošanu;
 - (d) īstenojot atalgojuma politiku, vismaz reizi gadā veic vienotu un neatkarīgu iekšējo pārbaudi par tās atbilstību atalgojuma politikai un procedūrām, ko vadības struktūra ir pieņēmusi, pildot uzraudzības funkcijas;
 - (e) darbinieki, kas iesaistīti kontroles darbībās, ir neatkarīgi no uzņēmuma struktūrvienībām, kuras tie pārrauga, viņiem ir pienācīgas pilnvaras un atalgojums saskaņā ar to mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar viņu darbību, neatkarīgi no to uzņēmējdarbības jomu rezultātiem, kuras viņi kontrolē;
 - (f) augstāko amatpersonu, kas strādā ar riska pārvaldības un atbilstības jautājumiem, atalgojumu tieši pārrauga atalgojuma komiteja, kas minēta 91. pantā, vai, ja šāda komiteja nav izveidota, vadības struktūra, pildot uzraudzības funkcijas.

89. pants

Iestādes, kas gūst priekšrocības no valdības īstenotajiem intervences pasākumiem

Attiecībā uz iestādēm, kas gūst priekšrocības no valdības īstenotajiem ārkārtas intervences pasākumiem, papildus 88. panta 2. punktā noteiktajiem principiem piemēro šādus principus:

- (a) mainīgais atalgojums ir stingri ierobežots tā, ka tas veido procentuālu daļu no kopējā tīrā ienākuma, ja šāds atalgojums nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu un laicīgu valdības atbalsta izmantošanas izbeigšanu;

- (b) attiecīgās kompetentās iestādes pieprasa iestādēm pārstrukturēt atalgojuma sistēmu tā, lai to saskaņotu ar pareizu riska pārvaldību un ilgtermiņa izaugsmi, attiecīgā gadījumā nosakot atalgojuma ierobežojumus tām personām, kuras faktiski vada kredītiestādes uzņēmējdarbību 13. panta 1. punkta nozīmē;
- (c) mainīgo atalgojumu, ja tas nav pamatots, neizmaksā tām personām, kuras faktiski vada iestādes uzņēmējdarbību 13. panta 1. punkta nozīmē.

90. pants

Atalgojuma mainīgie elementi

1. Attiecībā uz atalgojuma mainīgajiem elementiem papildus 88. panta 2. punktā noteiktajiem principiem piemēro šādus principus:
 - (a) ja atalgojums ir atkarīgs no veikto darbību rezultāta, kopējo atalgojuma summu aprēķina pēc konkrētās personas darbības un iesaistītās uzņēmējdarbības vienības un visas iestādes darbības kopējo rezultātu apkopota novērtējuma, un, novērtējot individuālas darbības rādītājus, tiek ņemti vērā gan finansiāli, gan citi kritēriji;
 - (b) darbības novērtējums notiek, pamatojoties uz daudzgadu sistēmu, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas process balstās uz darbības rādītājiem ilgtermiņā un ka to atalgojuma daļu, kuras balstās uz darbības rādītājiem, faktiskā samaksa ir sadalīta visa tā laika posma garumā, kurā ņem vērā kredītiestādes uzņēmējdarbības ciklu un tās uzņēmējdarbības riskus;
 - (c) kopējais mainīgais atalgojums neierobežo iestādes spēju stiprināt kapitāla bāzi;
 - (d) garantētu mainīgo atalgojumu piešķir izņēmuma kārtā un tikai saistībā ar jaunu darbinieku pieņemšanu darbā, un ne ilgāk par pirmo darba gadu;
 - (e) kopējās atalgojuma summas nemainīgā un mainīgā daļa ir atbilstīgi līdzsvarota; nemainīgā daļa ir pietiekami liela attiecībā pret kopējo atalgojuma summu, lai varētu piemērot pilnīgi elastīgu politiku attiecībā uz mainīgo atalgojuma daļu, tostarp arī iespēju neizmaksāt mainīgo atalgojuma daļu;
 - (f) iestādes nosaka piemērotas nemainīgās un mainīgās atalgojuma daļas proporcijas kopējā atalgojumā;
 - (g) maksājumi, kas saistīti ar līguma ātrāku izbeigšanu, atspoguļo darbības rezultātus visā laika posmā un ir izstrādāti tā, lai neatlīdzinātu zaudējumus;
 - (h) darbības rezultātu vērtēšanā, ko izmanto, lai aprēķinātu mainīgās atalgojuma daļas vai mainīgo atalgojuma daļu kopumu, ņem vērā visu veidu tā brīža un turpmākos riskus un izmaksas, ko rada spēkā esošās kapitāla un likviditātes prasības;
 - (i) kredītiestādē, sadalot mainīgo atalgojuma daļu, ņem vērā arī visus tā brīža un turpmākos riskus;

(j) mainīgā atalgojuma būtisku daļu, proti, vismaz 50 %, līdzsvaroti veido šādas sastāvdaļas:

(i) akcijas vai līdzvērtīgas īpašumtiesību intereses, ko nosaka konkrētās iestādes juridiskā struktūra, vai ar akcijām saistīti instrumenti, vai līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti biržu sarakstos neiekļautu iestāžu gadījumā;

(ii) attiecīgā gadījumā citi finanšu instrumenti Regulas [*inserted by OP*] 49. panta nozīmē, kas adekvāti atspoguļo iestādes kredīta kvalitāti parastās situācijās.

Šajā apakšpunktā minētajiem instrumentiem piemēro pienācīgu aiztures stratēģiju, kura ir izstrādāta, lai stimulus saskaņotu ar iestādes ilgtermiņa interesēm. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var noteikt ierobežojumus šo instrumentu veidiem un struktūrai vai attiecīgā gadījumā dažus instrumentus aizliegt. Šo apakšpunktu piemēro gan mainīgajai atalgojuma daļai, kas ir atlikta saskaņā ar k) apakšpunktu, gan neatliktajai mainīgajai atalgojuma daļai;

(k) mainīgās atalgojuma daļas būtisku procentuālo daļu, proti, vismaz 40 %, atliek vismaz uz trīs līdz pieciem gadiem, un to pareizi pielāgo uzņēmējdarbības veidam, tā riskiem un attiecīgā darbinieka darbībām.

Atalgojumu, kas jāizmaksā saskaņā ar atlikta maksājuma noteikumiem, izmaksā vienīgi proporcionāli pa daļām. Ja atalgojuma mainīgā daļa ir īpaši liela summa, atliek vismaz 60 % no summas. Atlikta maksājuma termiņa ilgumu nosaka atbilstīgi uzņēmējdarbības ciklam, uzņēmējdarbības veidam, riskiem un attiecīgo darbinieku darbībai;

(l) mainīgo atalgojumu, arī atlikto maksājuma daļu, izmaksā vai piešķir tikai tad, ja tā ir ilgtspējīga atbilstoši iestādes vispārējam finanšu stāvoklim un pamatota ar iestādes, tās apakšstruktūras un attiecīgās personas darbības rezultātiem.

Neskarot vispārējos principus valstu līgumtiesību un darba tiesību aktos, kopējais mainīgais atalgojums parasti ievērojami samazinās, ja iestādes finanšu rādītāji pasliktinās vai kļūst negatīvi, un tas attiecas gan uz pašreizējo atalgojumu, gan uz iepriekš nopelnītās summas izmaksāšanu, arī izmantojot *malus* vai atgūšanas tiesību mehānismu;

(m) pensiju politika atbilst kredītiestādes uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm.

Ja darbinieks pārtrauc darba attiecības ar iestādi pirms pensionēšanās, iestāde tur diskrecionāro pensijas pabalstu piecus gadus j) apakšpunktā minēto instrumentu veidā. Ja darbinieks pārtrauc darba attiecības ar kredītiestādi pensionēšanās dēļ, kredītiestāde maksā diskrecionāro pensijas pabalstu j) apakšpunktā minēto instrumentu veidā, piemērojot piecu gadu aiztures periodu;

(n) darbiniekiem jāaņem neizmantot personīgā riska ierobežošanas stratēģijas vai ar atalgojumu un atbildību saistītu apdrošināšanu, lai mazinātu paredzētās riska korekcijas ietekmi atalgojuma nosacījumos;

- (o) mainīgo atalgojumu neizmaksā, izmantojot instrumentus vai metodes, kas veicina šīs direktīvas vai Regulas [inserted by OP] prasību nepildīšanu.
2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus attiecībā uz kritērijiem, saskaņā ar kuriem nosaka atbilstīgu attiecību starp kopējā atalgojuma nemainīgo un mainīgo daļu, kā minēts e) apakšpunktā, un precīzē instrumentu grupas, kas atbilst j) apakšpunkta ii) punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

EBI līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

91. pants

Atalgojuma komiteja

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes, kas ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un būtības, kā arī darbības jomas un darbību sarežģītības ziņā, izveido atalgojuma komiteju. Atalgojuma komiteja tiek veidota tā, lai tā varētu sniegt kompetentu un neatkarīgu atzinumu par atalgojuma politiku un praksi un par stimuliem, kas izstrādāti, lai pārvaldītu risku, kapitālu un likviditāti.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka atalgojuma komiteja ir atbildīga par tādu lēmumu sagatavošanu, kas saistīti ar atalgojumu, tostarp tādu lēmumu, kuri ietekmē attiecīgās kredītiestādes risku un riska pārvaldību un kuri jāpieņem vadības struktūrai, pildot tās uzraudzības funkcijas. Atalgojuma komitejas priekšsēdētājs un locekļi ir vadības struktūras locekļi, kuri attiecīgajā kredītiestādē neveic nekādas izpildfunkcijas. Gatavojot šādus lēmumus, atalgojuma komiteja ņem vērā iestādes akcionāru, ieguldītāju un citu ieinteresēto personu ilgtermiņa intereses.

III IEDAĻA

UZRAUDZĪBAS PĀRSKATĪŠANAS UN NOVĒRTĒŠANAS PROCESS

92. pants

Uzraudzības pārskatīšana un novērtēšana

1. Ņemot vērā 94. pantā noteiktos tehniskos kritērijus, kompetentās iestādes pārskata plānus, stratēģijas, procedūras un mehānismus, kurus iestādes īsteno, lai izpildītu šīs direktīvas un Regulas [inserted by OP] noteikumus, un novērtē riskus, kuriem iestādes varētu būt pakļautas, un riskus, kurus iestāde rada finanšu sistēmai, ņemot vērā sistēmisku risku noteikšanu un mērīšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 23. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētā pārskatīšana un novērtēšana ietver visas šīs direktīvas prasības.
3. Pamatojoties uz 1. punktā minēto pārskatīšanu un novērtēšanu, kompetentās iestādes nosaka, vai iestāžu īstenotie plāni, stratēģijas, procedūras un mehānismi un iestāžu rīcībā esošais pašu kapitāls nodrošina pareizu pārvaldību un risku segumu.
4. Kompetentās iestādes nosaka 1. punktā minētās pārskatīšanas un novērtēšanas biežumu un intensitāti, ņemot vērā attiecīgās iestādes lielumu, sistēmisko nozīmi, būtību, apjomu un darbību sarežģītību un ievērojot proporcionalitātes principu. Pārskatu un novērtējumu atjaunina vismaz reizi gadā.

93. pants

Jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību uzraudzība

1. Ja uz jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību attiecas līdzvērtīgi noteikumi saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, it īpaši saistībā ar uz risku pamatotu uzraudzību, vienotās uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par meitasuzņēmumu uzraudzību, var šai jauktajai finanšu kontrolāciju sabiedrībai piemērot vienīgi Direktīvas 2002/87/EK noteikumus.
2. Ja uz jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību attiecas līdzvērtīgi noteikumi saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, it īpaši saistībā ar uz risku pamatotu uzraudzību, vienotās uzraudzības iestāde, vienojoties ar apdrošināšanas nozares grupas uzraudzības iestādi, var šai jauktajai finanšu kontrolāciju sabiedrībai piemērot vienīgi tās direktīvas noteikumus, kura saistīta ar nozīmīgāko finanšu nozari, kā ir noteikts Direktīvas 2002/87/EK 3. panta 2. punktā.
3. Vienotās uzraudzības iestāde informē EBI un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI), kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010⁴⁰, par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu.
4. EBI, EAAPI un EVTI, izmantojot apvienoto komiteju, kas norādīta minēto regulu 54. pantā, izstrādā pamatnostādnes, kas paredzētas, lai apvienotu uzraudzības praksi, un trīs gadu laikā pēc minēto pamatnostādņu pieņemšanas, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu.

Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010⁴¹ 10. līdz 14. pantā.

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK, OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK, OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

94. pants

Uzraudzības pārskatīšanas un novērtēšanas tehniskie kritēriji

1. Papildus kredītriskiem, tirgus riskiem un operacionālajiem riskiem pārskatīšana un novērtēšana, ko kompetentās iestādes veic saskaņā ar 92. pantu, ietver:
 - (a) rezultātus stresa testos, ko iestādes veikušas, piemērojot uz iekšējiem reitingiem pamatotu (*IRB*) pieeju;
 - (b) iestāžu pakļautību koncentrācijas riskam un šā riska pārvaldību, ieskaitot to, kā tās ievēro Regulas [inserted by OP] Ceturtajā daļā un šīs direktīvas 79. pantā paredzētos noteikumus;
 - (c) iestāžu ieviestās kārtības un procedūru stabilitāti, piemērotību un piemērošanas veidu atlikušā riska pārvaldībai, kas saistīts ar atzītu kredītriska mazināšanas metožu izmantošanu;
 - (d) apmēru, kādā iestādes pašu kapitāls ir pietiekams attiecībā pret vērtspapīros pārvērstiem aktīviem, ņemot vērā darījuma ekonomisko būtību, tostarp panākto riska nodošanas pakāpi;
 - (e) iestāžu pakļautību likviditātes riskam, šā riska novērtēšanu un pārvaldību, tai skaitā alternatīvo scenāriju analīzi izstrādi, riska mazināšanas faktoru (it īpaši likviditātes rezervju līmeņa, sastāva un kvalitātes) pārvaldību un efektīvus ārkārtas situāciju plānus;
 - (f) diversifikācijas iedarbības ietekmi un kā šādu ietekmi iekļauj riska novērtēšanas sistēmā;
 - (g) rezultātus stresa testos, ko iestādes veikušas, izmantojot iekšējo modeli, lai aprēķinātu tirgus riska pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas [inserted by OP] Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļu;
 - (h) iestāžu risku ģeogrāfisko atrašanās vietu;
 - (i) iestādes uzņēmējdarbības modeli.
2. Šā panta 1. punkta e) apakšpunkta nolūkos kompetentās iestādes regulāri veic iestāžu kopējās likviditātes riska pārvaldības vispusīgu novērtēšanu un veicina pareizas iekšējās metodikas izstrādi. Veicot šo pārskatīšanu, kompetentās iestādes ņem vērā iestāžu nozīmi finanšu tirgos. Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī pienācīgi ņem vērā savu lēmumu potenciālo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs.
3. Kompetentās iestādes uzrauga, vai iestāde ir sniegusi netiešu atbalstu pārvēršanai vērtspapīros. Ja izrādās, ka iestāde ir sniegusi netiešu atbalstu vairāk nekā vienā gadījumā, kompetentā iestāde veic atbilstošus pasākumus, kas atspoguļo aizvien pieaugošās izredzes, ka iestāde nākotnē turpinās atbalstīt pārvēršanu vērtspapīros, un tādējādi netiks panākta ievērojama riska nodošana.

4. Lai veiktu šīs direktīvas 92. panta 3. punktā minēto noteikšanu, kompetentās iestādes izvērtē, vai vērtējuma korekcijas attiecībā uz pozīcijām/portfeļiem tirdzniecības portfeli, kā izklāstīts Regulas [inserted by OP] 100. pantā, ļauj iestādēm normālos tirgus apstākļos pārdot tās pozīcijas vai ierobežot to risku īsā laika periodā bez materiālu zaudējumu radīšanas.
5. Kompetento iestāžu veiktā pārskatīšana un novērtēšana iekļauj iestāžu pakļautību procentu likmju riskam, ko rada netirdzniecības darbības. Gadījumos, kad iestāžu ekonomiskā vērtība pazeminās par vairāk nekā 20 % no to pašu kapitāla pēkšņu un negaidītu procentu likmju izmaiņu gadījumā, ir nepieciešams veikt pasākumus, kuru apjomu nosaka kompetentās iestādes un dažādām iestādēm tie nav atšķirīgi.
6. Kompetento iestāžu veiktajā pārskatīšanā un novērtēšanā ir ietverta iestāžu pakļautība pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas riskam, par ko liecina pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas rādītāji, tostarp aizņemto līdzekļu īpatsvars, kas noteikts saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 416. pantu. Nosakot iestāžu aizņemto līdzekļu īpatsvara atbilstību un iestāžu īstenoto plānu, stratēģiju, procedūru un mehānismu piemērotību pārmērīgas aizņemto līdzekļu izmantošanas riska pārvaldībai, kompetentās iestādes var ņemt vērā šo iestāžu uzņēmējdarbības modeli.
7. Kompetento iestāžu veiktā pārskatīšana un novērtēšana ietver iestāžu vadības kārtību, to korporatīvo kultūru un vērtības un vadības struktūras locekļu spēju veikt savus pienākumus. Īstenojot šo pārskatīšanu un novērtēšanu, kompetentās iestādes pārskata vismaz vadības struktūras un tās komiteju sanāksmju darba kārtības un pavaddokumentus un vadības struktūras darbības iekšējā vai ārējā novērtējuma rezultātus.

95. pants

Uzraudzības pasākumu piemērošana iestāžu veidam

1. Ja kompetentās iestādes saskaņā ar 92. pantu nosaka, ka konkrēta veida iestādes ir vai varētu būt pakļautas līdzīgiem riskiem vai rada līdzīgus riskus finanšu sistēmai, tās var šāda veida iestādēm līdzīgi piemērot 98. un 99. pantu.

Iestāžu veidu var jo īpaši noteikt saskaņā ar 94. panta 1. punkta h) un i) apakšpunktā minētajiem kritērijiem.
2. Kompetentās iestādes informē EBI, ja tās piemēro 1. punktu. EBI pārrauga uzraudzības prakses un izdod pamatnostādnes, lai noteiktu, kā jānovērtē līdzīgi riski. Šīs pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

96. pants

Uzraudzības pārbaudes programma

1. Kompetentās iestādes tām iestādēm, kuras tās uzrauga, vismaz vienu reizi gadā pieņem uzraudzības pārbaudes programmu. Šādā programmā ņem vērā uzraudzības

pārskatīšanas un novērtēšanas procesu saskaņā ar 92. pantu. Tajā ir iekļauti šādi elementi:

- (a) norāde par to, kā kompetentās iestādes plāno īstenot savus uzdevumus un iedalīt resursus;
- (b) norāde par to, kuras iestādes ir paredzēts pakļaut paplašinātai uzraudzībai, un noteikumi šādai uzraudzībai, kā ir noteikts 3. punktā;
- (c) plāns pārbaudēm uz vietas telpās, kuras izmanto iestāde, ieskaitot tās filiāles un meitasuzņēmumus, kas atrodas citās dalībvalstīs, saskaņā ar 53., 114. un 116. pantu.

2. Uzraudzības pārbaudes programmās ir iekļautas šādas iestādes:

- (a) iestādes, kurām 94. panta 1. punkta g) apakšpunktā un 97. pantā minētā stresa testa rezultāti vai saskaņā ar 92. pantu veiktās uzraudzības pārskatīšanas un novērtēšanas procesa rezultāti liecina par būtisku risku to esošajai finanšu stabilitātei vai liecina par šīs direktīvas un Regulas [*inserted by OP*] prasību pārkāpumiem;
- (b) iestādes, kuras finanšu sistēmai rada sistēmisku risku;
- (c) jebkuras citas iestādes, kurām kompetentās iestādes to uzskata par nepieciešamu.

3. Ja tas uzskatāms par atbilstīgu saskaņā ar 92. pantu, nepieciešamības gadījumā var īstenot vienu vai vairākus no šiem pasākumiem:

- (a) iestādes pārbaužu uz vietas skaita vai biežuma palielinājums;
- (b) kompetentās iestādes pastāvīga klātbūtne iestādē;
- (c) papildu vai biežāki iestādes ziņojumi;
- (d) papildu vai biežāka iestādes operacionālo, stratēģisko vai uzņēmējdarbības plānu pārskatīšana;
- (e) tematiskas pārbaudes, uzraugot konkrētus riskus, kas varētu īstenoties.

97. pants

Uzraudzības stresa tests

1. Kompetentās iestādes tām iestādēm, kuras tās uzrauga, ik gadu veic uzraudzības stresa testus, ja pārskatīšanas un novērtēšanas process saskaņā ar 92. pantu liecina, ka šādi testi ir nepieciešami, un ja stresa testi, kas veikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 32. pantu, nav pietiekami, ņemot vērā saskaņā ar 92. pantu veiktā procesa rezultātu.

2. EBI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai nodrošinātu to, ka kompetentās iestādes, īstenojot ikgadējos uzraudzības stresa testus, izmanto kopējo metodiku.

98. pants

Atļaujas izmantot iekšējās pieejas pastāvīga pārskatīšana

1. Kompetentās iestādes nepārtraukti pārskata vai vismaz ik pēc trīs gadiem atkārtoti izvērtē iestādes atbilstību iekšējām pieejām. Īpašu uzmanību tās pievērš izmaiņām iestādes uzņēmējdarbībā un šo pieeju piemērošanai jauniem produktiem.
2. Iestādēm, kurām ir piešķirta atļauja izmantot iekšējās pieejas, kompetentās iestādes it īpaši pārskata un izvērtē to, vai iestāde izmanto pareizi izstrādātas un aktuālas metodes un praksi.
3. Ja attiecībā uz iekšējā tirgus riska modeli daudzās novirzes, kas minētas Regulas [inserted by OP] 355. pantā, liecina, ka modelis nav pietiekami precīzs, kompetentās iestādes atsauc atļauju izmantot iekšējo modeli vai arī piemēro atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka modelis tiek nekavējoties uzlabots.
4. Ja iestādei ir atļauts izmantot iekšējo pieeju, bet pieeja vairs neatbilst piemērojamajām prasībām, kompetentās iestādes pieprasa iestādei iesniegt plānu, kā atjaunot atbilstību prasībām, un nosaka termiņu tā īstenošanai. Kompetentās iestādes pieprasa uzlabot plānu, ja ir maz ticams, ka ar to varēs panākt pilnīgu atbilstību, vai ja termiņš nav atbilstīgs. Ja ir maz ticams, ka iestāde varētu atjaunot atbilstību pienācīgā termiņā, atļauja izmantot iekšējo pieeju tiek atcelta vai ierobežota līdz jomām, kurās atbilstība ir panākta, vai jomām, kurās atbilstību var panākt pienācīgā termiņā. Ja ir iespējams, ka neatbilstība noved pie nepietiekama pašu kapitāla, kompetentās iestādes savlaicīgi pieprasa samērot papildu pašu kapitālu. Kompetentās iestādes uzrauga plāna īstenošanu un, ja iestāde būtiski atpaliek no sava plāna, piemēro atbilstošas sankcijas saskaņā ar 64. pantu.
5. Lai Savienībā sekmētu pastāvīgu iekšējo pieeju stabilitāti, EBI analizē iekšējās pieejas dažādās iestādēs, ieskaitot saistību neizpildes definīcijas īstenošanas konsekvenci un to, kā šīs iestādes rīkojas ar līdzīgiem riskiem vai riska darījumiem.

EBI izstrādā pamatnostādnes, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantā, ietverot kritērijus, kas izmantojami minētās analīzes pamatā.

Kompetentās iestādes šo analīzi un kritērijus ņem vērā, lai pārskatītu atļaujas, ko tās piešķir iestādēm, lai tās varētu izmantot iekšējās pieejas.

IV IEDAĻA

UZRAUDZĪBAS PASĀKUMI

99. pants

Uzraudzības pasākumi

1. Kompetentās iestādes pieprasa jebkurai iestādei agrīnā posmā veikt nepieciešamos pasākumus, lai risinātu attiecīgās problēmas šādos apstākļos:
 - (a) iestāde neatbilst šīs direktīvas prasībām;
 - (b) iestāde, visticamāk, pārkāps šīs direktīvas prasības.
2. Šā panta 1. punkta nolūkos kompetentajām iestādēm ir 64. pantā minētās pilnvaras.

100. pants

Īpašas pašu kapitāla prasības

1. Kompetentās iestādes nosaka īpašas pašu kapitāla prasības, kas saistītas ar riskiem, uz kuriem neattiecas Regulas [inserted by OP] 1. pants, vismaz tām iestādēm, kas neatbilst Regulas [inserted by OP] 72. līdz 74. panta un 382. panta prasībām vai attiecībā uz kurām ir konstatēts negatīvs rezultāts saistībā ar 92. panta 3. punktā aprakstīto jautājumu, ja ir maz ticams, ka citu pasākumu piemērošana pati par sevi piemērotā termiņā pietiekami uzlabos plānus, procedūras, mehānismus un stratēģijas.
2. Lai noteiktu atbilstīgu pašu kapitāla apjomu, pamatojoties uz pārskatīšanu un novērtēšanu, ko veic saskaņā ar 92. pantu, kompetentās iestādes novērtē, vai papildus kapitāla prasībām vajadzīgas vēl kādas īpašas prasības attiecībā uz pašu kapitālu, kas vajadzīgas, lai aptvertu iestādes faktiskos vai varbūtējos riskus, ņemot vērā turpmāk minēto:
 - (a) 72. pantā noteiktos iestādes novērtējuma procesa kvantitātes un kvalitātes rādītājus;
 - (b) 73. un 74. pantā noteiktos iestādes plānus, procedūras un mehānismus;
 - (c) saskaņā ar 92. pantu veiktās pārskatīšanas un novērtēšanas rezultātu.
3. Ja iestāde saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 367. panta 5. punktu informē kompetento iestādi, ka pantā minētā stresa testa rezultāti būtiski pārsniedz tās pašu kapitāla prasības attiecībā uz korelācijas tirdzniecības portfeli, kompetentās iestādes konkrētu pašu kapitāla prasību izskata attiecībā pret korelācijas tirdzniecības portfeli, lai nosegtu šo pārsniegumu.

101. pants

Īpašas publicēšanas prasības

1. Dalībvalsts pilnvaro kompetentās iestādes pieprasīt iestādēm:
 - (a) publicēt Regulas [*inserted by OP*] Astotajā daļā noteikto informāciju biežāk nekā vienu reizi gadā un noteikt termiņus šai publicēšanai;
 - (b) izmantot īpašus informācijas nesējus un vietas tādām publikācijām, kas nav finanšu pārskati; dalībvalstis pilnvaro kompetentās iestādes pieprasīt mātesuzņēmumiem ik gadu publicēt, vai nu pilnībā vai kā atsauci uz ekvivalentu informāciju, to juridiskās struktūras un iestāžu grupas pārvaldības un organizatoriskās struktūras aprakstu saskaņā ar 14. panta 3. punktu, 73. panta 1. punktu un 104. panta 2. punktu.

102. pants

Uzraudzības pārskatīšanas, novērtēšanas un uzraudzības pasākumu konsekvence

1. Kompetentās iestādes informē EBI par:
 - a) to, kā darbojas to pārskatu un novērtējumu sistēma, kas minēta 92. pantā;
 - b) metodiku, ko tās izmanto, pieņemot 94. panta 3. punktā un 97., 98. un 99. pantā minētos lēmumus par sistēmām, kuras minētas a) apakšpunktā.

Kompetentās iestādes informē EBI par tiem lēmumiem, iekļaujot to pamatojumus, kurus tās ir pieņēmušas saskaņā ar 94. panta 3. punktu un 97., 98. un 99. pantu.
2. EBI reizi gadā sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs nodaļas noteikumu piemērošanas konverģenci dalībvalstīs.

Lai paaugstinātu konverģences pakāpi, EBI veic salīdzinošo izvērtēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 30. pantu.
3. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:
 - a) šā panta 1. punktā un 92. pantā minēto pārskatīšanas un novērtēšanas sistēmu kopējās procedūras un metodiku;
 - b) kritērijus attiecībā uz 75. līdz 85. pantā minēto risku organizēšanu un apstrādi un kritērijus 92. pantā minētajai kompetento iestāžu veiktajai pārskatīšanai un novērtēšanai.
4. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

EBI iesniedz 3. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

V IEDAĻA

PIEMĒROŠANAS PAKĀPE

103. pants

Iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas process

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai katra iestāde, kas nav ne meitasuzņēmums dalībvalstī, kur tā ir saņēmusi atļauju un tiek uzraudzīta, ne mātesuzņēmums, un katra iestāde, kas nav iekļauta konsolidācijā saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 17. pantu, 72. pantā noteiktās saistības izpildītu individuāli.

Kompetentās iestādes var atbrīvot no 72. panta piemērošanas iestādi, kura atbilst Regulas [inserted by OP] 9. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

Ja kompetentās iestādes atsakās no tiesībām piemērot pašu kapitāla prasības konsolidēti saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 14. pantu, 72. panta prasības piemēro individuāli.

2. Kompetentās iestādes pieprasa, lai mātesuzņēmumi, kas ir iestādes, dalībvalstī pildītu — tādā apjomā un veidā, kāds noteikts Regulas [inserted by OP] 16. pantā — pienākumus, kas noteikti 72. pantā, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli.
3. Kompetentās iestādes pieprasa, lai iestādes, kuras kontrolē mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, vai mātesuzņēmums, kas ir jaukta kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, pildītu — tādā apjomā un veidā, kā noteikts Regulas [inserted by OP] 16. pantā — pienākumus, kas noteikti 72. pantā, pamatojoties uz šīs finanšu kontrolāciju sabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli.

Ja mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, vai mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, kontrolē vairāk nekā vienu iestādi, šā punkta pirmo daļu piemēro tikai iestādei, uz kuru saskaņā ar 106. pantu attiecas vienotā uzraudzība.

4. Kompetentās iestādes prasa, lai iestādes, kas ir meitasuzņēmumi, 72. pantā paredzētās prasības piemērotu daļēji konsolidēti, ja šīm iestādēm vai mātesuzņēmumam, ja tas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība vai jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, trešā valstī ir meitasuzņēmums, kas ir iestāde, finanšu iestāde vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 5. punktā, vai ja tām ir līdzdalība šādā uzņēmumā.
5. Konsolidēto finanšu stāvokli nosaka saskaņā ar Regulas [inserted by OP] Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļas 2. un 3. iedaļu.

104. pants

Iestādes plāni, procedūras un mehānismi

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai iestādes individuāli izpildītu II iedaļā noteiktās saistības, ja vien dalībvalsts neizmanto atkāpi, kas paredzēta saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 6. pantu.
2. Kompetentās iestādes pieprasa, lai mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, šīs nodaļas II iedaļā noteiktās saistības izpildītu konsolidēti vai daļēji konsolidēti, nolūkā nodrošināt, ka to plāni, procedūras un mehānismi, kas prasīti minētajos noteikumos, ir konsekventi un kārtīgi saskaņoti un ka ir iespējams sagatavot jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem. It īpaši tiem ir jānodrošina, lai meitasuzņēmumi, uz kuriem šī direktīva neattiecas, īstenotu plānus, procedūras un mehānismus, nolūkā nodrošināt atbilstību minētajiem noteikumiem.
3. Saistības, kas izriet no šīs nodaļas II iedaļas un kas attiecas uz meitasuzņēmumiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas, nav piemērojamas, ja ES mātesuzņēmums, kas ir kredītiestāde vai kredītiestāde, kuru kontrolē ES mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka II iedaļas piemērošana ir nelikumīga saskaņā ar tās trešās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas meitasuzņēmums.

105. pants

Pārskatīšana un novērtēšana, un uzraudzības pasākumi

1. Kompetentās iestādes piemēro III iedaļā paredzēto pārskatīšanas un novērtēšanas procedūru un IV iedaļā paredzētos uzraudzības pasākumus saskaņā ar Regulas [inserted by OP] prasību piemērošanas pakāpi, kas paredzēta minētās regulas Pirmās daļas I sadaļā.
2. Ja kompetentās iestādes atsakās no tiesībām piemērot pašu kapitāla prasības konsolidēti saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 14. pantu, šās direktīvas 92. panta prasības ieguldījumu sabiedrību uzraudzībai ir piemērojamas individuāli.

3. nodaļa

Vienotā uzraudzība

I IEDAĻA

VIENOTĀS UZRAUDZĪBAS VEIKŠANAS PRINCIPI

106. pants

Vienotās uzraudzības iestādes noteikšana

1. Ja mātesuzņēmums ir mātesuzņēmums, kas ir iestāde dalībvalstī, vai ES mātesuzņēmums, kas ir iestāde, vienoto uzraudzību veic kompetentās iestādes, kuras šim mātesuzņēmumam izsniegušas atļauju.
2. Ja iestādes mātesuzņēmums ir mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, vai mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, vai ES mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, tad vienoto uzraudzību veic kompetentās iestādes, kuras iestādei ir izsniegušas atļauju.
3. Ja iestādēm, kam atļauja ir izsniegta divās vai vairākās dalībvalstīs, ir viens un tas pats mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī vai jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, vai viens un tas pats ES mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai viens un tas pats ES mātesuzņēmums, kurš ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, tad vienoto uzraudzību veic tās iestādes kompetentās iestādes, kurai atļauja ir izsniegta dalībvalstī, kurā izveidota finanšu kontrolāciju sabiedrība vai jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība.

Ja iestādēm, kam atļauja ir izsniegta divās vai vairākās dalībvalstīs, mātesuzņēmumi ir vairāk nekā viena finanšu kontrolāciju sabiedrība vai jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība ar galvenajiem birojiem dažādās dalībvalstīs un ja katrā no šīm dalībvalstīm ir kredītiestāde, tad vienoto uzraudzību veic tās kredītiestādes kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība.

4. Ja vairāk nekā vienai iestādei, kam atļauja ir piešķirta Savienībā, mātesuzņēmums ir viena un tā pati finanšu kontrolāciju sabiedrība vai viena un tā pati jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība un ja nevienai no šīm iestādēm nav piešķirta atļauja dalībvalstī, kurā izveidota finanšu kontrolāciju sabiedrība vai jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, tad vienoto uzraudzību veic tā kompetentā iestāde, kas izsniegusi atļauju iestādei ar lielāko bilances vērtību, kuru šīs direktīvas nolūkos uzskata par iestādi, ko kontrolē ES mātesuzņēmums, kurš ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmums, kurš ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība.

5. Atsevišķos gadījumos kompetentās iestādes var pēc savstarpējas vienošanās atteikties no 1. un 2. punktā minētajiem kritērijiem, ja to piemērošana būtu neatbilstīga, ņemot vērā attiecīgās iestādes un to darbības relatīvo nozīmību dažādās valstīs, un norīkot citu kompetento iestādi vienotās uzraudzības veikšanai. Šajos gadījumos pirms lēmuma pieņemšanas kompetentās iestādes dod iespēju attiecīgi ES mātesuzņēmumam, kas ir iestāde, ES mātesuzņēmumam, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, ES mātesuzņēmumam, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai iestādei ar lielāko bilances vērtību izteikt savu atzinumu par šo lēmumu.
6. Kompetentās iestādes paziņo Komisijai un EBI par jebkuru vienošanos, uz ko attiecas 5. punkts.

107. pants

Uzraudzības darbību koordinēšana, ko veic vienotās uzraudzības iestāde

1. Papildus saistībām, ko uzliek šīs direktīvas un Regulas [*inserted by OP*] noteikumi, vienotās uzraudzības iestāde veic šādus uzdevumus:
 - (a) tādas informācijas apkopošana un izplatīšana, kas ir noderīga vai būtiska parastās un ārkārtas situācijās;
 - (b) uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana parastās situācijās, tostarp saistībā ar VII sadaļas 3. nodaļā minētajām darbībām, sadarbojoties ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm;
 - (c) uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana sadarbībā ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm un, ja nepieciešams, ar centrālajām bankām, sagatavojoties ārkārtas situācijām un to laikā, tostarp iestāžu vai finanšu tirgu nelabvēlīgas attīstības laikā, ja iespējams, izmantojot esošos saziņas kanālus, lai vienkāršotu krīzes pārvaldību.
2. Gadījumos, kad vienotās uzraudzības iestāde nespēj veikt šā panta 1. punktā minētos uzdevumus vai kad kompetentās iestādes nesadarbojas ar minēto vienotās uzraudzības iestādi tādā mērā, lai tā spētu veikt 1. punktā minētos uzdevumus, visas iesaistītās kompetentās iestādes var nodot jautājumu EBI, kura var rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.
3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana ietver 112. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 112. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētos ārkārtas pasākumus, kas ir kopīgu novērtējumu sagatavošana, ārkārtas situāciju plānu īstenošana un saziņa ar sabiedrību.

108. pants

Kopīgi lēmumi par iestādēm piemērojamām konsultatīvās uzraudzības prasībām

1. Vienotās uzraudzības iestāde un kompetentās iestādes, kas dalībvalstī atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir iestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība,

meitasuzņēmumu uzraudzību, veic visus to kompetencē esošos pasākumus, lai panāktu kopīgu lēmumu:

- (a) par 72. un 92. panta piemērošanu, lai noteiktu iestāžu grupas pašu kapitāla konsolidētā līmeņa pietiekamību, ņemot vērā tās finanšu stāvokli un riska profilu, un pašu kapitāla līmeni, kas nepieciešams 98. panta piemērošanai, katrai iestāžu grupā ietilpstošajai struktūrai un konsolidēti;
- (b) par pasākumiem, lai risinātu jebkurus nozīmīgus jautājumus un būtiskus konstatējumus, kas attiecas uz likviditātes uzraudzību, tostarp tos, kas attiecas uz organizācijas atbilstību un risku apstrādi, kā tas ir prasīts saskaņā ar 84. pantu un saistībā ar to, ka saskaņā ar šās direktīvas 99. pantu ir nepieciešami vairāk uz iestādēm vērsti parametri, kuri atšķiras no Regulas [inserted by OP] Sestajā daļā noteiktajiem.

2. Šā panta 1. punktā minēto kopīgo lēmumu panāk:

- (a) 1. punkta a) apakšpunkta nolūkos četru mēnešu laikā pēc tam, kad vienotās uzraudzības iestāde citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm iesniegusi ziņojumu par grupas riska novērtējumu saskaņā ar 72. un 92. pantu;
- (b) 1. punkta b) apakšpunkta nolūkos viena mēneša laikā pēc tam, kad vienotās uzraudzības iestāde ir iesniegusi ziņojumu, kurā ir iekļauts grupas likviditātes riska profila novērtējums saskaņā ar 84. pantu.

Pieņemot kopīgo lēmumu, pienācīgi ņem vērā arī meitasuzņēmumu riska novērtējumu, kuru saskaņā ar 72. un 92. pantu veic attiecīgās kompetentās iestādes.

Kopīgo lēmumu izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un vienotās uzraudzības iestāde to iesniedz ES mātesuzņēmumam, kas ir iestāde. Domstarpību gadījumā vienotās uzraudzības iestāde pēc jebkuras citas attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma apspriežas ar EBI. Vienotās uzraudzības iestāde var apspriesties ar EBI pēc pašas iniciatīvas.

3. Ja kompetentās iestādes šādu kopīgu lēmumu nepieņem laika periodā, kas minēts 2. punktā, lēmumu par 72., 84., 92., 98. un 99. panta piemērošanu konsolidēti pieņem vienotās uzraudzības iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu riska novērtējumu, ko veikušas attiecīgās kompetentās iestādes. Ja 2. punktā minētā termiņa beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu jautājumu ir nodevusi EBI, vienotās uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. 2. punktā minēto termiņu uzskata par samierināšanas periodu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Lēmumu par 72., 84., 92., 98. un 99. panta piemērošanu individuāli vai daļēji konsolidēti pieņem attiecīgās kompetentās iestādes, kuras atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, pēc tam, kad tās ir pienācīgi ņēmušas vērā

vienotās uzraudzības iestādes pausto viedokli un atrunas. Ja 2. punktā minētā termiņa beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu jautājumu ir nodevusi EBI, kompetentās iestādes atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. 2. punktā minēto termiņu uzskata par samierināšanas periodu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četrus mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauti pilnīgi pamatoti lēmumi, un tajos ņem vērā pārējo kompetento iestāžu veikto riska novērtējumu, kā arī to viedokļus un atrunas, kas izteiktas 2. punktā minētajā termiņā. Šo dokumentu vienotās uzraudzības iestāde iesniedz visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un ES mātesuzņēmumam, kas ir iestāde.

Gadījumos, kad notikusi apspriešanās ar EBI, visas kompetentās iestādes ņem vērā tās ieteikumu un paskaidro jebkuru būtisku novirzi no tā.

4. Šā panta 1. punktā minētais kopīgais lēmums un lēmumi, kurus kompetentās iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, kā minēts 3. punktā, ir saistoši kompetentajām iestādēm attiecīgajā dalībvalstī.

Šā panta 2. punktā minēto kopīgo lēmumu un jebkuru lēmumu, kas saskaņā ar 3. punktu pieņemts, ja nav kopīga lēmuma, atjaunina ik gadus vai izņēmuma gadījumos, proti, ja kompetentā iestāde, kura atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir iestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, iesniedz rakstisku un pilnīgi pamatotu lūgumu vienotās uzraudzības iestādei atjaunināt lēmumu par 98. un 99. panta piemērošanu. Otrajā gadījumā atjauninājums var būt divpusējs starp vienotās uzraudzības iestādi un lūgumu iesniegušo kompetento iestādi.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus šajā pantā minētā kopīgā lēmuma pieņemšanas procesa piemērošanas nosacījumus attiecībā uz 72., 84., 92., 98. un 99. pantu ar mērķi veicināt kopīgu lēmumu pieņemšanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā.

EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniegšanai Komisijā līdz 2013. gada 31. decembrim.

109. pants

Informācijas prasības ārkārtas situācijās

1. Ja rodas ārkārtas situācija, tostarp Regulas (ES) Nr. 1093/2010 18. pantā noteiktais stāvoklis vai stāvoklis, kad tirgos vērojama nelabvēlīga attīstība, kas var apdraudēt tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kur atļauts darboties grupas uzņēmumiem vai kur ir reģistrētas 52. pantā minētās nozīmīgās

filiāles, vienotās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļu un atbilstīgā gadījumā saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantu pēc iespējas ātrāk par to brīdina EBI, ESRK un 59. panta 4. punktā un 60. pantā minētās iestādes un paziņo visu ar to uzdevumu izpildi saistīto būtisko informāciju. Šīs saistības ir piemērojamas visām kompetentajām iestādēm, un ja 59. panta 4. punktā minētā iestāde uzzina par pirmajā daļā aprakstīto situāciju, tā pēc iespējas ātrāk brīdina 107. pantā minētās kompetentās iestādes un EBI.

Kompetentā iestāde un 59. panta 4. punktā minētā iestāde pēc iespējas izmanto esošos saziņas kanālus.

2. Vienotā uzraudzības iestāde, kura ir atbildīga par vienoto uzraudzību, ja tai ir nepieciešama informācija, kas jau ir citas kompetentās iestādes rīcībā, vēršas pie šīs iestādes, kad vien tas ir iespējams, lai novērstu ziņojumu dublēšanu dažādām uzraudzībā iesaistītajām iestādēm.

110. pants

Koordinēšanas un sadarbības plāni

1. Lai izveidotu un veicinātu efektīvu uzraudzību, vienotās uzraudzības iestāde un pārējās kompetentās iestādes izstrādā rakstiskus koordinēšanas un sadarbības plānus.

Atbilstīgi šiem plāniem vienotās uzraudzības iestādei var uzticēt papildu uzdevumus, un tajos var precizēt procedūras lēmumu pieņemšanai un sadarbībai ar citām kompetentajām iestādēm.

2. Kompetentās iestādes, kuras atbild par atļaujas piešķiršanu tāda mātesuzņēmuma meitasuzņēmumam, kas ir iestāde, divpusējā nolīgumā, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 28. pantu, var deleģēt savu atbildību par uzraudzību kompetentajām iestādēm, kuras ir piešķirušas atļauju mātesuzņēmumam un veic tā uzraudzību, lai tās uzņemtos atbildību par meitasuzņēmuma uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. EBI informē par šādu nolīgumu pastāvēšanu un to saturu. Tā šādu informāciju nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Eiropas Banku komitejai.

111. pants

Uzraudzības iestāžu kolēģijas

1. Vienotās uzraudzības iestāde izveido uzraudzības iestāžu kolēģijas, lai veicinātu 107. pantā līdz 109. panta 1. punktā minēto uzdevumu izpildi un lai, ievērojot šā panta 2. punktā paredzētās konfidencialitātes prasības un atbilstību Savienības tiesībām, nodrošinātu atbilstīgu koordināciju un atbilstīgā gadījumā sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu uzrauga un veicina, lai šajā pantā minēto uzraudzības iestāžu kolēģiju darbība būtu efektīva, lietderīga un konsekventa. Šajā nolūkā EBI iesaistās pēc saviem ieskatiem, un to šajā nolūkā uzskata par kompetento iestādi.

Uzraudzības iestāžu kolēģijas nodrošina vienotās uzraudzības iestādei, EBI un citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm sistēmu šādu uzdevumu izpildei:

- (a) informācijas apmaiņa savā starpā un ar EBI, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu;
 - (b) attiecīgā gadījumā vienošanās par brīvprātīgu uzdevumu uzticēšanu un pienākumu deleģēšanu;
 - (c) 94. pantā minēto uzraudzības pārbažu programmu noteikšana, balstoties uz grupas riska novērtējumu saskaņā ar 92. pantu;
 - (d) uzraudzības efektivitātes palielināšana, novēršot uzraudzības prasību nevajadzīgu dublēšanos, tostarp saistībā ar 109. pantā un 112. panta 2. punktā minētajiem informācijas pieprasījumiem;
 - (e) konsekventa konsultatīvās uzraudzības prasību piemērošana saskaņā ar šo direktīvu un Regulu [inserted by OP] attiecībā uz visiem iestāžu grupas uzņēmumiem, neskarot Savienības tiesību aktos paredzētās iespējas un izvēles;
 - (f) direktīvas 107. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana, ņemot vērā citu to forumu darbu, kas var tikt izveidoti minētajā nozarē.
2. Uzraudzības iestāžu kolēģijās iesaistītās kompetentās iestādes un EBI cieši sadarbojas. Šīs direktīvas 1. nodaļas II iedaļā un Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantā minētās konfidencialitātes prasības neliedz kompetentajām iestādēm uzraudzītāju kolēģijās apmainīties ar konfidenciālu informāciju. Uzraudzības iestāžu kolēģiju izveidošana un darbība neietekmē kompetento iestāžu tiesības un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un Regulu [inserted by OP].
 3. Kolēģiju izveidošana un darbība balstās uz 110. pantā minētajiem rakstiskajiem plāniem, kas noteikti pēc vienotās uzraudzības iestādes apspriešanās ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm.
 4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības vispārējos noteikumus.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz līdz 2013. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzības iestāžu kolēģiju operatīvās darbības noteikumus.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā.

EBI šos īstenošanas tehnisko standartu projektus iesniedz līdz 2013. gada 31. decembrim.

6. Uzraudzības iestāžu kolēģijās var piedalīties kompetentās iestādes, kuras atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolakciju sabiedrība, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, un kompetentās iestādes no uzņēmējas dalībvalsts, kur ir izveidotas 52. pantā minētās nozīmīgās filiāles, centrālās bankas pēc vajadzības un attiecīgā gadījumā, ja tas atbilst tām konfidencialitātes prasībām, kas — pēc visu kompetento iestāžu domām — ir līdzvērtīgas 1. nodaļas II iedaļas un atbilstīgā gadījumā Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. panta prasībām, trešo valstu kompetentās iestādes.
7. Vienotās uzraudzības iestāde vada kolēģijas sanāksmes un izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībās. Vienotās uzraudzības iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras iecerēts izskatīt. Vienotās uzraudzības iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.
8. Vienotās uzraudzības iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību šīm iestādēm, jo īpaši 8. pantā minēto iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un 52. panta 2. punktā minētos pienākumus.
9. Vienotās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas II iedaļā un attiecīgā gadījumā Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantā minētajām konfidencialitātes prasībām ziņo EBI par uzraudzītāju kolēģijas darbībām, tostarp ārkārtas situācijās, un iesniedz EBI visu informāciju, kas ir īpaši svarīga uzraudzības konverģences nolūkā.

112. pants

Pienākums sadarboties

1. Kompetentās iestādes cieši sadarbojas savā starpā. Tās sniedz vienai otrai jebkādu informāciju, kas ir būtiska vai noderīga pārējo iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanai saskaņā ar šo direktīvu un Regulu [*inserted by OP*]. Šai sakarā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma sniedz visu noderīgo informāciju un pēc savas iniciatīvas sniedz visu būtisko informāciju.

Kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas un Regulas [*inserted by OP*] izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentās iestādes sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama šajā direktīvā, Regulā [*inserted by OP*] un Regulā (ES) Nr. 1093/2010 paredzēto pienākumu veikšanai, saskaņā ar minētās regulas 35. pantu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju uzskata par būtisku, ja tā varētu praktiski ietekmēt iestādes vai finanšu iestādes finansiālās uzticamības vērtējumu citā dalībvalstī.

Jo īpaši ES mātesuzņēmumu, kas ir kredītiestādes, un iestāžu, ko kontrolē ES mātesuzņēmumi, kas ir finanšu kontrolakciju sabiedrības, vai ES mātesuzņēmumi,

kas ir jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrības, vienotās uzraudzības iestādes sniedz visu noderīgo informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras veic šo mātesuzņēmumu meitasuzņēmumu uzraudzību. Nosakot noderīgās informācijas apjomu, ņem vērā minēto meitasuzņēmumu nozīmību attiecīgo dalībvalstu finanšu sistēmā.

Pirmajā daļā minētā būtiskā informācija, cita starpā, ietver šādu informāciju:

- (a) grupas juridiskās struktūras un pārvaldes un organizatoriskās struktūras, tostarp visu regulēto vienību, neregulēto vienību, neregulēto meitasuzņēmumu un nozīmīgo filiāļu, kas ietilpst grupā, mātesuzņēmumu saskaņā ar 14. panta 3. punktu, 73. panta 1. punktu un 104. panta 2. punktu, kā arī grupā ietilpstošo regulēto vienību kompetento iestāžu identifikācija;
- (b) informācijas ievākšanas procedūras no iestādēm, kas ietilpst grupā, un šīs informācijas pārbaude;
- (c) iestāžu vai citu grupas uzņēmumu nelabvēlīga attīstība, kas var nopietni ietekmēt iestādes;
- (d) galvenās sankcijas un ārkārtas pasākumi, ko kompetentās iestādes veic saskaņā ar šo direktīvu, tostarp konkrētu pašu kapitāla prasību noteikšana saskaņā ar 100. pantu un jebkādu ierobežojumu noteikšana uzlaboto rādītāju pieejas izmantošanai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 301. panta 2. punktu.

2. Kompetentās iestādes var informēt EBI par situācijām, kad

- (a) kompetentā iestāde nav darījusi zināmu būtisku informāciju;
- (b) ir noraidīts lūgums sadarboties, jo īpaši, apmainīties ar svarīgu informāciju, vai uz to nav sniegta atbilde samērīgā termiņā.

Neskarot LESD 258. pantu, EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

3. Kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par uzraudzību attiecībā uz kredītiestādēm, kuras kontrolē ES mātesuzņēmumi, kas ir kredītiestādes, kad vien iespējams vēršas pie vienotās uzraudzības iestādes, ja tām ir nepieciešama informācija par šajā direktīvā un Regulā [inserted by OP] izklāstīto pieeju un metodiku īstenošanu, kura jau varētu būt minētās kompetentās iestādes rīcībā.

4. Kompetentās iestādes pirms lēmumu pieņemšanas, ja šie lēmumi ir būtiski citas kompetentās iestādes uzraudzības uzdevumu veikšanai, apspriežas cita ar citu par šādiem jautājumiem:

- (a) izmaiņas grupā ietilpstošo kredītiestāžu akcionāru sastāvā un organizatoriskajā vai vadības struktūrā, kurām nepieciešams kompetento iestāžu apstiprinājums vai atļauja, kā arī
- (b) galvenās sankcijas un ārkārtas pasākumi, ko veic kompetentās iestādes, tostarp papildu pašu kapitāla prasību noteikšana saskaņā ar 99. pantu un jebkādu

ierobežojumu noteikšana uzlaboto rādītāju pieejas izmantošanai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 301. panta 2. punktu.

Piemērojot b) apakšpunktu, vienmēr notiek apspriešanās ar vienotās uzraudzības iestādi.

Tomēr kompetentā iestāde var nolemt atteikties no šādas apspriešanās steidzamības gadījumos vai gadījumos, kad šāda apspriešanās varētu apdraudēt lēmumu efektivitāti. Šādos gadījumos kompetentā iestāde bez kavēšanās informē citas kompetentās iestādes.

113. pants

Informācijas par uzņēmumiem citās dalībvalstīs pārbaude

Ja, piemērojot šo direktīvu un Regulu [inserted by OP], kādas dalībvalsts kompetentās iestādes īpašos gadījumos vēlas pārbaudīt informāciju par kādu iestādi, finanšu kontrolāciju sabiedrību, jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību, finanšu iestādi, pakalpojumu palīguzņēmumu, jauktas darbības kontrolāciju sabiedrību, 119. pantā minētu meitasuzņēmumu vai 114. panta 3. punktā minētu meitasuzņēmumu, kas atrodas kādā citā dalībvalstī, tad tās lūdz šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes veikt šādu pārbaudi. Iestādes, kas saņem šādu lūgumu, atbilstīgi savai kompetencei reaģē uz to, pašas veicot pārbaudi vai ļaujot to veikt iestādēm, kas izteikušas šo lūgumu, vai ļaujot to veikt revidentam vai ekspertam. Kompetentā iestāde, kas lūgumu izteikusi, pēc savas vēlēšanās var piedalīties pārbaudē, ja tā pati pārbaudi neveic.

II IEDAĻA

FINANŠU KONTROLĀCIJU SABIEDRĪBAS UN JAUKTAS FINANŠU KONTROLĀCIJU SABIEDRĪBAS

114. pants

Kontrolāciju sabiedrību iekļaušana vienotajā uzraudzībā

1. Vajadzības gadījumā dalībvalstis pieņem pasākumus, lai iekļautu finanšu kontrolāciju sabiedrības un jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības vienotajā uzraudzībā. Neskarot 115. pantu, finanšu kontrolāciju sabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības finanšu stāvokļa konsolidācija nekādā veidā nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm būtu individuāli jāizpilda uzraudzības funkcijas attiecībā uz finanšu kontrolāciju sabiedrību vai jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību, izņemot gadījumus, kad jāpiemēro 3. nodaļa.
2. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes vienotajā uzraudzībā neietver kādas iestādes meitasuzņēmumu saskaņā ar vienu no Regulas [inserted by OP] 13. panta b) un c) apakšpunktā minētajiem gadījumiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes,

kurā atrodas šīs iestādes meitasuzņēmums, var lūgt mātesuzņēmumam informāciju, kas var tām atvieglot šīs iestādes uzraudzību.

3. Dalībvalstis nosaka, ka to kompetentās iestādes, kas atbild par vienoto uzraudzību, no kādas kredītiestādes vai finanšu kontrolāciju sabiedrības, vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmumiem, kuri nav iekļauti vienotajā uzraudzībā, var prasīt 116. pantā minēto informāciju. Šādos gadījumos piemēro šajā pantā noteikto informācijas nodošanas un pārbaudes kārtību.

115. pants

Vadošo amatpersonu kvalifikācija

Dalībvalstis prasa, lai personām, kas faktiski vada finanšu kontrolāciju sabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības uzņēmējdarbību, būtu pietiekami laba reputācija un pietiekama pieredze šo pienākumu veikšanai.

116. pants

Lūgumi sniegt informāciju un veikt pārbaudes

1. Līdz turpmākai konsolidācijas metožu koordinēšanai dalībvalstis paredz, ka, ja vienas vai vairāku iestāžu mātesuzņēmums ir jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība, tad kompetentās iestādes, kas atbild par šo iestāžu atļaušanu un uzraudzību, vai nu tieši, vai caur meitasuzņēmumiem pieprasa, lai jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība un tās meitasuzņēmumi sniegtu jebkādu informāciju, kas ir būtiska iestāžu meitasuzņēmumu uzraudzībai.
2. Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes var veikt pārbaudes uz vietas vai uzdot to veikšanu ārējiem inspektoriem, lai pārbaudītu informāciju, kas saņemta no jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām un to meitasuzņēmumiem. Ja jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība vai kāds no tās meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas sabiedrība, tad var izmantot arī 119. pantā noteikto kārtību. Ja jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība vai kāds no tās meitasuzņēmumiem atrodas kādā dalībvalstī, kas nav iestādes meitasuzņēmuma atrašanās dalībvalsts, tad informācijas pārbaudi uz vietas veic saskaņā ar 113. pantā noteikto kārtību.

117. pants

Uzraudzība

1. Neskarot Regulas [inserted by OP] V daļu, dalībvalstis nosaka, ka tajos gadījumos, kad vienas vai vairāku iestāžu mātesuzņēmums ir jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība, kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par šo iestāžu uzraudzību, vispārēji uzrauga darījumus, kurus šīs iestādes veic ar jauktas darbības kontrolāciju sabiedrību un tās meitasuzņēmumiem.
2. Kompetentās iestādes prasa iestādēm ieviest piemērotas riska pārvaldīšanas procedūras un iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas pārskatu un

grāmatvedības procedūras, lai atbilstīgi noteiktu, novērtētu, novērotu un kontrolētu darījumus ar jauktas darbības kontrolāciju sabiedrību, kas ir to mātesuzņēmums, un tās meitasuzņēmumiem. Kompetentās iestādes prasa iestādēm ziņot par visiem nozīmīgiem darījumiem ar šiem uzņēmumiem, izņemot gadījumus, kas minēti Regulas [inserted by OP] 383. pantā. Kompetentās iestādes uzrauga šīs procedūras un nozīmīgos darījumus.

Ja šie grupas iekšējie darījumi apdraud iestādes finanšu stāvokli, par iestādes uzraudzību atbildīgā kompetentā iestāde veic atbilstīgus pasākumus.

118. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nav nekādu juridisku šķēršļu, kas vienotajā uzraudzībā ietvertajiem uzņēmumiem, jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām un to meitasuzņēmumiem vai 114. pantā minētajiem meitasuzņēmumiem neļauj apmainīties ar informāciju, kura ir svarīga uzraudzībā, saskaņā ar 3. nodaļu, 105. līdz 114. pantu un šo pantu.
2. Ja mātesuzņēmums un kāds no tā meitasuzņēmumiem, kas ir iestāde, atrodas dažādās dalībvalstīs, katras dalībvalsts kompetentās iestādes savstarpēji paziņo visu svarīgo informāciju, kas var ļaut vai palīdzēt veikt vienoto uzraudzību.

Ja mātesuzņēmuma atrašanās vietas dalībvalsts kompetentās iestādes pašas neveic vienoto uzraudzību saskaņā ar 106. pantu, kompetentās iestādes, kas atbild par šādas uzraudzības veikšanu, var lūgt, lai tās pieprasa no mātesuzņēmuma jebkādu informāciju, kas var būt svarīga vienotajai uzraudzībai, un nosūta to šīm iestādēm.

3. Dalībvalstis atļauj to kompetentajām iestādēm apmainīties ar 2. punktā minēto informāciju, apzinoties, ka finanšu kontrolāciju sabiedrību, jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību, finanšu iestāžu vai pakalpojumu palīguzņēmumu gadījumā informācijas vākšana vai glabāšana nekādā gadījumā nenozīmē to, ka kompetentajām iestādēm individuāli jāpilda uzraudzības funkcijas attiecībā uz šīm iestādēm vai uzņēmumiem.

Tāpat arī dalībvalstis atļauj to kompetentajām iestādēm apmainīties ar 116. pantā minēto informāciju, apzinoties, ka informācijas vākšana vai glabāšana nekādā veidā nenozīmē, ka kompetentās iestādes veic uzraudzības funkcijas attiecībā uz jauktās darbības kontrolāciju sabiedrību un tās meitasuzņēmumiem, kas nav kredītiestādes vai 114. panta 3. punktā minētie meitasuzņēmumi.

119. pants

Sadarbība

1. Ja iestāde, finanšu kontrolāciju sabiedrība, jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība vai jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība kontrolē vienu vai vairākus meitasuzņēmumus, kas ir apdrošināšanas sabiedrības vai citi uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kuriem ir vajadzīga atļauja, tad kompetentās iestādes

cieši sadarbojas ar iestādēm, kas pilda publisko tiesību uzdevumu uzraudzīt apdrošināšanas sabiedrības vai tos citus uzņēmumus, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus. Neierobežojot attiecīgo iestāžu kompetenci, šīs iestādes savstarpēji sniedz jebkādu informāciju, kas var vienkāršot to uzdevumu un ļaut veikt uzraugāmo uzņēmumu darbības un finanšu stāvokļa uzraudzību.

2. Uz informāciju, kura saņemta saskaņā ar vienoto uzraudzību, un jo īpaši uz jebkādu informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kas ir paredzēta šajā direktīvā, attiecas 1. nodaļas 2. iedaļā definētais dienesta noslēpums kredītiestādēm vai Direktīvā 2004/39/EK definētais dienesta noslēpums ieguldījumu sabiedrībām.
3. Kompetentās iestādes, kas atbildīgas par vienoto uzraudzību, izveido Regulas [inserted by OP] 10. pantā minētos finanšu kontrolāciju sabiedrību vai jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību sarakstus. Šos sarakstus iesniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.

120. pants

Sankcijas

Saskaņā ar VII sadaļas 1. nodaļas IV iedaļu dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz finanšu kontrolāciju sabiedrībām, jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām un jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām vai to faktiskajiem vadītājiem, kas pārkāpj normatīvos un administratīvos aktus, kuri pieņemti, lai īstenotu 3. nodaļu, var piemērot sankcijas vai pasākumus, kas paredzēti šādu pārkāpumu vai to cēloņu novēršanai.

121. pants

Trešo valstu īstenotās vienotās uzraudzības līdzvērtīguma novērtējums

1. Ja uz iestādi, kuras mātesuzņēmums ir iestāde, finanšu kontrolāciju sabiedrība vai jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība ar galveno biroju trešā valstī, neattiecas vienotā uzraudzība saskaņā ar 106. pantu, kompetentās iestādes pārbauda, vai uz iestādi attiecas trešās valsts kompetentas iestādes vienotā uzraudzība, kas ir līdzvērtīga tai uzraudzībai, kuru paredz šajā direktīvā noteiktie principi un Regulas [inserted by OP] Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļas prasības.

Pārbaudi pēc lūguma, ko iesniedzis mātesuzņēmums vai kāda regulēta vienība, kas ir saņēmusi atļauju Savienībā, vai pēc savas iniciatīvas veic tā kompetentā iestāde, kura būtu atbildīga par vienoto uzraudzību, ja būtu piemērojams 3. punkts. Šī kompetentā iestāde apspriežas ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

2. Komisija var pieprasīt, lai Eiropas Banku komiteja sniegtu vispārējas pamatnostādnes attiecībā uz to, vai trešo valstu kompetento iestāžu vienotās uzraudzības režīms varētu sasniegt šajā nodaļā noteiktos vienotās uzraudzības mērķus attiecībā uz iestādēm, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī. Komiteja pastāvīgi pārskata šīs pamatnostādnes un ievēro izmaiņas šo kompetento iestāžu veiktās vienotās uzraudzības režīmā. EBI palīdz Komisijai un Eiropas Banku komitejai veikt šos uzdevumus, arī jautājumā, vai šādas pamatnostādnes būtu jāatjaunina.

Kompetentā iestāde, kas veic 1. punkta pirmajā daļā paredzēto pārbaudi, ņem vērā minētās pamatnostādnes. Šim nolūkam kompetentā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar EBI.

3. Ja līdzvērtīga uzraudzība nepastāv, dalībvalstis iestādei pēc analogijas piemēro šīs direktīvas un Regulas [inserted by OP] noteikumus vai ļauj savām kompetentajām iestādēm piemērot citas piemērotas uzraudzības metodes, ar ko sasniedz iestāžu vienotās uzraudzības mērķus.

Kompetentā iestāde, kas būtu atbildīga par vienoto uzraudzību, pēc apspriešanās ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm apstiprina šīs uzraudzības metodes.

Kompetentās iestādes it īpaši var lūgt izveidot finanšu kontrolāciju sabiedrību vai jauktu finanšu kontrolāciju sabiedrību, kuras galvenais birojs ir Savienībā, un noteikumus par vienoto uzraudzību piemērot šīs finanšu kontrolāciju sabiedrības konsolidētās pozīcijas uzraudzībai vai šīs jauktās finanšu kontrolāciju sabiedrības iestāžu konsolidētās pozīcijas uzraudzībai.

Šīs uzraudzības metodes ir izstrādātas tā, lai sasniegtu šajā nodaļā noteiktos vienotās uzraudzības mērķus, un par tām paziņo pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.

4. nodaļa

Kapitāla rezerves

I SADAĻA

KAPITĀLA SAGLABĀŠANAS REZERVES UN PRETCIKLISKAS KAPITĀLA REZERVES

122. pants Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- (1) „kapitāla saglabāšanas rezerves” ir pašu kapitāls, kas iestādei ir jāuztur saskaņā ar 123. pantu;
- (2) „apvienoto rezervju prasība” ir kopējais 1. līmeņa pašu kapitāls, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību kapitāla saglabāšanas rezervju prasībai, kuru papildina ar iestādes pretcikliskām kapitāla rezervēm, ja pārsniedz 0 % no riska svērtajiem aktīviem;
- (3) „pretciklisku rezervju likme” ir likme, kas iestādēm ir jāpiemēro, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves, un ko nosaka saskaņā ar 126. pantu vai 127. pantu vai attiecīgā trešās valsts iestāde (atkarībā no gadījuma);
- (4) „iekšzemē atļauju saņēmusi iestāde” ir iestāde, kura ir dalībvalstī saņēmusi atļauju un par kuru ir atbildīga konkrēta ieceltā iestāde;

- (5) „iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves” ir pašu kapitāls, kas iestādei ir jāuztur saskaņā ar 124. pantu.

123. pants

Prasība uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves

1. Dalībvalstis iestādēm prasa uzturēt — papildus 1. līmeņa pašu kapitālam, ko uztur, lai nodrošinātu atbilstību pašu kapitāla prasībai saskaņā ar Regulas [*inserted by OP*] 87. pantu — 1. līmeņa pašu kapitāla saglabāšanas rezerves 2,5 % apmērā no to kopējās riska summas, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 87. panta 3. punktu individuāli un konsolidēti, kā piemērojams saskaņā ar minētās regulas Pirmās daļas II sadaļu.
2. Lai nodrošinātu 100. panta prasības, iestādes neizmanto 1. līmeņa pašu kapitālu, ko uztur saskaņā ar 1. punktu.
3. Ja iestāde pilnībā nenodrošina 1. punkta prasības izpildi, tai piemēro sadales ierobežojumus, kā izklāstīts 131. panta 2. un 3. punktā.

124. pants

Prasība uzturēt iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves

1. Dalībvalstis iestādēm prasa uzturēt iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves, ko aprēķina saskaņā ar 130. pantu.
2. Iestādes nodrošina 1. punktā noteiktās prasības izpildi ar 1. līmeņa pašu kapitālu, kas papildina jebkādu 1. līmeņa pašu kapitālu, kuru uztur ar mērķi nodrošināt pašu kapitāla prasību, ko paredz Regulas [*inserted by OP*] 87. pants, prasību uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves saskaņā ar 123. pantu un 100. panta prasības.
3. Ja iestāde pilnībā nenodrošina 1. punkta prasības izpildi, tai piemēro sadales ierobežojumus, kā izklāstīts 131. panta 2. un 3. punktā.

II SADAĻA

PRETCIKLISKU KAPITĀLA REZERVJU NOTEIKŠANA UN APRĒĶINĀŠANA

125. pants

ESRK norādes par pretciklisku rezervju likmju noteikšanu

1. ESRK var, pieņemot ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu, sniegt norādes dalībvalstu ieceltajām iestādēm atbilstīgi 126. panta 1. punktam par pretciklisku rezervju likmju noteikšanu, tai skaitā:
 - (a) principus, ko ieceltās iestādes var izmantot, pieņemot lēmumus par atbilstīgu pretciklisku rezervju likmi, un kas nodrošina, ka iestādes pieņem attiecīgajiem makroekonomikas cikliem atbilstīgu pieeju, un kas sekmē atbilstīgu un konsekvētu lēmumu pieņemšanu;

- (b) norādes par:
 - i) kredītu un IKP attiecības novirzes no ilgtermiņa tendencēm novērtēšanu un aprēķināšanu;
 - ii) 126. panta 2. punktā paredzēto rezervju aprēķināšanu;
 - (c) norādes par mainīgajiem lielumiem, kas norāda vai kas varētu norādīt uz sistēmas mēroga risku saasināšanos finanšu sistēmā, un par citiem attiecīgajiem faktoriem, kurus ieceltajām iestādēm būtu jāizmanto lēmumos par piemērotu pretciklisku rezervju likmi saskaņā ar 126. pantu;
 - (d) norādes par mainīgajiem lielumiem, kas norāda, ka rezerves ir jāsamazina vai pilnībā jāatceļ.
2. Ja ESRK ir izdevusi ieteikumu saskaņā ar 1. punktu, tai tas ir jāpārskata un pēc vajadzības jāatjaunina, ņemot vērā pieredzi saistībā ar rezervju noteikšanu saskaņā ar šo direktīvu vai starptautiskās prakses tendences.

126. pants
Pretciklisku rezervju likmju noteikšana

1. Katra dalībvalsts ieceļ iestādi (turpmāk "ieceltā iestāde"), kas ir atbildīga par pretciklisku rezervju likmes noteikšanu šajā dalībvalstī.
2. Katra ieceltā iestāde reizi ceturksnī aprēķina norādošu rezervju likmi, ko izmanto kā atsauci, pieņemot lēmumu par pretciklisku rezervju likmes noteikšanu saskaņā ar 3. punktu. Norādošās rezervju likmes pamatā ir kredītu un IKP attiecības novirze no ilgtermiņa tendencēm, ņemot vērā:
 - (a) kredītu izaugsmes līmeņus attiecīgajā jurisdikcijā un it sevišķi šajā dalībvalstī piešķirto kredītu un IKP attiecības izmaiņas;
 - (b) jebkādas aktuālas norādes, ko uztur ESRK saskaņā ar 125. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
3. Katra ieceltā iestāde reizi ceturksnī novērtē un nosaka atbilstīgu pretciklisku rezervju likmi savai dalībvalstij, ņemot vērā:
 - (a) norādošo rezervju likmi, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu;
 - (b) jebkādas aktuālas norādes, ko uztur ESRK saskaņā ar 125. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktu, kā arī jebkādus ESRK ieteikumus, kuri izdoti saskaņā ar 9. punktu;
 - (c) jebkādus citus mainīgos lielumus, ko ieceltā iestāde uzskata par būtiskiem.
4. Šā panta 3. punkta c) apakšpunktā minētie citi mainīgie lielumi var ietvert strukturālus mainīgos lielumus un banku nozares pakļautību konkrētiem riska faktoriem vai jebkādus citus faktorus, kas saistīti ar finanšu stabilitātes apdraudējumu.

Ja ieceltā iestāde pretciklisku rezervju likmi nosaka, ņemot vērā c) apakšpunktā minētos mainīgos lielumus, un ja rezervju likme būtu zemāka, ja c) apakšpunktā minētie mainīgie lielumi nebūtu ņemti vērā, ieceltā iestāde par to paziņo EBI un ESRK. EBI un ESRK novērtē, vai mainīgie lielumi, kas ir rezervju likmes pamatā, ir saistīti ar finanšu stabilitātes apdraudējumu un vai rezervju likmes noteikšana, ņemot vērā šos mainīgos lielumus, atbilst finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā izklāstīts Savienības tiesību aktos finanšu pakalpojumu jomā.

Atkāpjoties no 3. punkta, ieceltā iestāde to pretciklisku rezervju likmes daļu, kuras pamatā ir 3. punkta c) apakšpunktā minētie citi mainīgie lielumi, pārskata tikai reizi gadā. Iestādes, kas reģistrētas citā dalībvalstī, aprēķinot savu iestādes pretciklisku rezervju likmi, šo daļu neņem vērā.

5. Pretciklisku rezervju likmei, ko izsaka kā procentuālo daļu no Regulas [*inserted by OP*] 87. panta 3. punktā minētās attiecīgajā dalībvalstī kredītriskiem pakļauto iestāžu kopējās riska summas, jābūt 0 %–2,5 % apmērā, un to nosaka 0,25 procentpunktu pakāpēs vai pakāpēs, kas dalās ar 0,25 procentpunktiem. Ja tas ir pamatoti, ņemot vērā 3. punktā norādītos apsvērumus, ieceltā iestāde 130. panta 3. punkta nolūkos var noteikt pretciklisku rezervju likmi, kas pārsniedz 2,5 % no Regulas [*inserted by OP*] 87. panta 3. punktā minētās kopējās riska summas.
6. Kad ieceltā iestāde pirmo reizi nosaka pretciklisku rezervju likmi, kas ir lielāka par nulli, vai kad pēc tam ieceltā iestāde palielina dominējošo pretciklisku rezervju likmi, tā pieņem arī lēmumu par dienu, no kuras iestādēm ir jāpiemēro šīs palielinātās rezervju likmes, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves. Šī diena nav vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad palielinātā rezervju likme tiek paziņota saskaņā ar 8. punktu. Ja šis termiņš ir mazāks par 12 mēnešiem pēc palielinātās rezervju likmes paziņošanas, šo saīsināto piemērošanas termiņu pamato ārkārtas apstākļi.
7. Ja ieceltā iestāde samazina esošo pretciklisku rezervju likmi, neatkarīgi no tā, vai to samazina līdz nullei vai ne, ieceltā iestāde arī pieņem lēmumu par norādošu laikposmu, kurā nav gaidāma rezervju palielināšana. Tomēr šis norādošais laikposms nav ieceltajai iestādei saistošs.
8. Katra ieceltā iestāde reizi ceturksnī paziņo noteikto pretciklisku rezervju likmi, publicējot to savā tīmekļa vietnē. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:
 - (a) piemērojamo pretciklisku rezervju likmi;
 - (b) attiecīgo kredītu un IKP attiecību un tās novirzi no ilgtermiņa tendencēm;
 - (c) norādošo rezervju likmi, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu;
 - (d) šīs rezervju likmes pamatojumu, tai skaitā atsauci uz jebkādiem mainīgajiem lielumiem, kas nav ietverti norādošajā rezervju likmē un ko ieceltā iestāde ņēma vērā saskaņā ar 3. punkta c) apakšpunktu, nosakot pretciklisku rezervju likmi;
 - (e) ja rezervju likmi palielina, dienu, no kuras iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju likme, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves;

- (f) ja e) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc paziņošanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu;
- (g) ja rezervju likmi palielina, norādošo laikposmu, kurā nav gaidāma rezervju likmes palielināšana, kā arī šā laikposma pamatojumu;
- (h) ja ieceltā iestāde ir ņēmusi vērā 3. punkta c) apakšpunktā minētos mainīgos lielumus, norādi uz rezervju likmes daļu, kas saistīta ar šiem mainīgajiem lielumiem.

Ieceltās iestādes veic visus attiecīgos pasākumus, lai koordinētu šā paziņojuma laiku.

Ieceltās iestādes paziņo ESRK katru ceturkšņa noteikto pretciklisku rezervju likmi un a)–g) apakšpunktā noteikto informāciju. ESRK savā tīmekļa vietnē publicē visas paziņotās rezervju likmes un saistīto informāciju.

9. ESRK var izdot ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu par pretciklisku rezervju likmes noteikšanu reizi ceturksnī konkrētajā dalībvalstī vai — atbilstīgā gadījumā — vairākās dalībvalstīs.

127. pants

Tādu pretciklisku rezervju likmju atzīšana, kas pārsniedz 2,5 %

1. Ja ieceltā iestāde saskaņā ar 126. panta 5. punktu vai attiecīgā trešās valsts iestāde ir noteikusi pretciklisku rezervju likmi, kas pārsniedz 2,5 % no kopējās riska summas, kas minēta Regulas [inserted by OP] 87. panta 3. punktā, citas ieceltās iestādes var atzīt šo rezervju likmi, lai iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes varētu aprēķināt savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves.
2. Ja ieceltā iestāde atzīst rezervju likmi, kas pārsniedz 2,5 % no kopējās riska summas, kas minēta Regulas [inserted by OP] 87. panta 3. punktā, saskaņā ar 1. punktu, tā paziņo par šo faktu, publicējot to savā tīmekļa vietnē. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:
 - (a) piemērojamo pretciklisku rezervju likmi;
 - (b) dalībvalsti, uz kuru likme attiecas;
 - (c) ja rezervju likmi palielina, dienu, no kuras ieceltās iestādes dalībvalstī atļauju saņēmušajām iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju likme, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves;
 - (d) ja c) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc paziņošanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu.

128. pants
ESRK ieteikums par trešo valstu pretciklisku rezervju likmēm

ESRK var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu izdot ieteikumu ieceltajām iestādēm par atbilstīgu pretciklisku rezervju likmi attiecībā uz riskiem saistībā ar šo trešo valsti, ja

- (a) attiecīgā iestāde trešajā valstī (turpmāk "attiecīgā trešās valsts iestāde"), kurā viena vai vairākas Savienības iestādes ir pakļautas kredītriskam, nav noteikusi un publicējusi pretciklisku rezervju likmi;
- (b) ESRK uzskata, ka attiecīgās trešās valsts iestādes noteiktā un publicētā pretciklisku rezervju likme ir nepietiekama, lai pienācīgi aizsargātu Savienības iestādes no pārmērīgas kredītu izaugsmes riskiem šajā valstī, vai ja ieceltā iestāde informē ESRK, ka tā uzskata, ka rezervju likme ir nepietiekama minētajam nolūkam.

129. pants
Iecelto iestāžu lēmums par trešo valstu pretciklisku rezervju likmēm

1. Šo pantu piemēro neatkarīgi no tā, vai ESRK ir izdevusi ieteikumu ieceltajām iestādēm, kā minēts 128. pantā.
2. Šīs direktīvas 128. panta a) apakšpunktā minēto apstākļu gadījumā ieceltās iestādes var noteikt pretciklisku rezervju likmi, kas iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm ir jāpiemēro, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves.
3. Ja attiecīgā trešās valsts iestāde ir noteikusi un publicējusi šajā trešā valstī piemērojamu pretciklisku rezervju likmi, ieceltā iestāde var noteikt atšķirīgu rezervju likmi šai trešajai valstij, lai iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes varētu aprēķināt savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves, ar nosacījumu, ka ieceltās iestādes pamatoti uzskata, ka attiecīgās trešās valsts iestādes noteiktā rezervju likme nav pietiekama, lai pienācīgi aizsargātu šīs iestādes no pārmērīgas kredītu izaugsmes riskiem šajā valstī.

Īstenojot pilnvaras saskaņā ar pirmo daļu, ieceltā iestāde nenosaka pretciklisku rezervju likmi, kas ir mazāka par attiecīgās trešās valsts iestādes noteikto likmi, ja vien šī rezervju likme nepārsniedz 2,5 %, kuri ir izteikti kā procentuālā daļa no kopējās riska summas, kas minēta Regulas [inserted by OP] 87. panta 3. punktā, iestādēm, kuras pakļautas kredītriskam šajā trešā valstī.

4. Ja attiecīgā trešās valsts iestāde trešai valstij nosaka pretciklisku rezervju likmi saskaņā ar 2. vai 3. punktu, palielinot esošo piemērojamu pretciklisku rezervju likmi, tā pieņem lēmumu par dienu, no kuras iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm ir jāpiemēro šī rezervju likme, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves. Šī diena nav vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad rezervju likme tiek paziņota saskaņā ar 5. punktu. Ja šis termiņš ir mazāks par 12 mēnešiem pēc likmes paziņošanas, šis saīsinātais piemērošanas termiņš ir jāpamato ar ārkārtas apstākļiem.
5. Ieceltās iestādes savā tīmekļa vietnē publicē jebkuru pretciklisku rezervju likmi, kas noteikta attiecībā uz trešo valsti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, un norāda šādu informāciju:

- (a) pretciklisku rezervju likmi un trešo valsti, uz ko tā attiecas;
- (b) šīs rezervju likmes pamatojumu;
- (c) ja rezervju likmi pirmo reizi nosaka augstāku par nulli vai ja to palielina, dienu, no kuras iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju likme, lai aprēķinātu savas iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves;
- (d) ja c) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc likmes publicēšanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu.

130. pants

Iestāžu pretciklisku kapitāla rezervju aprēķināšana

1. Iestāžu pretcikliskas kapitāla rezerves veido to pretciklisku rezervju likmju svērtais vidējais rādītājs, kas piemērojamas jurisdikcijā, kurā atrodas iestādes attiecīgie kredītriski, vai ko piemēro šā panta nolūkos, pamatojoties uz 129. panta 2. vai 3. punktu.

Lai aprēķinātu pirmajā daļā minēto svērto vidējo rādītāju, dalībvalstis iestādēm prasa katrai piemērojamai pretciklisku rezervju likmei piemērot tās kopējā pašu kapitāla prasības attiecībā uz kredītrisku, ko nosaka saskaņā ar Regulas [*inserted by OP*] Trešās daļas II sadaļu, kuras saistītas ar attiecīgajiem kredītriskiem attiecīgajā teritorijā, dalot tās ar kopējā pašu kapitāla prasībām attiecībā uz kredītrisku, kas saistīts ar visiem iestādes attiecīgajiem kredītriskiem.

2. Ja ieceltā iestāde saskaņā ar 126. panta 5. punktu nosaka pretciklisku rezervju likmi, kura pārsniedz 2,5 % no kopējās riska summas, kas minēta Regulas [*inserted by OP*] 87. panta 3. punktā, dalībvalstis nodrošina, ka šīs ieceltās iestādes dalībvalstī (turpmāk "A dalībvalsts") attiecīgajiem kredītriskiem piemēro turpmāk norādītās rezervju likmes, lai veiktu 1. punktā paredzētos aprēķinus, tai skaitā lai atbilstīgā gadījumā aprēķinātu konsolidētā kapitāla elementu, kurš saistīts ar attiecīgo iestādi:

- (a) iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes piemēro šo rezervju likmi, pārsniedzot 2,5 % no kopējās riska summas;
- (b) citā dalībvalstī atļauju saņēmušās iestādes piemēro pretciklisku rezervju likmi 2,5 % apmērā no kopējās riska summas, ja ieceltā iestāde dalībvalstī, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, nav atzinusi rezervju likmi, kas pārsniedz 2,5 %, saskaņā ar 127. panta 1. punktu;
- (c) citā dalībvalstī atļauju saņēmušās iestādes piemēro pretciklisku rezervju likmi, ko ir noteikusi A dalībvalsts ieceltā iestāde, ja ieceltā iestāde dalībvalstī, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, ir atzinusi rezervju likmi saskaņā ar 127. pantu.

3. Ja attiecīgās trešās valsts iestādes trešai valstij noteiktā pretciklisku rezervju likme pārsniedz 2,5 % no kopējās riska summas, kas minēta Regulas [*inserted by OP*] 87. panta 3. punktā, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajiem kredītriskiem šajā trešā valstī piemēro turpmāk norādītās rezervju likmes, lai veiktu 1. punktā paredzētos

aprēķinus, tai skaitā lai atbilstīgā gadījumā aprēķinātu konsolidētā kapitāla elementu, kurš saistīts ar attiecīgo iestādi:

- (a) iestādes piemēro pretciklisku rezervju likmi 2,5 % apmērā no kopējās riska summas, ja ieceltā iestāde dalībvalstī, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, nav atzinusi rezervju likmi, kas pārsniedz 2,5 %, saskaņā ar 127. panta 1. punktu;
 - (b) iestādes piemēro attiecīgās trešās valsts iestādes noteikto pretciklisku rezervju likmi, ja tās dalībvalsts ieceltā iestāde, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, ir atzinusi šo rezervju likmi saskaņā ar 127. pantu.
4. Attiecīgie kredītriski ietver visas risku klases, izņemot Regulas [*inserted by OP*] 107. panta a), b), d), e) un f) apakšpunktā minētos riskus, kam piemēro:
- (a) pašu kapitāla prasības attiecībā uz kredītrisku saskaņā ar Regulas [*inserted by OP*] Trešās daļas II sadaļu;
 - (b) ja risks ir ietverts tirdzniecības portfelī — pašu kapitāla prasības attiecībā uz īpašu risku saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļu vai uz papildu saistību nepildīšanas un migrācijas riskiem saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļu;
 - (c) ja risks saistīts ar pārvēršanu vērtspapīros — pašu kapitāla prasības saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas II sadaļas 5.b nodaļu.
5. Iestādes nosaka attiecīgā kredītriska ģeogrāfisko atrašanās vietu saskaņā ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kas pieņemti atbilstīgi 6. punktam.
6. Lai veiktu aprēķinus saskaņā ar 1. punktu:
- (a) dalībvalsts piemēro pretciklisku rezervju likmi, sākot no dienas, kas noteikta informācijas publikācijā saskaņā ar 126. panta 8. punkta e) apakšpunktu vai 127. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja šis lēmums palielina rezervju likmi;
 - (b) atkarībā no c) apakšpunkta sāk piemērot trešās valsts pretciklisku rezervju likmi 12 mēnešus pēc tam, kad attiecīgā trešās valsts iestāde paziņo rezervju likmes izmaiņas, neatkarīgi no tā, vai iestāde prasa šajā trešā valstī reģistrētajām iestādēm šīs izmaiņas piemērot ātrākā termiņā, ja šis lēmums palielina rezervju likmi;
 - (c) ja iestādes izcelsmes dalībvalsts ieceltā iestāde nosaka pretciklisku rezervju likmi attiecībā uz trešo valsti saskaņā ar 129. panta 2. vai 3. punktu vai atzīst trešās valsts pretciklisku rezervju likmi saskaņā ar 127. pantu, šo rezervju likmi piemēro, sākot no dienas, kas noteikta informācijas publikācijā saskaņā ar 129. panta 5. punkta c) apakšpunktu vai 127. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja šis lēmums palielina rezervju likmi;
 - (d) pretciklisku rezervju likmi piemēro nekavējoties, ja šis lēmums samazina rezervju likmi.

Šā punkta b) apakšpunkta nolūkos trešās valsts preciklisku rezervju likmes izmaiņas uzskata par paziņotām dienā, kad attiecīgā trešās valsts iestāde tās publicē saskaņā ar piemērojamiem valsts noteikumiem.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu 5. punktā minēto attiecīgo kredītrisku ģeogrāfiskās atrašanās vietas noteikšanas metodi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

EBI iesniedz regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

III SADAĻA **KAPITĀLA SAGLABĀŠANAS PASĀKUMI**

131. pants *Sadales ierobežojumi*

1. Dalībvalstis aizliedz jebkurai iestādei, kas atbilst apvienoto rezervju prasībai, īstenot sadali saistībā ar 1. līmeņa pašu kapitālu, ciktāl tas samazinātu tās 1. līmeņa pašu kapitālu tā, ka vairs nebūtu nodrošināta atbilstība apvienoto rezervju prasībai.
2. Dalībvalstis prasa iestādēm, kas neatbilst apvienoto rezervju prasībai, aprēķināt maksimālo sadalāmo summu (MSS) saskaņā ar 4. punktu.

Ja piemēro pirmo daļu, dalībvalsts jebkurai šādai iestādei aizliedz uzņemties turpmāk uzskaitītās darbības, pirms tā aprēķinājusi MSS:

- (a) veikt sadali saistībā ar 1. līmeņa pašu kapitālu;
 - (b) radīt saistības, kas paredz maksāt mainīgu atalgojumu vai diskrecionārus pensijas pabalstus vai maksāt mainīgu atalgojumu, ja maksāšanas saistības tika radītas laikā, kad iestāde neatbilda apvienoto rezervju prasībai;
 - (c) izmaksāt papildu 1. līmeņa instrumentus.
3. Kad iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai vai nepārsniedz to, dalībvalstis tai aizliedz veikt sadali attiecībā uz summu, kas pārsniedz MSS, kuru aprēķina saskaņā ar 4. punktu, veicot jebkuru 2. punkta a)–c) apakšpunktā minēto darbību.
 4. Dalībvalstis prasa iestādēm aprēķināt MSS, reizinot summu, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu, ar koeficientu, kurš noteikts atbilstīgi b) apakšpunktam. MSS samazina jebkura no 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām.
 - (a) Reizināmo summu veido:
 - i) 1. līmeņa pašu kapitālā neietvertā starpposma peļņa saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 24. panta 2. punktu, kura ir gūta kopš jaunākā

lēmuma pieņemšanas par peļņas sadali vai par jebkuru no 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām,

kam pieskaita

- ii) 1. līmeņa pašu kapitālā neietvertā gada beigu peļņa saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 24. panta 4. punktu, kura ir gūta kopš jaunākā lēmuma pieņemšanas par peļņas sadali vai par jebkuru no 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām,

no kā atskaita

- iii) summas, kas būtu maksājamas kā nodokļi, ja tiktu saglabāti i) un ii) daļā norādītie posteņi.

(b) Koeficientu nosaka šādi:

- i) koeficients ir 0, ja iestādes uzturētais 1. līmeņa pašu kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska summas minētās regulas 87. panta 3. punkta izpratnē, ir apvienoto rezervju prasības pirmās (t.i., zemākās) kvartiles robežās;
- ii) koeficients ir 0,2, ja iestādes uzturētais 1. līmeņa pašu kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska summas minētās regulas 87. panta 3. punkta izpratnē, ir apvienoto rezervju prasības otrās kvartiles robežās;
- iii) koeficients ir 0,4, ja iestādes uzturētais 1. līmeņa pašu kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska summas minētās regulas 87. panta 3. punkta izpratnē, ir apvienoto rezervju prasības trešās kvartiles robežās;
- iv) koeficients ir 0,6, ja iestādes uzturētais 1. līmeņa pašu kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska summas minētās regulas 87. panta 3. punkta izpratnē, ir apvienoto rezervju prasības ceturtās (t.i., augstākās) kvartiles robežās.

Apvienoto rezervju prasības katras kvartiles zemāko un augstāko robežu aprēķina šādi:

$$\text{Kvartiles zemākā robeža} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiles augstākā robeža} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

„ISCCB” ir „iestādes precikliskas kapitāla rezerves”, un „ Q_n ” ir attiecīgās kvartiles kārtas numurs.

5. Šajā pantā paredzētos ierobežojumus piemēro tikai maksājumiem, kuru rezultātā samazinās 1. līmeņa pašu kapitāls vai peļņa, un ja maksājuma atlikšana vai neveikšana nav saistību neizpilde vai nosacījums, lai sāktu procedūras saskaņā ar iestādei piemērojamo maksātnespējas režīmu.
6. Ja iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai un vēlas īstenot savas sadalāmās peļņas sadali vai uzņemties kādu no 2. punkta a)–c) apakšpunktā minētajām darbībām, tā informē kompetento iestādi un sniedz tai šādu informāciju:
 - (a) iestādes uzturētā kapitāla summa, kas sadalīta šādi:
 - i) 1. līmeņa pašu kapitāls;
 - ii) papildu 1. līmeņa kapitāls;
 - iii) 2. līmeņa kapitāls;
 - (b) iestādes starpposma un gada beigu peļņa;
 - (c) MSS, kas aprēķināta saskaņā ar 4. punktu;
 - (d) sadalāmās peļņas summa, ko iestāde vēlas izmantot:
 - i) dividenžu maksājumiem;
 - ii) akciju atpirkšanai;
 - iii) maksājumiem par papildu 1. līmeņa instrumentiem;
 - iv) mainīgā atalgojuma vai diskrecionāro pensijas pabalstu maksājumiem, vai nu radot jaunas maksāšanas saistības, vai veicot maksājumu saskaņā ar maksāšanas saistībām, kas radītas laikā, kad iestāde neatbilda apvienoto rezervju prasībai.
7. Iestādes veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka sadalāmās peļņas summa un MSS tiktu pareizi aprēķinātas, un var apliecināt to precizitāti kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma.
8. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos sadale saistībā ar 1. līmeņa pašu kapitālu ietver:
 - (a) dividenžu maksājumus skaidrā naudā;
 - (b) daļēji vai pilnībā apmaksātu bezmaksas akciju vai citu kapitāla instrumentu, kas norādīti Regulas [inserted by OP] 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā, sadali;

- (c) iestādes veiktu pašas akciju vai citu kapitāla instrumentu, kas norādīti minētās regulas 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izpirkšanu vai pirkšanu;
- (d) summu, kuras samaksātas saistībā ar kapitāla instrumentiem, kas norādīti minētās regulas 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā, atmaksāšana;
- (e) minētās regulas 24. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā norādīto pozīciju sadale.

132. pants
Kapitāla saglabāšanas plāns

1. Ja iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai, tā izstrādā kapitāla saglabāšanas plānu un iesniedz to kompetentajai iestādei ne vēlāk kā 5 darbdienu laikā pēc tam, kad ir secināts, ka tā neatbilst minētajai prasībai.
2. Kapitāla saglabāšanas plānā ietver:
 - (a) ienākumu un izdevumu aplēses, kā arī bilances prognozes;
 - (b) pasākumus, lai palielinātu iestādes kapitāla koeficientus;
 - (c) plānu un grafiku pašu kapitāla palielināšanai, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību apvienoto rezervju prasībai;
 - (d) jebkādu citu informāciju, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgu, lai veiktu 3. punktā paredzēto novērtējumu.
3. Kompetentā iestāde novērtē kapitāla saglabāšanas plānu un to apstiprina tikai tad, ja uzskata, ka šā plāna īstenošana, visticamāk, saglabās vai nodrošinās pietiekamu kapitālu, lai ļautu iestādei nodrošināt atbilstību apvienoto rezervju prasībai tādā laikposmā, ko kompetentā iestāde uzskata par piemērotu.
4. Ja kompetentā iestāde neapstiprina kapitāla saglabāšanas plānu saskaņā ar 3. punktu, tā piemēro vienu vai abus no šiem pasākumiem:
 - (a) pieprasa iestādei palielināt pašu kapitālu līdz noteiktam līmenim noteiktā laikposmā;
 - (b) īsteno savas pilnvaras saskaņā ar 99. pantu, lai piemērotu stingrākus sadales ierobežojumus, nekā paredzēts 131. pantā.

VIII sadaļa

Informācijas sniegšana, ko veic kompetentās iestādes

133. pants

Vispārīgas prasības

1. Kompetentās iestādes publicē šādu informāciju:
 - (a) normatīvo un administratīvo aktu un vispārējo pamatnostādņu teksti, kas dalībvalstī ir pieņemti konsultatīvās uzraudzības regulējuma jomā;
 - (b) Savienības tiesību aktos paredzēto iespēju un izvēļu īstenošanas veids;
 - (c) vispārējie kritēriji un metodes, ko tās izmanto 92. pantā minētajai pārskatīšanai un novērtēšanai;
 - (d) neskarot šīs direktīvas VII sadaļas 1. nodaļas II iedaļas un Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. panta noteikumus, apkopotos statistikas datus par konsultatīvās uzraudzības sistēmas īstenošanas galvenajiem aspektiem katrā dalībvalstī, tostarp to uzraudzības pasākumu skaitu un būtību, kuri piemēroti saskaņā ar 99. pantu.
2. Informācija, ko publicē saskaņā ar 1. punktu, ir pietiekama, lai būtu iespējams pamatoti salīdzināt kompetento iestāžu īstenošanās pieejas dažādās dalībvalstīs. Informāciju publisko vienotā formātā un regulāri atjaunina. Informācija ir pieejama elektroniskā formātā vienā piekļuves adresē.
3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteikti 1. punktā minētās informācijas formāts, struktūra, satura uzskaitījums un ikgadējās publicēšanas datums.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

134. pants

Īpašas prasības par informācijas sniegšanu

1. Regulas [*inserted by OP*] Sestās daļas nolūkiem kompetentās iestādes publicē šādu informāciju:

- (a) vispārējos kritērijus un metodes, kas pieņemti, lai pārbaudītu atbilstību Regulas [inserted by OP] 394. pantam;
 - (b) neskarot VII sadaļas 1. nodaļas II iedaļas noteikumus, kopsavilkuma aprakstu par uzraudzības pārskatīšanas rezultātiem un aprakstu par pasākumiem, kuri veikti gadījumos, kad nav nodrošināta atbilstība Regulas [inserted by OP] 394. pantam, par katru gadu.
2. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas īsteno Regulas [inserted by OP] 6. panta 3. punktā paredzēto iespēju, publicē visu šādu informāciju:
- (a) kritērijus, pēc kuriem tā nosaka, ka nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai pašu kapitāla nodošanai vai saistību atmaksāšanai;
 - (b) uz cik mātesuzņēmumiem attiecas Regulas [inserted by OP] 6. panta 3. punktā paredzētās iespējas īstenošana un cik daudziem no tiem ir meitasuzņēmumi kādā trešā valstī;
 - (c) par dalībvalsti kopumā:
 - (i) konsolidētu pašu kapitāla kopapjomu, kurš mātesuzņēmumam dalībvalstī, uz ko attiecas minētās regulas 6. panta 3. punktā paredzētās iespējas īstenošana, ir turējumā meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;
 - (ii) konsolidētu procentos izteiktu pašu kapitāla kopapjomu, kurš mātesuzņēmumiem dalībvalstī, uz ko attiecas minētās regulas 6. panta 3. punktā paredzētās iespējas īstenošana, kā pašu kapitāls ir turējumā meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;
 - (iii) konsolidētu procentos izteiktu Regulas [inserted by OP] 87. pantā noteiktā pašu kapitāla kopapjomu, kurš mātesuzņēmumiem dalībvalstī, uz ko attiecas Regulas [inserted by OP] 6. panta 3. punktā paredzētās iespējas īstenošana, kā pašu kapitāls ir turējumā meitasuzņēmumos kādā trešā valstī.
3. Kompetentā iestāde, kas īsteno Regulas [inserted by OP] 8. panta 1. punktā paredzēto iespēju, publicē šādu informāciju:
- (a) kritērijus, pēc kuriem tā nosaka, ka nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai pašu kapitāla nodošanai vai saistību atmaksāšanai;
 - (b) uz cik mātesuzņēmumiem attiecas Regulas [inserted by OP] 8. panta 1. punktā paredzētās iespējas īstenošana un cik daudziem no tiem ir meitasuzņēmumi kādā trešā valstī;
 - (c) par dalībvalsti kopumā:
 - i) pašu kapitāla kopapjomu, kurš mātesuzņēmumiem, uz ko attiecas Regulas [inserted by OP] 8. panta 1. punktā paredzētās iespējas īstenošana, ir turējumā meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;

- ii) procentos izteiktu pašu kapitāla kopapjomu, kurš mātesuzņēmumiem, uz ko attiecas Regulas [inserted by OP] 8. panta 1. punktā paredzētās iespējas īstenošana, kā pašu kapitāls ir turējumā meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;
- iii) procentos izteiktu Regulas [inserted by OP] 87. pantā noteiktā pašu kapitāla kopapjomu, kurš mātesuzņēmumiem, uz ko attiecas Regulas [inserted by OP] 8. panta 1. punktā paredzētās iespējas īstenošana, kā pašu kapitāls ir turējumā meitasuzņēmumos kādā trešā valstī.

IX sadaļa

Deleģētie un īstenošanas akti

135. pants

Deleģētie akti

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 138. pantu attiecībā uz šādiem aspektiem:

- (a) šīs direktīvas 4. un 122. pantā minēto definīciju skaidrojumi, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu;
- (b) šīs direktīvas 4. un 122. pantā minēto definīciju skaidrojumi, lai, piemērojot šo direktīvu, ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- (c) terminoloģijas saskaņošana un direktīvas 4. pantā minēto definīciju strukturēšana saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par iestādēm un jautājumiem, kas ar to saistīti;
- (d) šīs direktīvas 33. un 34. pantā minētā un I pielikumā noteiktā saraksta saturs paplašināšana vai šajā sarakstā lietotās terminoloģijas pielāgošana, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- (e) jomas, kurās kompetentās iestādes veic informācijas apmaiņu, kā noteikts 51. pantā;
- (f) šīs direktīvas 75. līdz 86. un 94. panta noteikumu pielāgošana, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos (jo īpaši jaunus finanšu produktus) vai grāmatvedības standartos vai prasībās, kurās ņemti vērā Savienības tiesību akti, vai attiecībā uz uzraudzības prakses konvergenci;
- (g) šīs direktīvas 23. panta 1. punktā noteikto kritēriju pielāgošana, lai ņemtu vērā turpmāko attīstību un nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgu piemērošanu.

136. pants

Īstenošanas akti

Saskaņā ar 137. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru kā īstenošanas aktus pieņem šādus pasākumus:

- (a) šīs direktīvas 2. panta saraksta tehniskos pielāgojumus;
- (b) šīs direktīvas 12. pantā un IV sadaļā noteiktā sākumkapitāla apmēra grozījumus, ņemot vērā pārmaiņas ekonomikas un monetārajā jomā.

137. pants

Eiropas Banku komiteja

1. Pieņemot īstenošanas aktus, Komisijai palīdz Eiropas Banku komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/10/EK. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 2. punkta nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

138. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Šīs direktīvas 135. pantā minētās pilnvaras deleģē uz nenoteiktu laiku, sākot ar 153. pantā noteikto dienu.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 135. pantā minētās deleģētās pilnvaras. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē neviena jau spēkā esoša deleģētā tiesību akta derīgumu.
4. Līdzko Komisija ir pieņēmusi deleģētu aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 135. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

X sadaļa

Direktīvas 2002/87/EK grozījumi

139. pants

Direktīvas 2002/87/EK grozījumi

1. Svītro 21.a panta 2. punkta a) apakšpunktu.
2. Pēc 21.a panta 2.a punkta pievieno šādu punktu:

„3. Lai nodrošinātu I pielikuma II daļā uzskaitīto aprēķināšanas metožu konsekventu saskaņošanu saistībā ar Regulas [*inserted by OP*] 45. panta 2. punktu un Direktīvas 2009/138/EK 228. panta 1. punktu, bet neskarot 6. panta 4. punktu, EBI, EAAPI un EVTI, izmantojot apvienoto komiteju, izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus attiecībā uz 6. panta 2. punktu.

EBI līdz 2013. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt trešajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.”

XI sadaļa

Pārejas un nobeiguma noteikumi

1. nodaļa

Pārejas noteikumi par tādu kredītiestāžu uzraudzību, kas izmanto uzņēmējdarbības brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību

140. pants

Piemērošanas joma

1. Šīs nodaļas noteikumus piemēro 40., 41., 43., 51. un 52. panta vietā līdz 2015. gada 1. janvārim un, ja Komisija ir pieņēmusi deleģētu aktu saskaņā ar 2. punktu, papildu laikposmu, kas var būt līdz 2 gadiem.
2. Lai nodrošinātu to, ka likviditātes uzraudzības pasākumu pakāpeniska īstenošana ir pilnībā saskaņota ar vienotu likviditātes noteikumu izstrādi, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 135. pantu, atliekot 1. punktā minēto dienu līdz pat 2 gadiem, ja 1. punktā minētajā dienā Savienībā nav ieviesti vienoti likviditātes noteikumi, jo vēl nav panākta vienošanās par likviditātes uzraudzības starptautiskajiem standartiem.

141. pants

Ziņojumu iesniegšanas prasības

Uzņēmējas dalībvalstis statistikas datu apkopošanas nolūkos var prasīt, lai visas kredītiestādes, kurām ir filiāles to teritorijā, regulāri ziņotu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību tās teritorijā.

Pildot šīs direktīvas 145. pantā paredzētos pienākumus, uzņēmējas dalībvalstis var pieprasīt, lai citu dalībvalstu kredītiestāžu filiāles tām sniegtu tādu pašu informāciju, kādu tās šajā nolūkā pieprasa no valsts kredītiestādēm.

142. pants

Izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu īstenošie pasākumi attiecībā uz uzņēmējā dalībvalstī veiktajām darbībām

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka kredītiestāde, kurai tās teritorijā ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, neatbilst kādam no turpmāk minētajiem juridiskajiem nosacījumiem, kas šajā valstī pieņemti saskaņā ar

šīs direktīvas noteikumiem un ir saistīti ar uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvarām, tās pieprasa šai kredītiestādei novērst šo pārkāpumu.

2. Ja kredītiestāde neīsteno vajadzīgos pasākumus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes.
3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk īsteno visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kredītiestāde novērš šos pārkāpumus. Šo pasākumu būtību dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
4. Ja kredītiestāde, neraugoties uz izcelsmes dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai tāpēc, ka šie pasākumiem izrādās nepietiekami vai nav pieejami attiecīgajā dalībvalstī, turpina pārkāpt 1. punktā minētos uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošos tiesību aktu noteikumus, uzņēmēja dalībvalsts pēc izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas var īstenot vajadzīgos pasākumus, lai novērstu turpmākus pārkāpumus vai sodītu par tiem un lai, ciktāl tas ir vajadzīgs, novērstu, ka kredītiestāde veic turpmākus darījumus tās teritorijā. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams īstenot juridiskos dokumentus, kas nepieciešami, lai veiktu šos pasākumus attiecībā uz kredītiestādēm.

143. pants

Piesardzības pasākumi

Pirms 142. pantā paredzētās procedūras īstenošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas situācijās var piemērot piesardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un citu pakalpojumu saņēmēju intereses. Par šādiem pasākumiem iespējami īsā laikā informē Komisiju un citu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Komisija, apspriedusies ar attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, var nolemt, ka attiecīgajai dalībvalstij jāgroza vai jāatceļ šie pasākumi.

144. pants

Atbildība

1. Neskarot šīs direktīvas noteikumus, kas paredz uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu atbildību, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par kredītiestādes konsultatīvo uzraudzību, arī par to darbību uzraudzību, kuras iestāde veic saskaņā ar 33. un 34. pantu.
2. Šā panta 1. punkts neliedz veikt vienoto uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu.
3. Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī savu vispārējo pienākumu pildīšanā, pamatojoties uz attiecīgā laikā pieejamo informāciju, pienācīgi apsver savu lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs, un jo īpaši ārkārtas situācijās.

145. pants

Likviditātes uzraudzība

Uzņēmējas dalībvalstis līdz turpmākai koordinēšanai, sadarbojoties ar izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ir atbildīgas par kredītiestāžu filiāļu likviditātes uzraudzību.

Neskarot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nostiprinātu Eiropas monetāro sistēmu, uzņēmējas dalībvalstis ir pilnībā atbildīgas par pasākumiem, kuri izriet no to monetāro politikas virzienu īstenošanas.

Šādi pasākumi nedrīkst paredzēt diskriminējošu vai ierobežojošu attieksmi, pamatojoties uz to, ka kredītiestādei ir piešķirta atļauja citā dalībvalstī.

146. pants

Sadarbība uzraudzības jomā

Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai uzraudzītu tādu kredītiestāžu darbību, kuras ar filiāļu starpniecību darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās ir to galvenie biroji. Tās cita citai sniedz visu to informāciju par šādu kredītiestāžu vadību un īpašumtiesībām, kura var sekmēt to uzraudzību un izvērtējumu par to atļaušanas nosacījumiem, un visu informāciju, kas var atvieglināt šo iestāžu pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksāspēju, noguldījumu garantijām, lielu riska darījumu ierobežošanu, vadības un grāmatvedības procedūrām un iekšējās kontroles mehānismiem.

147. pants

Nozīmīgas filiāles

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var iesniegt pieprasījumu vienotās uzraudzības iestādei, ja piemērojams 107. panta 1. punkts, vai izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lūdzot, lai kādas iestādes filiāli atzītu par nozīmīgu.
2. Pieprasījumā norāda pamatojumu attiecīgās filiāles atzīšanai par nozīmīgu, īpašu uzmanību veltot šādiem jautājumiem:
 - (a) vai attiecīgās kredītiestādes filiāles tirgus daļa noguldījumiem uzņēmējā dalībvalstī pārsniedz 2 %;
 - (b) kredītiestādes darbības apturēšanas vai slēgšanas iespējamā ietekme uz tirgus likviditāti un uzņēmējas dalībvalsts maksājumu, mijieskaita un norēķinu sistēmām;
 - (c) filiāles lielums un nozīmība klientu skaita ziņā uzņēmējas dalībvalsts banku sektora vai finanšu sistēmas kontekstā.

Izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes un, ja piemērojams 107. panta 1. punkts, vienotās uzraudzības iestāde veic visus

pasākumus, kas ir to kompetencē, lai panāktu kopīgu lēmumu par filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

Ja divu mēnešu laikā no šā punkta pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas netiek panākts kopīgs lēmums, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes turpmāko divu mēnešu laikā pašas pieņem lēmumu par to, vai attiecīgā filiāle ir uzskatāma par nozīmīgu. Pieņemot šādu lēmumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ņem vērā jebkādu vienotās uzraudzības iestādes vai izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu viedokli un atrunas.

Šā punkta trešajā un ceturtajā daļā minētos lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un kompetentās iestādes tos uzskata par galīgiem un piemēro attiecīgajās dalībvalstīs.

Filiāles atzīšana par nozīmīgu neietekmē šajā direktīvā kompetentajām iestādēm noteiktās tiesības un pienākumus.

3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā ir reģistrēta nozīmīga filiāle, kompetentajām iestādēm paziņo 112. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto informāciju un veic 107. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos uzdevumus sadarbībā ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
4. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē ārkārtas situāciju kredītiestādē saskaņā ar 109. panta 1. punktu, tā iespējami ātri brīdina par šādu situāciju 59. panta ceturtajā daļā un 60. pantā minētās iestādes.
5. Ja nepiemēro 111. pantu, kompetentās iestādes, kas uzrauga kredītiestādi ar nozīmīgām filiālēm citās dalībvalstīs, izveido un vada uzraudzības iestāžu kolēģiju, lai atvieglinātu sadarbību atbilstīgi šā panta 2. punktam un 61. pantam. Kolēģijas izveidošanas un darbības pamatā ir rakstiska kārtība, ko izstrādājusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc konsultēšanās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāsmēs vai kolēģijas darbībās.
6. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību attiecībā uz šīm iestādēm, jo īpaši 144. panta 3. punktā minēto iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un šā panta 2. punktā minētos pienākumus.
7. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras plānots apsvērt. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāsmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

148. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Uzņēmējas dalībvalstis nosaka, ka, ja kredītiestāde, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī, darbojas tās teritorijā ar filiāles starpniecību, izcelsmes dalībvalsts

kompetentās iestādes var pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar to personu starpniecību, kam tās dod šo uzdevumu, veikt 52. pantā minētās informācijas pārbaudi uz vietas.

2. Lai pārbaudītu filiāles, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var arī izmantot kādu no citām procedūrām, kas paredzētas 113. pantā.
3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības, veicot savus šajā direktīvā paredzētos pienākumus, īstenot uzņēmējas dalībvalsts teritorijā reģistrēto filiāļu pārbaudes uz vietas.

2. nodaļa

Kapitāla rezervju pārejas noteikumi

149. pants

Kapitāla rezervju pārejas noteikumi

1. Šis pants izmaina 122. un 123. pantā paredzētās prasības pārejas periodā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim.
2. Laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim:
 - (a) kapitāla saglabāšanas rezerves veido 1. līmeņa pašu kapitāls, kas atbilst 0,625 % no iestādes kopējām riska svērtajām summām, kuras aprēķinātas saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 3. punktu;
 - (b) iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves nepārsniedz 0,625 % no šīs kopsummas, kā rezultātā apvienoto rezervju prasība ir 0,625 %–1,25 % no iestādes kopējām riska svērtajām summām.
3. Laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim:
 - (a) kapitāla saglabāšanas rezerves veido 1. līmeņa pašu kapitāls, kas atbilst 1,25 % no iestādes kopējām riska svērtajām summām, kuras aprēķinātas saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 3. punktu;
 - (b) iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves nepārsniedz 1,25 % no šīs kopsummas, kā rezultātā apvienoto rezervju prasība ir 1,25 %–2,50 % no iestādes kopējām riska svērtajām summām.
4. Laikposmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim:
 - (a) kapitāla saglabāšanas rezerves veido 1. līmeņa pašu kapitāls, kas atbilst 1,875 % no iestādes kopējām riska svērtajām summām, kuras aprēķinātas saskaņā ar Regulas [inserted by OP] 87. panta 3. punktu;

- (b) iestādes pretcikliskas kapitāla rezerves nepārsniedz 1,875 % no šīs kopsummas, kā rezultātā apvienoto rezervju prasība ir 1,875 %–3,750 % no iestādes kopējām riska svērtajām summām.
5. Ja iestādes neatbilst 2.–4. punktā noteiktajām izmainītajām prasībām, pārejas periodā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim piemēro prasību par kapitāla saglabāšanas plānu un sadales ierobežojumus, kas minēti 131. un 132. pantā.
6. Dalībvalstis var piemērot īsāku pārejas periodu, nekā norādīts 1. punktā, ja to pamato pārmērīga kredītu izaugsme jebkurā laikā minētajā periodā. Ja dalībvalstis tā rīkojas, šis saīsinātais periods attiecas tikai uz iestādes pretciklisku kapitāla rezervju aprēķināšanu iestādēs, kas ir saņēmušas atļauju dalībvalstī, par kuru ir atbildīga ieceltā iestāde.

3. nodaļa

Nobeiguma noteikumi

150. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2013. gada 1. aprīlim Komisija, ņemot vērā notikumu attīstību pasaulē, pārskata šajā direktīvā un Regulā [*inserted by OP*] noteiktos atalgojuma politikas principus, īpašu uzmanību pievēršot to efektivitātei, ieviešanai un piemērošanai, un iesniedz par to ziņojumu. Šajā ziņojumā norāda visas problēmas, kas radušās, šiem noteikumiem piemērojot proporcionalitātes principu. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šo ziņojumu un, vajadzības gadījumā, tiesību akta priekšlikumu.

Periodiski pārskatot šīs direktīvas piemērošanu, Komisija nodrošina, ka, to piemērojot, nenotiek iestāžu diskriminācija saistībā ar to juridisko struktūru vai īpašumtiesību modeli.

2. Sākot no 2014. gada, EBI, sadarbojoties ar EAAPI un EVTI, divreiz gadā publicē ziņojumu par to, kādā mērā dalībvalstu tiesību akti atsaucas uz ārējiem reitingiem, un par dalībvalstu pasākumiem, lai samazinātu šādas atsauces. Šajā ziņojumā izklāsta, kā kompetentās iestādes pilda savas saistības, kas noteiktas 76. panta 1. un 2. punktā un 77. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Šajā ziņojumā arī īsi izklāsta uzraudzības konverģences pakāpi šajā aspektā.
3. Līdz 2013. gada 31. decembrim Komisija pārskata 103. un 104. panta piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šo ziņojumu un, vajadzības gadījumā, tiesību akta priekšlikumu.
4. Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija pārskata 87. panta 4. punkta piemērošanas rezultātus, tostarp arī par salīdzināšanas dažādības prakšu piemērotību, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šo ziņojumu un, vajadzības gadījumā, tiesību akta priekšlikumu.

151. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2012. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no 2013. gada 1. janvāra.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, VII sadaļas 4. nodaļu piemēro no 2016. gada 1. janvāra.
3. Kad dalībvalstis pieņem 1. un 2. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uz direktīvām, ko atceļ ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.
4. Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

152. pants

Atcelšana

Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK kopā ar to vēlākiem grozījumiem atceļ no 2013. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

153. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

154. pants

Adresāts

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I pielikums

Darbības, uz kurām attiecas savstarpēja atzišana

1. Noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšana.
2. Aizdevums, tostarp: patēriņa kredīts, kredītlīgumi, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, faktoringa ar vai bez regresa tiesībām, tirdzniecības darījumu finansēšana (arī eksporta bezregresa finansēšana).
3. Finanšu noma.
4. Maksājumu pakalpojumi, kā definēts 4. panta 3. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvā 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū⁴².
5. Citu maksāšanas līdzekļu (piem., ceļojuma čeku un bankas pārveduma vekseļu) izdošana un pārvaldība, ciktāl uz šo darbību jau neattiecas 4. punkts.
6. Garantijas un saistības.
7. Darījumi uz pašu rēķina vai klientu rēķina ar jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem:
 - (a) naudas tirgus instrumentiem (čekiem, vekseļiem, noguldījumu sertifikātiem u.c.);
 - (b) ārvalstu valūtu;
 - (c) nākotnes finanšu un iespēju darījumiem;
 - (d) maiņas kursa un procentu likmes instrumentiem;
 - (e) pārvedamiem vērtspapīriem.
8. Dalība vērtspapīru emisijā un ar šādu emisiju saistīto pakalpojumu sniegšana.
9. Uzņēmumu konsultēšana par kapitāla struktūru, darbības stratēģiju un ar to saistītiem jautājumiem un padomi un pakalpojumi saistībā ar uzņēmumu apvienošanu un pirkšanu.
10. Starpniecība naudas darījumos.
11. Portfeļa pārvaldība un konsultācijas.
12. Vērtspapīru glabāšana un pārvaldīšana.
13. Kredītinformācijas pakalpojumi.
14. Glabāšanas pakalpojumi.

⁴² OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

15. Elektroniskās naudas emitēšana.

Uz pakalpojumiem un darbībām, kas paredzētas A un B iedaļā I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvai 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem⁴³, ja ir norāde uz minētās direktīvas I pielikuma C iedaļā paredzētajiem finanšu instrumentiem, attiecas savstarpēja atzīšana saskaņā ar šo direktīvu.

⁴³ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

II pielikums

Atbilstības tabula

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
1. pants	1. panta 1. punkts	
2. panta 1. punkts	1. pants 2. punkts	
2. panta 2. punkts	1. panta 3. punkts	
2. panta 3. punkts	2. pants	
3. pants	5. pants	
4. panta 1. punkts		
4. panta 2. punkta a) apakšpunkts	4. panta 20. punkts	
4. panta 2. punkta b) apakšpunkts		
4. panta 2. punkta c) apakšpunkts		
5. panta 1. punkts		36. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts		36. panta 2. punkts
5. panta 3. punkts		
5. panta 4. punkts		
6. pants	128. pants	
7. pants	42.b panta 1. punkts	
8. pants	40. panta 3. punkts	
9. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts	
9. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts	
9. panta 3. punkts	6. panta 3. punkta 1. apakšpunkts	
9. panta 4. punkts	6. panta 3. punkta 2. apakšpunkts	
10. pants	7. pants	

11. pants	8. pants	
12. panta 1. punkts	9. panta 1. punkta 1. apakšpunkts	
12. panta 2. punkts	9. panta 1. punkta 2. apakšpunkts	
12. panta 3. punkts	9. panta 1. punkta 3. apakšpunkts	
12. panta 4. punkts	9. panta 2. punkts	
13. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts	
13. panta 2. punkts	11. panta 2. punkts	
14. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts	
14. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts	
14. panta 3. punkts	12. panta 3. punkts	
15. pants	13. pants	
16. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts	
16. panta 2. punkts	15. panta 2. punkts	
16. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts	
17. pants	16. pants	
18. pants	17. panta 1. punkts	
19. pants	18. pants	
20. pants	14. pants, 9. panta 4. punkta c) apakšpunkts un 17. panta 2. punkts	
21. pants		
22. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts	
22. panta 2. punkts	19. panta 2. punkts	
22. panta 3. punkts	19. panta 3. punkts	
22. panta 4. punkts	19. pants 4. punkts	
22. panta 5. punkts	19. panta 5. punkts	
22. panta 6. punkts	19. panta 6. punkts	
22. panta 7. punkts	19. panta 7. punkts	

22. panta 8. punkts	19. panta 8. punkts	
22. panta 9. punkts	19. panta 9. punkts	
23. panta 1. punkts	19.a panta 1. punkts	
23. panta 2. punkts	19.a panta 2. punkts	
23. panta 3. punkts	19.a panta 3. punkts	
23. panta 4. punkts	19.a panta 4. punkts	
23. panta 5. punkts	19.a panta 5. punkts	
24. panta 1. punkts	19.b panta 1. punkts	
24. panta 2. punkts	19.b panta 2. punkts	
25. pants	20. pants	
26. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts	
26. panta 2. punkts	21. pants 2. punkts	
27. pants	21. panta 3. punkts	
28. panta 1. punkts		4. pants
28. panta 2. punkts		9. pants
29. panta 1. punkts		5. panta 1. punkts
29. panta 2. punkts		5. panta 2. punkts
29. panta 3. punkts		5. panta 3. punkts
29. panta 4. punkts		5. panta 2. punkts
30. pants		6. pants
31. panta 1. punkts		7. pants
31. panta 2. punkts		8. pants
32. panta 1. punkts		10. panta 1. punkts
32. panta 2. punkts		10. panta 2. punkts
33. pants	23. pants	
34. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts	

34. panta 2. punkts	24. panta 2. punkts	
34. panta 3. punkts	24. panta 3. punkts	
35. panta 1. punkts	25. panta 1. punkts	
35. panta 2. punkts	25. panta 2. punkts	
35. panta 3. punkts	25. panta 3. punkts	
35. panta 4. punkts	25. panta 4. punkts	
35. panta 5. punkts	25. panta 5. punkts	
36. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts	
36. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts	
36. panta 3. punkts	26. panta 3. punkts	
36. panta 4. punkts	26. panta 4. punkts	
36. panta 5. punkts	26. panta 5. punkts	
37. pants	36. pants	
38. pants	27. pants	
39. panta 1. punkts	28. panta 1. punkts	
39. panta 2. punkts	28. panta 2. punkts	
39. panta 3. punkts	28. panta 3. punkts	
39. panta 4. punkts	28. panta 4. punkts	
40. pants	29. panta 1. punkts	
41. panta 1. punkts	30. panta 1. punkts	
41. panta 2. punkts		
42. pants	32. pants	
43. panta 1. punkts	33. panta 1. punkts	
43. panta 2. punkts		
43. panta 3. punkts		
43. panta 4. punkts		

43. panta 5. punkts		
43. panta 6. punkts	33. panta 2. punkts	
44. panta 1. punkts	34. pants	
44. panta 2. punkts	31. pants	
45. pants	35. pants	
46. pants	37. pants	
47. panta 1. punkts	38. panta 1. punkts	
47. panta 2. punkts	38. panta 2. punkts	
47. panta 3. punkts	38. panta 3. punkts	
48. panta 1. punkts	39. panta 1. punkts	
48. panta 2. punkts	39. panta 2. punkts	
48. panta 3. punkts	39. panta 3. punkts	
48. panta 4. punkts	39. panta 4. punkts	
49. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts	
49. panta 2. punkts	40. panta 2. punkts	
50. pants	41. panta 3. punkts	
51. panta 1. punkts	42. panta 1. punkts	
51. panta 2. punkts		
51. panta 3. punkts		
51. panta 4. punkts		
51. panta 5. punkts	42. panta 2. un 3. punkts	
51. panta 6. punkts	42. panta 4. un 5. punkts	
51. panta 7. punkts	42. panta 6. un 7. punkts	
52. panta 1. punkts	42.a panta 1. punkts	
52. panta 2. punkts	42.a panta 2. punkts	
52. panta 3. punkts	42.a panta 3. punkts	

52. panta 4. punkts		
52. panta 5. punkts		
53. panta 1. punkts	43. panta 1. punkts	
53. panta 2. punkts	43. panta 2. punkts	
54. panta 1. punkts	44. panta 1. punkts	
54. panta 2. punkts	44. panta 2. punkts	
54. panta 3. punkts		
55. pants	45. pants	
56. pants	46. pants	
57. pants	47. pants	
58. panta 1. punkts	48. panta 1. punkts	
58. panta 2. punkts	48. panta 1. punkts	
58. panta 3. punkts	48. panta 2. punkts	
59. pants	49. pants	
60. panta 1. punkts	50. pants	
60. panta 2. punkts		
61. pants	51. pants	
62. pants	52. pants	
63. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts	
63. panta 2. punkts	53. panta 2. punkts	
64. pants	136. panta 2. punkts	
64. panta 3. punkts		
65. pants		
66. panta 1. punkts		
66. panta 2. punkts		
67. panta 1. punkts		

67. panta 2. punkts		
68. panta 1. punkts		
68. panta 2. punkts		
69. pants		
70. panta 1. punkts		
70. panta 2. punkts		
70. panta 3. punkts		
71. pants	55. pants	
72. panta 1. punkts	123. pants	
72. panta 2. punkts		
72. panta 3. punkts		I pielikuma 38. punkts
73. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts	
73. panta 2. punkts	22. panta 2. punkts	
73. panta 3. punkts	22. panta 3. punkts (2010/78)	
74. panta 1. punkts	22. panta 3. punkts (2010/76)	
74. panta 2. punkts	22. panta 4. punkts	
74. panta 3. punkts	22. panta 5. punkts	
75. panta 1. punkts	V pielikuma 2. punkts	
75. panta 2. punkts		
75. panta 3. punkts		
75. panta 4. punkts		
75. panta 5. punkts		
76. panta 1. punkts		
76. panta 2. punkts		
76. panta 3. punkts		
77. panta 1. punkts	V pielikuma 3. punkts	

77. panta 2. punkts	V pielikuma 4. punkts	
77. panta 3. punkts	V pielikuma 5. punkts	
78. pants	V pielikuma 6. punkts	
79. pants	V pielikuma 7. punkts	
80. panta 1. punkts	V pielikuma 8. punkts	
80. panta 2. punkts	V pielikuma 9. punkts	
81. pants	V pielikuma 10. punkts	IV pielikuma 5. punkts
82. pants	V pielikuma 11. punkts	
83. panta 1. punkts	V pielikuma 12. punkts	
83. panta 2. punkts	V pielikuma 13. punkts	
84. panta 1. punkts	V pielikuma 14. punkts	
84. panta 2. punkts	V pielikuma 14.a punkts	
84. panta 3. punkts	V pielikuma 15. punkts	
84. panta 4. punkts	V pielikuma 16. punkts	
84. panta 5. punkts	V pielikuma 17. punkts	
84. panta 6. punkts	V pielikuma 18. punkts	
84. panta 7. punkts	V pielikuma 19. punkts	
84. panta 8. punkts	V pielikuma 20. punkts	
84. panta 9. punkts	V pielikuma 21. punkts	
84. panta 10. punkts	V pielikuma 22. punkts	
85. panta 1. punkts		
85. panta 2. punkts		
86. panta 1. punkts		
86. panta 2. punkts		
87. panta 1. punkts		
87. panta 2. punkts		

87. panta 3. punkts		
87. panta 4. punkts		
87. panta 5. punkts		
88. panta 1. punkts	V pielikuma 23. punkta pēdējā daļa	
88. panta 2. punkts	V pielikuma 23. punkta a–f apakšpunkts un pirmā daļa	
89. pants	V pielikuma 23.k punkts	
90. panta 1. punkts	V pielikuma 23. punkta g–t apakšpunkts	
90. panta 2. punkts	150. panta 3. punkta b) apakšpunkts	
91. panta 1. punkts	V pielikuma 24. punkts	
91. panta 2. punkts	V pielikuma 24. punkts	
92. panta 1. punkts	124. panta 1. punkts	
92. panta 2. punkts	124. panta 2. punkts	
92. panta 3. punkts	124. panta 3. punkts	
92. panta 4. punkts	124. panta 4. punkts	
92. panta 5. punkts	124. panta 5. punkts	
92. panta 6. punkts		
92. panta 7. punkts		
92. panta 8. punkts		
92. panta 9. punkts		
93. pants		
94. panta 1. punkts	XI pielikuma 1. punkts	
94. panta 2. punkts	XI pielikuma 1.a punkts	
94. panta 3. punkts	XI pielikuma 2. punkts	
94. panta 4. punkts	XI pielikuma 3. punkts	
95. pants		
96. panta 1. punkts		

96. panta 2. punkts		
96. panta 3. punkts		
97. panta 1. punkts		
97. panta 2. punkts		
98. panta 1. punkts		
98. panta 2. punkts		
98. panta 3. punkts		
98. panta 4. punkts		
98. panta 5. punkts		
99. panta 1. punkts	136. panta 1. punkts	
99. panta 2. punkts		
100. panta 1. punkts	136. panta 2. punkta pirmā daļa	
100. panta 2. punkts	136. panta 2. punkta otrā daļa	
101. pants	149. pants	
102. pants		
103. panta 1. punkts	68. panta 2. punkts	
103. panta 1. punkts	3. pants	
103. panta 1. punkts	123. pants	
103. panta 2. punkts	71. panta 1. punkts	
103. panta 3. punkts	71. panta 2. punkts	
103. panta 4. punkts	73. panta 2. punkts	
103. panta 5. punkts		
104. panta 1. punkts	68. panta 1. punkts	
104. panta 2. punkts	73. panta 3. punkts	
104. panta 3. punkts		
105. panta 1. punkts	124. panta 2. punkts	

105. panta 2. punkts	23. pants	
106. panta 1. punkts	125. panta 1. punkts	2. pants
106. panta 2. punkts	125. panta 2. punkts	2. pants
106. panta 3. punkts	126. panta 1. punkts	
106. panta 4. punkts	126. panta 2. punkts	
106. panta 5. punkts	126. panta 3. punkts	
106. panta 6. punkts	126. panta 4. punkts	
107. panta 1. punkts	129. panta 1. punkta pirmā daļa	
107. panta 2. punkts	129. panta 1. punkta otrā daļa	
107. panta 3. punkts	129. panta 1. punkta trešā daļa	
108. panta 1. punkta a) apakšpunkts	129. panta 3. punkta pirmā daļa	
108. panta 1. punkta b) apakšpunkts		
108. panta 2. punkta a) apakšpunkts	129. panta 3. punkta otrā daļa	
108. panta 2. punkta b) apakšpunkts		
108. panta 3. punkts	129. panta 3. punkta ceturtnā līdz septītnā daļa	
108. panta 4. punkts	129. panta 3. punkta astotā daļa	
108. panta 5. punkts	129. panta 3. punkta devītā daļa	
108. panta 6. punkts	129. panta 3. punkta desmitā daļa	
109. panta 1. punkts	130. panta 1. punkts	
109. panta 2. punkts	130. panta 2. punkts	
110. pants	131. pants	
111. panta 1. punkts	131.a panta 1. punkts	
111. panta 2. punkts	131.a panta 2. punkts	

112. panta 1. punkts	132. panta 1. punkts	
112. panta 2. punkts	132. panta 2. punkts	
112. panta 3. punkts	132. panta 3. punkts	
112. panta 4. punkts	???	
113. pants	141. pants	
114. panta 1. punkts	127. panta 1. punkts	
114. panta 2. punkts	127. panta 2. punkts	
114. panta 3. punkts	127. panta 3. punkts	
115. pants	135. pants	
116. panta 1. punkts	137. panta 1. punkts	
116. panta 2. punkts	137. panta 2. punkts	
117. panta 1. punkts	138. panta 1. punkts	
117. panta 2. punkts	138. panta 2. punkts	
118. panta 1. punkts	139. panta 1. punkts	
118. panta 2. punkts	139. panta 2. punkts	
118. panta 3. punkts	139. panta 3. punkts	
119. panta 1. punkts	140. panta 1. punkts	2. pants
119. panta 2. punkts	140. panta 2. punkts	2. pants
119. panta 3. punkts	140. panta 3. punkts	2. pants
120. pants	142. pants	
121. panta 1. punkts	143. panta 1. punkts	
121. panta 2. punkts	143. panta 2. punkts	
121. panta 3. punkts	143. panta 3. punkts	
122. pants		
123. pants		
124. pants		

125. pants		
126. pants		
127. pants		
128. pants		
129. pants		
130. pants		
131. pants		
133. panta 1. punkts	144. pants	
133. panta 2. punkts		
133. panta 3. punkts		
134. panta 1. punkts	122.a panta 9. punkts	
134. panta 2. punkts	69. panta 4. punkts	
134. panta 3. punkts	70. panta 4. punkts	
135. pants	150. panta 1. punkts	
136. panta 1. punkts	150. panta 1. punkta a) apakšpunkts	
136. panta 2. punkts	150. panta 2. punkts	
137. panta 1. punkts	151. panta 1. punkts	
137. panta 2. punkts	151. panta 2. punkts	
138. panta 1. punkts	151.a, 151.b un 151.c pants	
138. panta 2. punkts	151.a, 151.b un 151.c pants	
138. panta 3. punkts	151.a, 151.b un 151.c pants	
138. panta 4. punkts	151.a, 151.b un 151.c pants	
138. panta 5. punkts	151.a, 151.b un 151.c pants	
139. pants		
140. pants		
141. pants	29. pants	

142. pants	30. pants	
143. pants	33. pants	
144. pants	40. pants	
145. pants	41. pants	
146. pants	42. pants	
147. pants	42.a pants	
148. pants	43. pants	
149. pants		
150. panta 1. punkts	156. panta 4. punkts	
150. panta 2. punkts		
151. panta 1. punkts	157. panta 1. punkts	
151. panta 2. punkts		
151. panta 3. punkts	157. panta 2. punkts	
151. panta 4. punkts	157. panta 2. punkts	
152. pants	158. pants	
153. pants	159. pants	
154. pants	160. pants	
I pielikums	I pielikums	